ВІВТОРОК, 19 КВІТНЯ 2005 РОКУ. № 71 (3571)

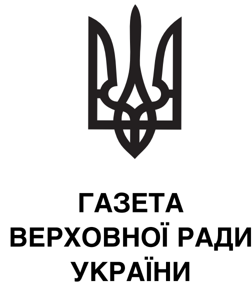

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

Високопосадовці і весна працюють у гармонії. Із запізненням

Англійський біолог, соратник Дарвіна Гекслі сказав: «Приймаючи що-небудь на віру, наука здійснює самогубство». Перефразувавши цей вислів, можна сказати, що наш селянин не самогубець, бо не сприймає на віру запевнення високопосадовців з Кабміну про підтримку нинішньої посівної кампанії. Мається на увазі фіксовані низькі ціни на дизпальне, міндобрива і «поблажливе» кредитування. Проте сьогодні чітко простежується: запізніла весна і запізнілі рішення уряду.

Ми об'їхали кілька господарств на півдні Київщини. Тут посівна перевалила за екватор. А обіцяного пального по 2,40 гривні за літр господарства так і не дочекалися. Навіть по 2,80, як грозилися нафтопереробники, не знайдеш вдень з вогнем. А от по 2,90 і вище — хоч залийся. Але такі ціни вже непосильні для наших селян.

(Закінчення на 8-й стор.).

На знімках: час не віл, його не налигаєш, вважають механізатори сільськогосподарського кооперативу «Агрофірма Матюші» Михайло Артеменко і Микола Тарасенко, тому і поспішають відсіятися.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

СЬОГОДНІ В НОМЕРІ:

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Захистити націю — мову, тариф та інформацію

Цього пленарного тижня на розгляд Верховної Ради винесено 92 питання, які охоплюють понад 120 законопроектів. Про це повідомив Голова Верховної Ради Володимир Литвин на вчорашній погоджувальній раді голів депутатських фракцій, груп і комітетів. 17 законопроектів запропоновано урядом для першочергового розгляду, а три визначено Президентом як невідкладні.

(Закінчення на 2-й стор.).

Абревіатура може змінитися?

У роботі наради секретарів рад безпеки країн ГУУАМ, що відбулася у Києві, не брав участі представник Узбекистану. Спочатку до організації увійшли Грузія, Україна, Узбекистан, Азербайджан і Молдавія. Але нині Узбекистан призупинив свою участь у ГУУАМ. За словами президента країни Іслама Карімова, та політична орієнтація, що є сьогодні в Україні, Грузії та Молдавії, змушує його переглянути своє ставлення до ГУУАМ. «Ми ще не винесли рішення, чи братимемо далі участь у ГУУАМ», — сказав І. Карімов. Зі свого боку, секретар РНБО України Петро Порошенко вважає, що Узбекистан у майбутньому братиме участь в окремих проектах організації.

22 квітня в Кишиневі відбуватиметься саміт глав держав ГУУАМ, на який також запрошено президентів Румунії, Угорщини, Польщі, Литви та Болгарії. Учасники зустрічі планують підписати низку угод про розвиток галузевого співробітництва.

■ БАЛАНС ТИЖНЯ

Труба кличе

Минулої середи у Президента країни чільні урядовці звіряли годинники. Главу держави не задовольнив першоквартальний темп зростання ВВП у 5,4 відсотка, а надто — реальні перспективи одержання значного зростання індексу споживчих цін у першому півріччі. Уряд у повному складі мобілізовано на боротьбу з інфляцією.

Дуже здивуюся, якщо інфляційна погода першого кварталу когось з експертів захопила зненацька. Проте міністр економіки та з питань євроінтеграції Сергій Терьохін того самого дня вимушений був підтвердити прогноз свого відомства щодо зростання ВВП цього року на 8,2 відсотка та високої інфляційної хвилі в першому півріччі.

(Закінчення на 10-й стор.).

■ НОВИНИ

Пам'ять — у конкретних справах

Житомирщина. В області стартувала молодіжна акція «Пам'ятаймо минуле заради майбутнього». Студентські та учнівські загони впорядковують місця поховань радянських воїнів, допомагають солдатським вдовам і ветеранам війни. Роботи вистачає всім: до свята треба привести до ладу 12 військових цвинтарів, 1895 братських і 1855 одиночних могил. Тільки в Житомирі проживає близько 300 ветеранів війни — інвалідів першої групи, які прикуті до ліжка, **повідомив наш власний кореспондент Олексій КАВУН.**

Інтрига досягла напруги

У кримській автономії й досі триває «примірка владних капелюхів». Заміна владного олімпу виявилася затяжною й інтригуючою не лише через особливий статус півострова на карті унітарної держави.

В ефірі одного телеканалу секретар РНБО Петро Порошенко заявив, що кримський прем`єр Сергій Куніцин написав заяву про звільнення. Однак його пресекретар Сергій Винник цю інформацію не підтвердив, **повідомив наш власний кореспондент Віктор ХОМЕНКО.**

Христинку лікуватимуть у Відні

Під час «прямої телефонної лінії» голови облдержадміністрації Віктора Балоги в газеті «Новини Закарпаття» до нього звернулася бабуся десятирічної Христинки з Мукачевого. Дитині потрібна операція з пересадки нирки, а кошти на це батьки зібрати не можуть. Віктор Балога зателефонував австрійському лікареві Миколі Корпану із відомої клініки «Рудольфінерхаус», де свого часу лікувався Віктор Ющенко. Там погодилися взяти на обстеження маленьку закарпатку, повідомила прес-служба облдержадміністрації. Наразі в Мукачівській обласній дитячій лікарні оформляють усі необхідні медичні документи й визначаються щодо можливого донора (нирку може дати хтось з кровних родичів Христинки).

Після детального обстеження там вирішать, як допомогти дитині, **повідомив наш власний кореспондент Іван ГУДЗОВАТИЙ.**

До Москви маріхуана не доїхала

Дніпропетровськ. У потязі «Дніпропетровськ—Москва» співробітники СБУ затримали наркокур'єра. Вісімнадцятирічний дніпропетровець Володимир Н. намагався ввезти в Москву маріхуану на суму більш як 1000 доларів США. Наркотики хлопець перевозив у поліетиленових пакетах, вшитих в одяг. За доставку товару йому пообіцяли заплатити сто умовних одиниць. Порушено кримінальну справу, **повідомив наш власний кореспондент Сергій КОРОБКОВ.**

Міліціонерів притягнуть до відповідальності

Кіровоград. Кримінальну справу порушено прокуратурою стосовно працівників міського відділу міліції. Підозрюваним інкримінується те, що в березні цього року вони за підозрою в пограбуванні затримали місцеву жительку, незаконно утримували її кілька днів у приміщенні міськвідділу і завдали тілесних ушкоджень, **повідомив наш власний кореспондент Олег БОНДАР.**

Голова Народно-демократичної партії України Валерій ПУСТОВОЙТЕНКО: «Демократії немає, повністю забороняється показ мене та членів партії на телебаченні»

■ ПЕРЕМОЖЦІ

Втекла на фронт

У травні 1943-го з військового заводу в Саратові Олександра Арутінова, котра у свої 20 вміла стріляти, стрибати з парашутом, знала ази льотної справи — цього навчилася в аероклубі у рідній Полтаві, — втекла на фронт.

Олександра тоді не знала, що вже підписано наказ про присвоєння їй звання молодшого лейтенанта, а отже, за такий вчинок вона змушена буде відповідати перед трибуналом. Дивізія, куди прибула, дислокувалася на підступах до Луганська. Отримавши наказ повернути втікачку на завод, комдив генерал-лейтенант Постревич, зважививши на слізні прохання дівчини, надіслав у відповідь таке повідомлення: мовляв, трибунал все одно прийме рішення відправити втікачку на передову, а вона вже тут.

Так Олександра, будучи комсоргом батальйону, а потім полку 10-ї гвардійської Єнакієво-Донбаської дивізії дійшла до Відня.

Віктор СКРИПНИК.

Вінниця.

На знімку: капітан запасу Олександра Арутінова.

Фото Олександра ГОРДІЄВИЧА.

ПОЛІТИКА
ВІВТОРОК, 19 КВІТНЯ 2005 ■ № 71 (3571)

Центральна виборча комісія України заощадила більш як 49 млн. грн. під час проведення президентських виборів 2004 року

Лідер парламентської фракції «Наша Україна» Микола МАРТИНЕНКО про вибори-2006: «Найімовірніше, бар'єр підніматимемо з трьох до п'яти відсотків»

■ ОФІЦІЙНО

Хранителям національного надбання

Голова Верховної Ради України Володимир Литвин привітав працівників пам'яткоохоронної сфери України з Днем пам'яток історії та культури України і Міжнародним днем пам'яток і визначних місць.

«Своєю самовідданою працею українські охоронці пам'яток історії та культури зберегли безцінне національне надбання — самобутню культурну спадщину попередніх століть. Видатні архітектурно-мистецькі споруди, унікальні міста, села та селища, перлини садово-паркового мистецтва повернуті до активного культурно-освітнього й наукового життя зусиллями невтомних збирачів, дослідників і популяризаторів української минувшини та старожитностей», — ідеться в привітанні.

Володимир Литвин наголошує, що Верховна Рада постійно сприяє ефективній охороні, науковим дослідженням, реставрації та використанню пам'яток культурної спадщини.

Глава парламенту побажав усім хранителям тисячолітнього культурного надбання українського народу міцного здоров'я, творчої наснаги, життєвих гараздів у благородній справі збереження пам'яток історії та культури.

Що більше кандидатур, то менше шансів

Анатолій Матвієнко, Юрій Костенко, Бодан Губський і Віктор Мусіяка претендують на посаду заступника Голови Верховної Ради. Про це після погоджувальної ради повідомив Голова ВР Володимир Литвин. Однак говорити про когось конкретно зарано, бо це питання, як і процедура голосування, має обговорюватися на парламентсько-урядовій зустрічі. Заступник Голови ВР, зазначив глава парламенту, обиратиметься таємним голосуванням.

Водночас Володимир Литвин повідомив, що через закордонне відрядження Президента Всеукраїнський з'їзд представників місцевого самоврядування переноситься на кілька днів. Так, 25 квітня відбудеться секційні засідання, а сам з'їзд — 26 квітня. Голова ВР висловив сподівання, що на з'їзді відбудеться відверта і всебічна розмова про забезпечення єдності влади за розмежування функцій і повноважень. «Я очікую відвертої розмови, як забезпечити здійснення цих назрілих реформувань. Таким чином, щоб не дезорганізувати країну, а навпаки, провести їх у спокої і стабільності. Щоб ні в кого не виникало безпідставних страхів», — зазначив він.

Як повідомив Перший заступник Голови Верховної Ради Адам Мартинюк на підсумковій прес-конференції, перший тур голосування за кандидатуру заступника Голови ВР нічого не вирішить. На його переконання, спочатку треба вирішити питання голів комітетів і вже потім шукати компромісний варіант. Бо що більше кандидатур, то менше у них шансів обійняти посаду. Водночас він повідомив: щонайменше п'ять голів парламентських комітетів суміщують свої посади з посадами у виконавчих органах влади. Нині до суду вже направлено подання на 21 сумісника. Однак Адам Мартинюк не вірить у швидке вирішення цього питання. «Скільки триватиме суд? Дуже довго», — зазначив він. І насамперед через систему призначення суддів. На переконання Адама Мартинюка, ці посади мають бути виборними.

Олена РОМАШКІНА.

■ У НОМЕР

Готові до самостійного плавання

Політрада Партії промисловців і підприємців України прийняла рішення скликати 29 квітня партійну конференцію. На ній планують обговорити хід підготовки до майбутніх парламентських виборів. Про це повідомив на прес-конференції голова ПППУ, Перший віце-прем'єр-міністр Анатолій Кінах. Зокрема, він зауважив, що партія готова вирушити у самостійне виборче плавання. Водночас промисловці налаштовані на діалог з близькими політичними силами, щоб спільними зусиллями закріпити на парламентських виборах результати, досягнуті минулого року.

На прес-конференції йшлося і про інші важливі питання соціально-політичного життя країни.

Володимир КОРОЛЮК.

Відставку прийняли

Сесія Южноукраїнської міської ради задовольнила заяву голови міста Віктора Пароконного про дострокове припинення його повноважень. Вибори нового керівника міста призначено на 17 липня. Поки що його обов'язки виконуватиме секретар міськради Наталя Домінова.

Імовірна причина відставки Віктора Пароконного — конфлікт із депутатським корпусом і представниками провладних партій, котрі виступили проти підвищення тарифів на квартплату. Депутати підрахували, що активне реформування системи ЖКГ не дало належних результатів. А міське комунальне господарство поставлено на межу руйнування. Сесія прийняла рішення звернутися до обласного КРУ з проханням перевірити використання позабюджетних коштів комунальними підприємствами. Матеріали депутатської комісії з цього питання направлено до обласної та Генеральної прокуратури України. У відповідь Віктор Пароконний та деякі посадові особи звернулися з листом до керівництва країни. Вони стверджують, що причиною усунення неугодного голови саме і є успішний досвід реформування ЖКГ.

Олена ІВАШКО.

Миколаївська область.

Захистити націю — мову, тариф та інформацію

(Початок на 1-й стор.).

Сьогодні парламентарії мають розглянути проект Трудового кодексу України, а також внести зміни до законів про відпустки (про додаткову відпустку батькам), про захист інформації в автоматизованих системах та про обов'язкове страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів (про розширення пільгових умов страхування). Народні обранці планують внести зміни до державного бюджету на нинішній рік в питаннях підтримки виробництва продукції тваринництва, а також до Єдиного митного тарифу.

У середу народні депутати розглянуть питання про приватизацію державної власності. Зокрема, проект закону про порядок примусового відчуження об'єктів права приватної власності у власність держави (націоналізації) та про націоналізацію стратегічно важливих підприємств гірничометалургійного комплексу України. На порядку денному — 14 законопроектів стосовно внесення змін до закону про перелік об'єктів права державної власності, що не підлягають приватизації. Цього ж дня відбудуться парламентські слухання: «Культурна політика в Україні: пріоритети, принципи та шляхи реалізації».

Питання про призначення заступника Голови Верховної Ради України може з'явитися на порядку денному вже у четвер. Нагадаємо, на вакантну посаду можуть претендувати Юрій Костенко, Анатолій Матвієнко, Йосип Вінський, Віктор Мусіяка, Богдан Губський і Володимир Рибак. Цього ж дня народні депутати розглянуть низку законопроектів, які стосуються охорони здоров'я, а також внесуть зміни до Сімейного кодексу (про відчуження майна дитини) та про адміністративні правопорушення. Водночас парламентарії мають визначитися щодо наглядових рад директорів банків. На пропозицію Володимира Литвина, рішення прийматимуть за рейтинговим голосуванням. Розглянуть низку соціальних законопроектів про захист інвалідів.

У п'ятницю народні депутати обговорять дев'ять законопроектів про мови та три документи про застосування російської мови в Україні. До речі, мовне питання обговорювали і на вчорашній традиційній парламентсько-урядовій зустрічі.

А наступного тижня парламентарії заслухають щорічну доповідь Кабінету Міністрів про участь України в діяльності з підтримання чи відновлення міжнародного миру і безпеки; прийматимуть рішення щодо змін до законопроекту про акцизний збір на алкогольні напої та тютюнові вироби, а також до закону про державний реєстр виборців та Кодексу України про дорожній рух.

Як повідомив голова комітету ВР Георгій Крючков, у четвер парламентарії розглянуть питання про направлення миротворчого контингенту (близько 200 осіб) на Голанські висоти (зона ізраїльсько-сирійського конфлікту). Місія здійснюватиметься на офіційне запрошення ООН, і наш контингент не братиме участі у бойових діях, а виконуватиме лише функції тилового забезпечення, повідомив парламентарій. До того ж за час перебування там миротворців не було жодного інциденту і випадку загибелі військовослужбовця. Місія буде дуже гуманна і позитивно вплине на імідж країни, зазначив Г. Крючков.

Олена ГОРБУНОВА.

Фото УНІАН.

Політика саджання

Президент Віктор Ющенко і Прем'єр-міністр Юлія Тимошенко минулої неділі брали участь в озелененні столиці. У День довкілля вони саджали дерева під час екологічної акції «Зелені паростки майбутнього». Такі заходи відбулися у багатьох населених пунктах. Так, 140 дерев і кущів з'явилися у приміському селі Степанівка, на березі річки Веревчина (Херсонська область). Їх висадили молоді люди-інваліди разом із сільськими депутатами, громадськими активістами. Крім озеленення берега річки метою акції стало бажання людей з фізичними вадами довести, що вони можуть бути корисними суспільству.

Алла БРУСИЛОВА.

Справу розглядав не той суд?

Двоє заступників голови Приморського місцевого суду Одеси можуть поплатитися посадами за невиконання розпорядження Голови Верховного Суду України про передачу справи за скаргою Едуарда Гурвіца про визнання недійсними результатів виборів міського голови Одеси у 2002 році на розгляд до іншого суду. Переглядаючи звернення Голови Верховного Суду Василя Маляренка про невиконання його розпорядження, президія Ради суддів України рекомендувала ініціювати питання про звільнення Л. Чернявської та В. Крижановського з посад заступників голови Приморського місцевого суду Одеси, а також звернутися до кваліфікаційної комісії з офіційною заявою про порушення дисциплінарного провадження проти судді Світлани Ярош, яка постановила рішення у справі. Нагадаємо, що цим рішенням було скасовано рішення одеського тервиборчкому про перемогу на виборах міського голови у 2002 році Руслана Боделана і зобов'язано визнати міським головою Едуарда Гурвіца.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Фінансовий план, як відомість на зарплату

■ САМОВРЯДУВАННЯ

Запорізька обласна рада прийняла зміни і доповнення до раніше затвердженого бюджету області на 2005 рік. Дохідну частину основного фінансового плану області збільшено до 1 млрд. 204 млн. грн., що на 24,3% вище рівня минулого року, видаткову частину — на 107 млн. грн.

Основними джерелами дохідної частини заступник голови Запорізької облдержадміністрації Олександр Сін назвав підвищення мінімальної заробітної плати, оплату за ліцензії, за землю, доходи від податку на фізичних осіб, від продажу алкогольних і тютюнових виробів. Передбачено збільшення виплат соціально незахищеному населенню, підняття заробітної плати працівникам бюджетної сфери, дотації на харчування вихованцям інтернатів, будинкам престарілих, учасникам Великої Вітчизняної війни, інвалідам I і II груп, розвиток фізичної культури і спорту.

Водночас, відзначаючи соціальну спрямованість зміненого обласного бюджету, депутати стурбовані тим, що на капітальне будівництво й інвестиції в розвиток регіону виділено мізерні суми. Тому багато хто називає його «відомістю на видачу заробітної плати».

На сесії облради також було обговорено заходи, що їх вживає місцева влада для стабілізації цін на продовольчому ринку. Зокрема, в області є спроби регулювання цін на нафтопродукти, на кожному продовольчому ринку виділено місця для продажу м'яса і курятини без посередників, зменшено торговельні надбавки на медикаменти, проведено нараду з директорами ринків. Це вже дає перші результати: на сьогодні зафіксовано зниження цін на продовольчі товари на 5—7%.

Ігор САМОЙЛЕНКО.

Запоріжжя.

Коли врожайність залежить від прокурорської пам'яті...

■ КОМЕНТАР

Як відомо, минулого тижня Прем'єр-міністр не скористалася дорожньою валізою: запланований візит до Москви довелося скасувати. Ця інформація викликала цікавість навіть у тих, хто й приблизно не знає, що таке протокол міждержавних зустрічей, а журналісти взагалі притомилися від переліку версій про причину такої оказії. З багатьох припущень жваво обговорювалося три: Юля злякалася російської прокуратури, яка вустами вдруге призначеного цими днями генпрокурора Устинова знов нагадала їй про давній «грішок» — «підкуп» взагалі-то чесних чиновників оборонного відомства РФ. І це після гарантій Путіна — зустрінемо на найвищому рівні, з повним джентльменським набором безпеки й недоторканності!

Друге припущення спричинене внутрішніми «розборками»: начебто найближчим часом Тимошенко загрожує відставка з прем'єрської посади. І третя популярна, але прозаїчна версія: у зв'язку з напруженням весняно-польових робіт глава уряду не може залишити Україну навіть на три дні. Так розпорядився Президент.

Не дивно, що причину скасування поїздки можна легко пояснити прокурорською пам'ятливістю. А точніше, сприйняттям цієї «доброї пам'яті» Юлією Володимирівною. Вона не раз пояснювала, що прокурорський інтерес до неї в сусідній державі підживлювала колишня українська влада. І тепер правоохоронцям Росії просто доводиться «тримати позу», аби не виглядати в її очах «виконавцями замовлення з Києва».

Нагадуючи, що висока гостя досі перебуває у міжнародному розшуку, пан Устинов, щоправда, уточнив: персону, яка має імунітет, взагалі-то не хапатимуть за руки просто біля трапу літака — все-таки протоколом це не передбачено. «Вона як в'їде до Росії, так і виїде з неї», — «дозволив» він. Але, цілком очевидно, що справа не в благополучному поверненні нашого прем'єра. Справа у принципі: як взагалі могли пролунати ці заяви напередодні запланованого заздалегідь візиту і після запевнень Володимира Путіна в повноформатній гостинності.

До речі, Центральне бюро Інтерполу в Україні оприлюднило заяву, що Юлію Тимошенко виведено з інформаційної системи Міжнародної організації кримінальної поліції «Інтерпол». Себто вже «ніхто нікого не шукає». Щоправда, російські колеги спробували було пояснити, що міжнародний розшук «хабарниці» не припинено, а призупинено. Однак наші інтерполівці, посилаючись на штаб-квартиру в Лондоні, продовжують наполягати, що Юлія Тимошенко не є суб'єктом інтересу міжнародної кримінальної поліції. І якщо в Росії з цього мають окрему думку, то це — їхня суто внутрішня проблема.

Хоча бойовитість Устинова може бути спричинена не так незакритою справою проти Юлії Тимошенко, як її новими діями. Російська газета «Коммерсант» припускає, що таким «оригінальним» чином Кремль натякнув главі українського уряду не втручатися в інтереси російського бізнесу. Як відомо, минулого тижня Тимошенко звинуватила російських нафтотрейдерів у підвищенні цін на пальне саме напередодні посівної кампанії і пообіцяла протидіяти цьому явищу. Принаймні ні Володимир Путін, який запрошував Юлію Тимошенко у «теплі обійми» колишньої столиці колишньої «родини», ні її колега Фрадков ніяк не зреагували на заяву Устинова про незакриту справу проти українського прем'єра, що, погодьтеся, не може не настороживати. До речі, наш МЗС також індиферентно поставився до антиукраїнського, по суті, випаду.

Не на порожньому місці з'явилися чутки і про неминучу відставку прем'єра. Проурядова, знову-таки російська, «Независимая газета» минулого тижня, посилаючись на «поінформоване джерело» у фракції БЮТ, опублікувала матеріал про ймовірність близької відставки прем'єра. Начебто стосунки між Президентом і його «помаранчевою» соратницею «досягли критичної межі», а між високопосадовцями панує розбрат, оскільки «прем'єр не дозволяє певній групі людей використовувати своє службове становище».

У коментарі для журналістів Тимошенко назвала чутки про свою можливу відставку з посади голови уряду нічим іншим, як банальною інформаційною провокацією: «Цілком очевидно, що в Україні є певні кола, які просто марять про подібний розвиток подій. Однак їхні мрії не мають жодного шансу на втілення.

Я спокійно ставлюся до появи таких матеріалів і розумію, їх буде дедалі більше. В Україні є політики, які продукують міфи в мас-медіа, а потім самі їх і читають задля власної втіхи. Та це, скоріш, проблема цих політиків та їхніх психіатрів, а не проблеми мої чи уряду». Прем'єр стверджує, що вона з Президентом «назавжди єдина команда» і їхня політична єдність «не підвладна жодним провокаціям».

І зрештою підсумок дискусії про відставку прем'єра поклав сам Віктор Ющенко. «Це дурниці! Юлія Володимирівна працюватиме і житиме довго», — заявив він журналістам у Дніпропетровську, де представляв нового голову облдержадміністрації Юрія Єханурова.

З огляду на нинішній режим життя Юлії Тимошенко, який навіть «деякі проблемні політики» не наважилися б назвати шанобливим до власного здоров'я, з категоричністю прогнозу Віктора Андрійовича можна було б посперечатися. Але не будемо дріб'язковими. Головне, Президент спростував чутки про свої «хірургічні» наміри, а «терапевтичні» — невдоволення роботою економічного блоку уряду — не смертельні для чутливих прем'єрських організмів.

І, нарешті, третя — офіційна — версія нездійсненого поки що побачення з паном Фрадковим. Віктор Ющенко справді підписав відповідне доручення Прем'єр-міністру з проханням утриматися членам уряду від закордонних відряджень до закінчення посівної кампанії. І Тимошенко має повне моральне право заявляти, що тільки битва за майбутній врожай, а не огрошена їй Москвою війна змусила її не квапитися на літак. Хоча, звичайно, «візит до Російської Федерації важливий і потрібний для обох країн», але «доручення Президента України мають виконуватися без обговорення».

У Москві готуються до прийому-дубль два, про що заявили на найвищому рівні. Поки що зберігає мовчання і тамтешній «Піскун». А щоб знову не трапилося дипломатичного конфузу, Юлія Тимошенко попереджає: «Я хотіла б, щоб Росія сприймала Україну як рівного партнера, а не молодшого брата, щоб до політиків і країни ставилися з повагою. Я розумію, що російська політична еліта звикла до того, що українська політична еліта завжди відчувала комплекс меншовартості. Я хочу, щоб у нових відносинах між Україною і Росією цього не було. І тому мені здається, що ми повинні навчитися поважати одне одного».

Людмила КОХАНЕЦЬ.

■ РЕЗОНАНС

Кому потрібно піарити «достойну людину»?

У газеті «Голос України» від 14.04.05 в матеріалі «Не всі достойні у відставці сидять?» його автор, заслужений майстер спорту Ольга Сінькевич, торкнулася «військової» теми. Вона зазначила, що «... Деякі наші армійці з легкістю можуть продати що завгодно. Втім, є серед них чесні люди. Як от директор Департаменту капітального будівництва та управління фондами МО України Сергій Веліжанський».

Шановна спортсменка у першій половині тези спробувала відокремити поганих «армійців» від «чесних», але, сама того не розуміючи, навела як приклад прізвище, до носія якого саме у компетентних органів є дуже багато запитань стосовно законності у його професійній діяльності на посаді директора Департаменту капітального будівництва та управління фондами Міністерства оборони України.

Досить сказати, що саме Сергій Веліжанський є одним із «головних героїв» матеріалів службових розслідувань Контрольно-ревізійного управління МО України. До речі, вони вже передані до Головного управління військових прокуратур Генеральної прокуратури України, і на їх підставі порушено 10 кримінальних справ.

Навіть незважаючи на те, що міністром оборони Анатолієм Гриценком 14 лютого були відкликані усі довіреності на укладання угод (договорів), тільки за один день, а саме 18 лютого, Веліжанський затверджує 19 договорів пайової участі у будівництві житла у Харкові для військовослужбовців з кількома цивільними фірмами. Така «рекордна» працьовитість директора департаменту не змогла не привернути уваги контрольних органів. Окрім цього, у зазначених документах були відсутні передбачені законодавством обов'язкові умови договору, а частка житла для Міноборони становила лише 9—14 відсотків від усього побудованого. Та ще й через 48 місяців!

Як свідчать висновки службового розслідування стосовно «діяльності» Сергія Веліжанського, робилася спроба міняти об'єкти МО України, які не були включені до затвердженого Кабінетом Міністрів України або Урядовим комітетом з питань оборони, оборонно-промислового комплексу та правоохоронної діяльності переліку нерухомого військового майна, що пропонувалося до відчуження.

Як зазначив в інтерв'ю газеті «Народна армія» (від 11.01.05) радник міністра оборони України генерал-майор юстиції Петро Козир, «діяльність керівництва департаменту, без перебільшення, завдала Збройним Силам значну матеріальну шкоду, викликала непорозуміння з місцевими органами влади. А ще гірше — підвищила соціальну напругу серед військовослужбовців та членів їхніх сімей».

Тому не дивно, що і новопризначений міністр оборони України Анатолій Гриценко, після отримання численних депутатських звернень, матеріалів прокурорських перевірок, СБУ з вражаючою фактурою, видав накази, якими на період службового розслідування усунув від виконання службових обов'язків 12 високопосадовців військового відомства. Серед них є і директор Департаменту капітального будівництва та управління фондами Міністерства оборони України Сергій Веліжанський.

Отже, як свідчать результати перевірок контрольних органів, його чесність виявилася доволі сумнівною. Тоді виникає справедливе запитання: кому потрібно піарити «достойну людину, що у відставці сидить» ?

Управління прес-служби Міністерства оборони України.

■ СВОБОДА СЛОВА

Перевірка на демократію триває

Ситуація в інформаційному просторі створює загрозу демократії, а відтак і національній безпеці України. Замовником тиску на ЗМІ найчастіше стають деякі представники влади, котрі, як і колишні можновладці, залучають правоохоронців, податківців, суддів. Про це йдеться в заяві громадської ради захисту свободи слова.

І як приклад, м'яко кажучи, «неповаги» до четвертої влади — посилання на справу телеканалу НТН. Нагадаємо, Генпрокуратура закидає «донецькому медіа-ресурсу» несплату за ліцензію. В її діях, переконані «ентеенівці» простежуються відомі ознаки «полювання на відьом» у інформаційному просторі.

Громадська рада, як зауважила координатор ради Богдана Бабич, розціноє події навколо НТН як перший тест на демократію. Для влади і ЗМІ.

Громадська рада ініціювала проведення спільного моніторингу стану свободи слова в Україні, в якому взяли б участь представники урядових структур, недержавних організацій та ЗМІ.

Вл. інф.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

А суддя за рішення відповідає?

Нещодавно Україна знову програла справу в Європейському суді з прав людини. Цього разу справа стосувалася мас-медіа, а ініціювала її розгляд в Європейському суді Українська прес-група, член якої — газета «День», не знайшовши правди в національних судових інституціях, вимушена була захищати свободу слова на міжнародному рівні. Рішенням Європейського суду визначено, що українські судді, які розглядали цю справу, не відрізнили фактів від оціночних суджень і критики, а тому їхні рішення на користь політичних лідерів, котрі образилися на публікацію, суперечать статті 10 Конвенції про захист прав людини та основних свобод, яка гарантує кожному право дотримуватися своїх поглядів та їх висловлювати. Рішення ще не набуло остаточного характеру і може бути оскаржене.

Але, якщо рішення набере чинності, держава повинна буде переглянути своє ставлення до вимог міжнародного права, а газеті «День» компенсувати збитки, судові витрати та моральну шкоду. Всього на суму майже 40 тисяч євро. От тільки хотілося б, щоб наслідки цього рішення для українських ЗМІ не обмежувалися сатисфакціями, наданими одній лише газеті, а судді нарешті навчилися відрізняти оціночні судження і критику від реальних фактів.

Наталя ВІЛАМОВА.

Повідомлення для ЗМІ

Парламентська фракція партії «Єдина Україна» і під час другого читання законопроекту «Про внесення змін до Закону України про обов'язкове страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів» відстоюватиме інтереси малозабезпечених верств населення. Про це заявив керівник фракції Богдан Губський. «Єдина Україна», зокрема, стоятиме на тому, щоб розмір базового платежу затверджувався не органом виконавчої влади, як це робиться нині Державною комісією з фінансових послуг, а саме Верховною Радою України. Тож члени фракції наполягають залишити у законній силі базовий страховий тариф, затверджений свого часу парламентом, — 100 гривень і аж ніяк не збільшувати його до 300 гривень, як цього вимагає Моторне бюро. У такий спосіб парламент зможе захищати інтереси громадян України та не допустити штучного завищення вартості страхування. Фракція також наполягатиме звільнити від обов'язкового страхування одиноких матерів, батьків, які виховують п'ятьох і більше дітей, дітей-сиріт, надати двадцятип'ятивідсоткові пільги для осіб, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи, та інвалідів III групи, а також вилучити норму проекту, згідно з якою для отримання пільг необхідно бути власником автомобіля.

Враховуючи вартість авто, а також світовий досвід, депутати «Єдиної України» відстоюватимуть необхідність збільшити вдвічі обов'язковий ліміт відповідальності страховика за шкоду, заподіяну майну потерпілих, — до 51 тисячі гривень (для прикладу, у Франції та Великій Британії цей ліміт необмежений, у Словенії — 220 тисяч доларів, Естонії — 150 тисяч доларів), а також збільшити вдвічі ліміт за шкоду, заподіяну життю та здоров'ю потерпілих, — до 102 тисяч гривень (у Франції — понад 500 тисяч доларів, Великій Британії — 370, у Словенії — 150, Естонії — 40 тисяч доларів).

Як відомо, раніше фракція партії «Єдина Україна» добилася, щоб у законопроекті, прийнятому Верховною Радою на початку квітня, до переліку категорій громадян, які звільняються від обов'язкового страхування, додали інвалідів війни, а до категорій громадян, розмір платежу яких становить 50 відсотків, — учасників війни. З 1600 куб. см до 2500 куб. см збільшено обсяг двигуна, у разі страхування якого надається пільга у 50 відсотків страхового платежу. Також вилучено норму, яка дає можливість страховим компаніям відмовитися від виплати страхового відшкодування.

Прес-служба фракції партії «Єдина Україна».

Політична опозиція в Україні: проблеми і перспективи

Президентські вибори 2004 року в Україні закінчилися призначенням переможцями політичних сил, що вважалися «опозиційними». Українські та російські олігархи, зацікавлені сили Заходу надали їм допомогу потужним фінансуванням виборчої кампанії і послугами політтехнологів. Тільки США виділили на підтримку виборчої кампанії Ющенка кілька десятків (за деякими джерелами — сотень) мільйонів доларів.

Ця так звана опозиція була спеціально створена президентом Л. Кучмою для видимості боротьби з правлячим режимом і використана ним на виборах 2004 року для проведення в президенти своєї людини, представника нинішньої політичної системи. ***Удаване протистояння двох «основних» кандидатів — Януковича (ставленика Кучми) та Ющенка («опозиціонера») — спеціальна технологія, за допомогою якої народу нав'язали псевдовибори****.*

П. СИМОНЕНКО.

Режим Кучми, персоніфікований в особі «революційно скинутого» президента, насправді залишився правлячим. **Змінивши людину, котра займає президентське крісло, колір та інший політичний антураж, «кучмізм» пожертвував Кучмою, але завдяки цьому обманному ходу вижив і одержав друге життя**.

На головну роль у серіалі «Кучма» просто взято іншого виконавця — «свого хлопця» Ющенка. Недорікуватого, простуватого Кучму-1, який на другому терміні свого президентства трансформувався в ситого і лощеного Кучму-2, змінив підставний Кучма-3 — зовні контрастний оригіналу, рафінований демагог із західним лиском.

Відходять у минуле викривальні заяви лідерів Майдану; одержавши урядові портфелі, «революційні матроси» «багнети застромили в землю» і послідовно продовжують справу свого вчителя і наставника Кучми, у відданості якому свого часу клялися на крові.

Помаранчеві ватажки відправили революційний народ по домівках, а самі сіли в керівні крісла і, прикриваючися демагогією про боротьбу з корупцією, зайнялися улюбленою справою (як відомий герой фільму «Весілля в Малинівці» Попандопуло) — переділом власності з метою примножити свої багатства.

Як і раніше, кадри комплектуються не за професійною, а за партійною ознакою, найважливіші посади доручають не найкомпетентнішим, найздібнішим і найдосвідченішим людям, а найзручнішим, особисто відданим, родичам, кумам і двічі кумам, які ніколи, ніким і нічим не керували, не мають відповідної освіти, а в декого навіть кримінальне минуле.

А один міністерський портфель дістався одному молодому чоловіку, який умудрявся чи, точніше, ухитрився, стати кумом старого президента і дружини нового президента. Це вже найвищий кадровий пілотаж: «Мовляв, знай наших!». Як вони відверто й цинічно говорять у своєму колі: «все в нашій владі, бо у владі всі наші». А гострослови вже розшифровують «політикум» як «політика і кум». Це було б смішно, якби не було так сумно, однак.

«Опозиційні» ігри «опозиціонерів»

Тепер стара влада з новими виконавцями знову конструює вигідну собі «опозицію», пробуючи на роль так званих опозиціонерів то одне, то інше політичне угруповання.

Щоб допомогти народу України відстояти свої інтереси, потрібно, насамперед, допомогти йому розібратися, хто є хто в Україні: хто представляє справді соціальну, ідейну, політичну і світоглядну опозицію як основу для об'єднання народу проти гноблення, а хто, називаючи себе «конструктивною», «кваліфікованою, «технічною», «демократичною» та іншими опозиціями, лише імітує протистояння владі.

Ми, комуністи, не вважаємо опозицією кланово-бюрократичні структури на кшталт Партії регіонів, СДПУ(о), «Трудової України» та ін., що створені різними кланами фінансово-промислової олігархії і по суті є «зовнішньою», портфельною «опозицію». Ця опозиція «зовнішня» лише стосовно окремих кланів, які стоять сьогодні при владі, насправді всі вони ведуть боротьбу за доступ до державних ресурсів, за повернення урядових портфелів. Їхня мета — повернення політико-економічного панування, втраченого на останніх президентських виборах. Інтереси і сподівання мільйонів людей для представників цих опозицій — порожній звук.

Ми, комуністи, не вважаємо опозиціонерами лідерів деяких суспільно-політичних сил, котрі підтримували Ющенка і розраховували на оплату своїх послуг урядовими портфелями та керівними посадами, але обдурені у своїх сподіваннях. Це така собі «внутрішня» портфельна опозиція, що з'явилася в результаті розброду і хитань, загострення фінансово-економічних інтересів та зіткнення амбіцій у стані «помаранчевих» і «морозівців». Їхні образи і ущемлене самолюбство не простираються далі дріб'язкового прагнення відхопити якщо не міністерство, то бодай який-небудь департамент, районну адміністрацію, вибити те чи те дохідне місце, якийсь ласий шматок від пирога влади.

Ми, комуністи, не вважаємо опозицією дрібнобуржуазні й маргінальні партії, громадські організації, партії-обманки, спеціально створені різними клановими угрупованнями. Це керована «опозиція». Окремі одіозні фігуранти українського політикуму (такі, приміром, як КПУ(о), КПРС, ПСПУ Вітренко, «Братство» Корчинського), що небезкорисливо хворіють на «дитячі хвороби» і правизни, і лівизни, використовуються клановою олігархією для обдурювання суспільства і розколу лівого партійного флангу.

Це яскраво виражені опортуністичні партії, тому що безпринципно готові на зручне і вигідне угодовство з олігархами, аби собі на користь. Прикриваючися крикливою «лівою фразеологією», гаслами «ультрареволюційного авангардизму», вони своїми «реаліті-шоу» і політичними тусовками намагаються спрямувати протестну активність народу в потрібне для режиму русло. Електоральна підтримка кожної з цих партій-обманок і їх «вождів» — сучасних попів гапонів дуже низька, але все-таки сумарно вони завдають певної шкоди лівому руху, принаймні дискредитують його в очах виборців.

Отже, якщо відкинути популістську тріскотню, проаналізувати реальні дії тих чи тих політичних сил за майже чотирнадцять останніх років, то стає очевидним, що справді **соціальною, політичною і світоглядною опозицією режиму Кравчука—Кучми—Ющенка є тільки Компартія. Опозицією системною і конструктивною, що обстоює державні інтереси України, захищає права і свободи людей**.

В ідеалі політична опозиція — це масовий, добре організований соціально-політичний рух, який контролює дії влади, створює їй політичну конкуренцію, пропонує альтернативну програму розвитку країни.

Наявність опозиції вважається ознакою демократичного суспільства. Але в Україні нинішня політична система і створений нею режим самі визначають собі опозицію, формують її «під себе», допускають у неї тільки тих, хто їм вигідний, з ким вони можуть домовитися, кого можна використовувати як союзника в обдурюванні народу.

Дії псевдоопозиції є своєрідною нанайською боротьбою, видовищем, тоді як на ділі служать удосконаленню і зміцненню пануючого режиму. Навіть прийняття закону про парламентську опозицію в умовах диктатури кримінального капіталу було б не що інше, як створення політичної резервації, протидія організації масового протестного руху.

У справі створення псевдоопозиції так звана нова (насправді — все та само, «кучминська») українська влада має великий досвід. Уся історія цієї партії влади — безупинна боротьба кланів і поперемінна їх «опозиційність» один одному.

Коли в результаті державного перевороту 1991 року до влади в Україні прийшли так звані демократичні сили, об'єднані під прапорами «РУХу», вони розпорошилися по різних партіях і рухах одного ідеологічного спрямування, прихованого за різними назвами і гаслами. Ідейно-політичну основу всіх цих «демократичних» і «народних» рухів становив антикомунізм у різних іпостасях під маркою лібералізму.

А за політичною тріскотнею про «демократію» і політичними баталіями початку 90-х у країні відбувалося розграбування багатств, створених у роки радянської влади, формувалися фінансово-економічні групи, одна з яких на початок 1994 року сконцентрувала у своїх руках кошти, достатні для фактичного захоплення державної влади в країні.

З різних політичних сил було зліплено штучний конгломерат — так звану партію влади, а президентське крісло зайняв Л. Кучма. Всю повноту реальних державних, практично необмежених повноважень йому надала «нічна» Конституція України, «продавлена» у 1996 році тодішнім Головою Верховної Ради, лідером Соціалістичної партії О. Морозом.

Влада стала олігархічною, перейшла до рук вузької групи осіб, пов'язаних між собою приватними інтересами і величезним капіталом.

Кучма забезпечив «дах» найближчим соратникам у пограбуванні країни, звільнив «верхи» від зобов'язань і обмежень; проголошений ним «курс радикальних ринкових реформ» був відверто спрямований на безкарний грабунок країни і народу.

Найважливіший інструмент формування громадської думки — засоби масової інформації — почали виконувати функції пропагандиста політики режиму, а їх фінансування забезпечили вітчизняні олігархи (по суті — економічні мародери) і держструктури, відповідальні за бюджетні кошти країни.

Боротьба за близькість до президента і джерела одержання надприбутку ставила то одні, то інші угруповання партії влади (клани) у роль «опозиціонерів». Саме в процесі цього протиборства група «реформаторів», яких конкуренти відтерли від важелів влади, створила так звану праву опозицію в особі блоків «Наша Україна» і «БЮТ».

У підсумку в Україні був реалізований підготовлений адміністрацією США сценарій приведення до влади ставлеників міжнародного капіталу. Українські «помаранчеві» політики потрапили в букет різнобарвних «революцій», що охопили Євразію, у квіткових тонах яких ґрунтовно проглядається зелень американського долара. Для своїх ставлеників в Україні «сценаристи» з адміністрації США вибрали символом апельсин. Вони не знають, що українські діти бачать апельсини більше в мріях, аніж на обідньому столі.

Як і попереджали комуністи, **Кучма на вимогу адміністрації США «здав» владу потрібній їм людині в обмін на певні гарантії для себе і своєї родини. «Потрібною людиною» цього разу виявився Ющенко, лідер колись створеної Кучмою «опозиції»**.

Революційна риторика як облудний маневр спрацювала. Люди віддали свої голоси за того, хто насправді був спадкоємцем Кучми. «Ющенко!» — було криком обурення знедолених і обдурених проти клану Кучми; але результатом став допуск клану Ющенка до мародерства в країні.

Щоб надати обуренню, яке прорвалося на Майдані Незалежності в Києві, видимості революційності, а також використати його на підтримку Ющенка, політтехнологи назвали київські заворушення проти режиму Кучми революцією. Події на Майдані дали «право» Ющенкові виступати від імені народу, в тому числі будь-яке обурення проти свого курсу і членів його команди на цілковитий розвал країни оголошувати ім'ям Майдану антинародним.

Таке безпрецедентно зухвале обдурювання людей є основою політики вчорашньої влади, хоч би як вона змінювала політичне вбрання. Цілковита розбіжність декларацій і практичних кроків старої—нової влади, протистояння в боротьбі за сфери економічного і політичного впливу, брудний розподіл портфелів і крісел поглиблюють кризу в країні. Остання не стає менш гострою через те, що її намагаються завуалювати гучними промовами про торжество «помаранчевої» демократії. Коли апельсин гниє, він стає коричневим; обіцяний Україні помаранчевий рай загрожує обернутися коричневою чумою.

Україна щодень дедалі більше грузне в протиріччях геополітики, що паралізує її внутрішньополітичне життя і блокує економічний розвиток. Практично сформовано передумови до втрати країною економічної й політичної самостійності, остаточного руйнування культури. Влада дедалі більше й відвертіше нехтує інтереси і гідність українського народу.

У країні зріє масовий політичний протест. Побоюючись його наслідків для себе, влада форсує створення липових «опозицій». «Виконробами» цього будівництва стали всі, кому вигідне збереження нинішнього режиму: кланово-бюрократичні структури, дрібнобуржуазні, маргінальні партії та партії-клони, які розмножуються.

Мета всього цього шабашу — не допустити того, щоб люди знали правду: Комуністична партія України — єдина реальна опозиція режиму.

Для видимості того, що інтереси лівого електорату все-таки буде враховано «новою» владою, вона взялася насамперед створювати віртуальну політичну опозицію на основі так званих лівих партій — СПУ, яка, проте, дуже швидко й органічно вмонтувалася у владні структури антинародного режиму.

Злиття соціалістів з націоналістами і «демократами», активні дії соціалістів у рамках «Соцінтерну», сумнівна (м'яко кажучи) позиція їхньої фракції у Верховній Раді України під час голосування з головних питань свідчать про те, що їхні інтереси збігаються з інтересами правих, тобто олігархів і націоналістів.

Про яку опозиційність нинішньому режиму з боку українських соціалістичних партій може йти мова? Ставши провладною партією, СПУ несе повну відповідальність за діяльність уряду, за всю діяльність правлячого режиму. А неспроможність і небажання як влади, так і липової «опозиції» в особі колишніх «лівих» враховувати інтереси своїх виборців, означає їхню політичну безвільність, своєкорисливість і продажність.

Другим напрямом у створенні кишенькової опозиції стало визнання як такої Партії регіонів — своєрідне запрошення до столу «весільного генерала», який отримав відставку, — Януковича. При цьому вже геть безсоромно так звана опозиція з липовим «тіньовим урядом» виникла у відповідь на турботи замовників із США і за підтримки запропонованого Штатами цільового фінансування.

Не тільки помаранчевий президент, а й опозиція, оплачена з-за Атлантики, — ось реалії «прозорої» і «народної» політики правлячого режиму.

Внутрішні чвари в коридорах української влади посилюються. Найближчим часом слід чекати розколу «помаранчевих» сил і протистояння Ющенко — БЮТ. Однак це протистояння якщо і виллється в опозицію, то лише внутрішню, «коридорну», кланову, але аж ніяк не таку, що представляє інтереси народу.

Як бачимо, не тільки «помаранчеві» президент і правлячий режим, а й «напівпомаранчева опозиція», ведуть між собою ігри на перетягання ковдри на себе, представляють дикі політичні танці. І ці «ігрища» особливо посиляться в період майбутніх парламентських виборів, коли ті політичні сили, які перемогли на президентських виборах, намагатимуться закріпити перемогу, домогтися конституційної більшості, а ті, що програли, намагатимуться взяти реванш. Але і ті, й ті ніяк не можуть і не хочуть зрозуміти, що з народом треба рахуватися. А народ як був жертвою політичних ігор за Кравчука й Кучми, так і тепер його використовують за Ющенка. У долі народу нічого не змінилося.

Такі реалії «прозорої» і «народної» політики правлячого режиму, такі реалії аморфної «опозиційної» позиції «опозиціонерів».

Яка опозиція потрібна сьогодні Україні?

З огляду на суть правлячої в країні влади, справжню опозицію може становити лише політична сила, яка представляє достеменні інтереси трудящих, — Комуністична партія України.

Необоротний характер кризи влади і різке зниження рівня життя трудящих потребує від нас ще твердішої і динамічнішої опозиційної діяльності, постійного пошуку альтернативних шляхів відродження і розвитку країни. Будучи діалектиками, комуністи перебудовують і вдосконалюють імідж партії, модернізують стиль своєї діяльності. Ми пропонуємо суспільству свою повноцінну й адекватну часу програму повернення України на шлях національного відродження і соціалістичного розвитку, розроблену з урахуванням реальних можливостей і потенціалу країни, сподівань народу, з опорою на здоровий глузд і наявний досвід.

Масовими протестними акціями «Повстань, Україно!», «Захистимо ветеранів!», «Кучму — геть!» комуністи вивели широкі маси зі стану соціальної апатії і політичної індиферентності.

Звісно, опозиція нинішньому режиму не є кінцевою метою комуністів. **Наша кінцева мета — повернути народу вкрадену в нього власність, змінити політичний режим в Україні, повернути владу трудящим**. Однак у важкий період реакції і диктатури кримінального капіталу політична опозиція є необхідною формою боротьби комуністів проти розграбування країни, а сьогодні — фактично за її незалежність і право людей на життя.

Треба визнати, що комуністичний рух в Україні переживає складний період. **Переходячи від однієї брудної політичної техно-**

(Закінчення на 6-й стор.).

Другим напрямом у створенні кишенькової опозиції стало визнання як такої Партії регіонів — своєрідне запрошення до столу «весільного генерала», який отримав відставку, — Януковича

Піке авіаційної влади

(Міфи та реалії літакобудування)

Важко заперечити, що, незважаючи на короткий вік розвитку авіації — лише століття, — авіаційна діяльність є однією з найпрестижніших з огляду на свою високотехнологічність, привабливість та авторитетність у суспільстві. Варто лишень пригадати досягнення українських авіаконструкторів та вчених — вони відомі широкому загалу: імена О. Антонова, І. Сікорського (досяг найвищого творчого злету в США), О. Івченка та інших вписані золотими літерами у світову історію авіації.

Сьогодні авіабудування в Україні, хоч як гірко це констатувати, перебуває у складній ситуації. За добрий десяток років не довелося ознайомитися з фаховим глибоким техніко-економічним та політичним аналізом перспектив розвитку авіабудівної галузі з реальними викладками напрямків розвитку, потреб, майбутніх доходів та місця галузі у сучасному господарському комплексі держави на зразок щорічної доповіді конгресу Комісії з розвитку авіакосмічної промисловості США.

Г. МАНЧУЛЕНКО.

Авіабудівна галузь перебуває під пильним оком державних органів, зокрема Мінпромполітики, яке постійно намагається «реорганізувати, об'єднати, скоригувати, поліпшити галузь», проте безрезультатно: оскільки такі процеси носять відбиток рудиментів радянської командної системи — важлива участь, а не ефективний результат діяльності.

Держава надавала певні пільги в оподаткуванні для авіаційної галузі з метою зміцнення її фінансового стану; наскільки пільги ефективні — невідомо, адже аналіз результатів їх застосування не оприлюднено або й не проведено. До переліку підприємств авіабудівної галузі, які отримали податкові пільги, внесено підприємства, котрі не мають безпосереднього стосунку до авіабудування.

Складається враження, що керівництво галузі не володіє та й не намагається оволодіти сучасними світовими тенденціями розвитку авіабудування, методами керування підприємствами, фінансовими потоками, тобто сучасним менеджментом.

Успіхи та досвід європейських і американських авіабудівників з широкої міждержавної і національної інтеграції розробників і виробників авіаційної техніки не вражали і не надихали керівництво українських авіабудівників прокладати стежку до інтеграції в європейські авіабудівні компанії, що надавало б можливість залучення серйозних інвестицій, освоєння нових високих технологій та обладнання, зрештою, розширення ринків збуту та міжнародної кооперації з виготовлення сучасної авіаційної техніки.

За прикладами далеко ходити не треба: на центральній, Тверській, вулиці «білокам'яної» успішно працює філія конструкторського бюро американського концерну «Boeing», а неподалік — європейської компанії «Airbus». Хоч як дивно, проте в Росії не чути лементу від наруги над національною гордістю російських авіаінженерів з боку «гострозубих акул імперіалізму», тому що прагматичний інтерес і доступ до новітніх, світового рівня, технологій проектування авіаційної техніки приглушують політичні і національні емоції на обопільну користь.

Звичайно, без дольової державної підтримки інвестиціями або держзамовленнями важко подолати кризові явища в галузі, проте, на думку авіаційних фахівців, за грамотного менеджменту авіабудівна галузь спроможна до високої віддачі — на 1 гривню інвестицій держава зможе отримувати приблизно 3 гривні у вигляді податків за умови абсолютно прозорої фінансово-господарської діяльності.

Цікаве запитання: чи готова галузь до таких умов господарювання?

Підступна, недалекоглядна позиція керівників галузі, котрі діяли без бачення перспективи (за принципом: на наш вік роботи вистачить, а далі робіть, що забажаєте), привела до сумнівної інтеграції (якщо можливо так назвати) винятково зі Сходом та Середнім Сходом. Вважати інтеграцію на Схід успіхом, проривом — сумнівно, оскільки вона тільки консервувала наявний рівень розробки та виготовлення авіаційної техніки, без створення певного запасу міцності та новизни для розробки авіаційної техніки нового покоління. Можна заперечити, що консерватизм в авіаційній галузі неминучий, адже вона вимагає апробованих і надійних рішень, але ця теза справедлива до певної межі. Усвідомити таку межу — це вищий пілотаж для політичного керівництва держави та вищих посадовців і фахівців авіабудівної галузі.

Серед причин такого стану галузі слід виділити три основні: політичну складову, об'єктивні та суб'єктивні.

Політична складова полягає у постійному коливанні вектора співробітництва України між Сходом та Заходом завдяки «мудрій, виваженій та невизначеній» політиці колишнього президента та його поплічників, котрі за десять років не спромоглися стати прагматичною українською командою. Політична складова завадила галузі боротися за інтеграцію у світовий ринок авіабудування; власне боротися, а не чекати приходу стратегічного інвестора з ринком збуту. На думку авіаційних фахівців, саме політична складова завдала найнищівнішого удару по галузі. Прикладом слугує скандальна іболісна історія з літаком Ан-70, коли східний «брат» завдав підступного удару по проекту у найнесподіваніший час, чого не зробив би справжній діловий партнер зі спільних інтересів.

Постає запитання: чи здатні авіабудівники усвідомити перевагу ділових партнерських стосунків перед «братерськими» з традиційним тяжінням до відчуття «меншовартості». Прикладів на підтвердження такого усвідомлення досі не спостерігалося. Правда, коли стосується особистих меркантильних інтересів, то наші менеджери від вантажних авіаперевезень з відомої авіакомпанії доволі часто показують гострі зуби своїм колегам, проте, на жаль, це аж ніяк не стосується державних інтересів.

На сьогоднішній день Росія зберігає інтерес до інтеграційних процесів з АНТК імені О. К. Антонова, проте слід зважати, наскільки такий інтерес носить прагматичний і взаємовигідний характер; **чи не є чергова спроба інтеграції намаганням перетворити українських авіаконструкторів лише у підсобників російського авіапрому з метою остаточно унеможливити інтеграцію українських авіабудівників до європейських компаній у руслі євроінтеграційної політики нової української влади та усунути конкурента**. Взаємовигідна кооперація між російськими й українськими авіабудівниками досягне вагомішого результату, ніж сумнівна інтеграція, зважаючи на тимчасову невизначеність зі створенням об'єднаної авіабудівної корпорації в Росії та неврегульованість нашого законодавства стосовно міждержавних інтеграційних можливостей для вітчизняних державних підприємств.

Сім реорганізацій і одне «неукраїнське обличчя»

З політичної складової плавно витікає об'єктивна причина кризи галузі, а саме: імітація минулою президентською верхівкою економічних реформ на перехідний період від адміністративно-командної системи до ринкових відносин, що призвело до стагнації економіки держави і галузі зокрема. Проте вказану причину до об'єктивних слід віднести з обережністю, оскільки вона тісно сплетена з низкою суб'єктивних чинників і обставин, а саме:

нездатність керівників вчасно збагнути необхідність управління галуззю та підприємствами з урахуванням нових економічних ринкових відносин та державних інтересів;

гіпертрофована здатність керівників галузі й окремих підприємств плутати державні інтереси з особистими, скеровуючи значну частину потенціалу галузі і підприємств на пріоритетне задоволення особистих інтересів та потреб на шкоду державним; шляхів і прикладів вказаного безліч, не варто наводити і перераховувати;

закритість і втаємниченість стану справ у галузі від суспільства і ЗМІ; суспільство через ЗМІ дізнавалося винятково про значні перемоги, віхові події, нагородження тощо, а про недоліки, прорахунки, зловживання ходили тільки чутки або завуальовані малозрозумілі повідомлення та відписки, що стало можливим за відсутності ефективного громадського контролю;

створення керівництвом окремих підприємств сумнівних «дочірніх» структур, яким надається монопольне право на використання технічної документації та сертифікатів на виконання окремих робіт з подовження ресурсів авіаційної техніки, тоді як державні авіаремонтні підприємства простоюють без замовлень;

консерватизм та інертність працівників середньої ланки галузі, котрі мовчки спостерігали безлад, повільну загибель та втрату їх професійних надбань;

надмірна заполітизованість керівництва галузі та його намагання перенести такі явища у трудові колективи на шкоду державі і цим колективам.

Бридко спостерігати, як окремі посадові особи з керівництва авіабудівної галузі та підприємств замість вирішення поточних і перспективних справ галузі, втягнулися у сумнівні політичні проекти заради збереження насиджених місць, фінансово відверто підтримували кучмівську владу та потайки загравали з опозицією, що свідчить про неадекватний світогляд, відсутність життєвої позиції та повну професійну непридатність до управління галуззю та підприємствами зокрема. Очевидно, що керівництво галузі та окремих підприємств підлягає ротації. Головне в такій ротації, щоб до управління галуззю та підприємствами прийшли високопрофесійні фахівці з державницьким мисленням, високою моральною планкою. Безсумнівною у цьому відношенні кузнею кадрів були та залишаються АНТК імені О. К. Антонова та запорізьке КБ «Прогрес».

Кризові явища в суспільстві, створені минулою владою з «неукраїнським обличчям», не оминули і вітчизняну авіаційну владу, котра за час свого існування зазнала сім реорганізацій.

З огляду на ретроспективу таких реорганізацій, більшість патріотично налаштованих фахівців української індустрії авіаперевезень схильні вважати такі дії держави хибними і злочинними та спрямованими вузькою групою державних чиновників на досягнення мети — заволодіння українським ринком авіаперевезень особами, наближеними до «сім'ї» Кучми з подальшим перепродажем значної частки української авіаіндустрії перевезень одному з іноземних олігархів.

Методи та способи досягнення омріяної мети чиновниками достатньо відображені в численних публікаціях та багатьох зверненнях до колишнього глави держави, котрий «оперативно» реагував на звернення-зазіхання на майже привласнену «сім'єю» цивільну авіацію черговим указом або дорученням, що ще більшою мірою розв'язували руки авіаційній владі та погіршували стан цивільної авіації.

Про місце корпоративних і корупційних ланцюгів авіаційної влади з «сім'єю» свідчить невдала спроба покійного міністра транспорту заволодіти важелями впливу на підпорядковану йому авіаційну владу. Його неперевершені здібності до командно-адміністративних методів управління колишня авіаційна влада повною мірою використала на користь двох авіаперевізників, що домінують на міжнародних пасажирських авіаперевезеннях, за рахунок дотацій на внутрішніх авіаперевезеннях. Руками міністра авіаційна влада у 2002 році дивним чином знизила ціни на авіаквитки на внутрішніх авіаперевезеннях з наступним відшкодуванням різниці між реальною та оплаченою вартістю авіаквитка за рахунок держави. Соціальний та економічний ефект помпезно розрекламованого експерименту досі не оприлюднено. Проте гучний експеримент закінчився плачевно для тодішнього міністра — влітку 2004 року авіаційна влада, з ласки Кучми, вийшла з підпорядкування Міністерства транспорту безпосередньо до Кабінету Міністрів України.

До позитивних надбань під час становлення цивільної авіації у незалежній Україні слід віднести прийняття у 1993 році найвищим законодавчим органом Повітряного кодексу України, котрий спрямував авіаційну діяльність у правове русло, заклав основу для функціонування авіаційної влади з управління та регулювання цивільної авіації.

Слід зазначити, що прийнятий Повітряний кодекс і за концепцією, і в окремих положеннях був значною мірою відбитком радянської системи організації діяльності цивільної авіації (на ті часи він і не міг бути іншим). Нормативна база, що створювалася слідом за кодексом, також несла на собі такий само відбиток, як і фахівці, котрі її створювали і приймали.

За поданням авіаційної влади Кабінет Міністрів України прийняв постанову № 819 від 28 вересня 1993 року про створення «Державного спеціалізованого фонду фінансування загальнодержавних витрат на авіаційну діяльність та участь України у міжнародних авіаційних організаціях», який значною мірою поклав фінансові витрати з утримання авіаційної влади в Україні на суб'єктів авіаційної діяльності. Суперечки щодо законності та доцільності існування такого фонду, до речі, єдиного на сьогоднішній день в Україні галузевого фонду, тривають понад дев'ять років. Заради справедливості необхідно зауважити, що ще у 1999 році Президент України своїм указом заборонив діяльність галузевих фондів як фінансової основи розквіту корупції та зловживань, проте органи виконавчої влади до цього часу не спішать його виконувати.

По чиновнику на кожне повітряне судно

У 1994 році Україна уклала угоду про партнерство та співробітництво з Європейським союзом, а 1999-го — ратифікувала її. Там серед іншого передбачено гармонізацію українського законодавства з європейським, у тому числі і стосовно регулювання авіаційної діяльності. Тільки у 2004 році авіаційна влада здійснила перші несміливі кроки з адаптації українських авіаційних правил до європейських.

Важко зрозуміти, чому українські авіаційні правила не адаптовані впродовж десяти років і чим займалися службовці авіаційної влади весь цей час. До речі, про службовців: їх у лавах авіаційної влади налічується понад 350 осіб, приблизно таку само кількість складає парк повітряних суден України, придатних до польотів (тобто які отримали свідоцтво льотної придатності). Для порівняння: у США парк повітряних суден, придатних до польотів, складається з понад 40000 літаків, а кількість службовців авіаційної влади — приблизно 2000 осіб.

Утримання частини службовців української авіаційної влади здійснюється за рахунок бюджетних коштів, проте значно більшої частини — за рахунок відрахувань суб'єктів авіаційної діяльності до згаданого галузевого фонду. Тобто **українські суб'єкти авіаційної діяльності сплачують податки до бюджету, а також прихований податок з авіаційної діяльності на утримання «рідної» авіаційної влади, що суперечить чинному законодавству та може кваліфікуватися як корупція в органі виконавчої влади, хоча авіаційна влада «ласкаво» називає платежі до галузевого фонду державними зборами та платою за державні послуги**.

Висновки та рекомендації аудиту української авіаційної влади, проведеного фахівцями міжнародного комітету цивільної авіації (ICAO) в кінці 90-х років, стосовно її фахової діяльності та фінансового забезпечення не були доведені до авіаційної громадськості та суспільства загалом.

Напрацьована авіаційною владою нормативна база регулювання авіаційної діяльності з ухиленням від впровадження цивілізованих вимог європейських або американських авіаційних правил спрямована на консервацію наявного стану та «убезпечення власної безпеки» і матеріального становища авіаційної влади, а не на забезпечення безпеки польотів повітряних суден, що є головним критерієм оцінки діяльності авіаційної влади будь-якої цивілізованої країни.

Оскільки вимоги європейських та американських авіаційних правил чітко розподіляють критерії відповідальності за стан безпеки польотів літаків між авіаційною владою та суб'єктом авіаційної діяльності, на відміну від українських, де критерії відповідальності авіаційної влади або надто розмиті, або повністю відсутні. Водночас авіаційна влада перебрала на себе безвідповідальні функції дріб'язкової опіки суб'єктів авіаційної діяльності, що супроводжується численними перевірками з банкетами та грошовими виплатами на користь перевіряючих осіб, згідно з чинними вітчизняними правилами.

Для прикладу: авіаційною владою необгрунтовано встановлено терміни дії сертифікатів льотної придатності літаків від шести місяців до одного року з подальшою сертифікаційною перевіркою такого літака спеціальною комісією. Важко повірити, що комісія з «висококваліфікованих» фахівців від авіаційної влади побіжно дослідить літак краще від посадових осіб та інженерного персоналу авіакомпанії, котрі щоденно несуть повну відповідальність за безпечну експлуатацію та технічний стан літака.

Інший приклад. «Висококваліфіковані» фахівці від авіаційної влади випустили інструкцію з перевірки членів екіпажів повітряних суден, яка містить окремі положення європейських авіаційних правил, але вони викладені так, що довільно ділять на два різні типи літаки, що мають єдиний сертифікат типу від розробника і виробника сімейства таких літаків. Вимоги вказаної інструкції та інших нормативних актів дають змогу представникам авіаційної влади збільшити частоту поїздок до зарубіжних учбово-сертифікаційних центрів з перевірками вітчизняних льотчиків за

(Закінчення на 6-й стор.).

Політична опозиція в Україні: проблеми і перспективи

(Початок на 4-й стор.).

логії до іншої, влада цілеспрямовано руйнує життєві орієнтири трудящих, виховує в них пасивних пристосуванців.

Відкинуті на межу і за межу фізичного виживання, навіть найзагартованіші в ідеологічних, і не тільки ідеологічних, війнах люди — ветерани Великої Вітчизняної війни, пенсіонери, потрапили в сіті соціальної демагогії, піддалися на хитрощі влади у формі добавок до пенсії, нібито "дарованих" їм владою напередодні 60-річчя Перемоги над німецьким фашизмом.

В умовах зростання цін ці добавки-заманки принесли пенсіонерам лише тимчасове полегшення, тоді як вдала політична махінація режиму «Кучма—Янукович—Ющенко» привела до збереження згубного для країни і народу політичного режиму, за якого й без того надто тяжке матеріальне становище переважної більшості людей неминуче погіршуватиметься.

Тим часом тільки чітка класова позиція, непіддатливість до політичних маніпуляцій і афер може забезпечити рішучу відсіч правлячому режиму.

КПУ завжди боролася проти невиправданих підвищень цін на основні харчові продукти та інші товари першої потреби, ліки, проти підвищення тарифів на житлово-комунальні і транспортні послуги, проти скасування пільг для незахищених верств населення, інших кроків влади, спрямованих на зниження рівня життя народу. Проте сьогодні ситуація така критична, що на перше місце виходять стратегічні питання у сфері економіки, внутрішньої і зовнішньої політики.

Здійснюючи постійний народний контроль за діями режиму, ми заявляємо про те, що нинішнє керівництво країни веде народ до неминучої катастрофи. Водночас ми беремо на себе цілковиту відповідальність за пропоновані нами рішення, спрямовані на соціальний захист трудящих.

У зв'язку з курсом, який проводить Президент Ющенко на самозниження України як суб'єкта міжнародної і внутрішньої політики, **вимоги КПУ із зовнішньополітичних питань принципові: збереження нейтрального статусу України, категорична відмова від вступу до НАТО й участі у воєнних діях цього блоку, необхідність більш ретельної і продуманої підготовки до вступу в СОТ, щоб захистити вітчизняного товаровиробника. Ми рішуче виступаємо за розвиток дружніх і взаємовигідних відносин з усіма країнами світу, насамперед з нашими сусідніми братерськими слов'янськими народами, у тому числі в рамках Єдиного економічного простору України, Росії, Білорусі та Казахстану**.

За нашою наполегливою ініціативою вже розпочато виведення українського військового контингенту з Іраку. Незважаючи на недоліки плану виведення військ (зокрема, довгостроковість), його прийняття — надихаючий успіх опозиційної роботи комуністів у парламенті.

У внутрішньополітичній сфері пріоритетними напрямами в роботі КПУ є послідовне проведення політичної і судової реформ, недопущення сваволі в кадровій політиці на місцях і в центрі, у тому числі так званої люстрації, усунення будь-яких форм контролю над діяльністю ЗМІ.

В економічній сфері — націоналізація базових галузей виробництва, підвищення ролі регіонів у формуванні та розподілі бюджетних коштів, сприятливі для зростання вітчизняного виробництва податкова й інвестиційна політика, всебічна підтримка малого і середнього бізнесу, створення нових робочих місць, підвищення мінімального прожиткового рівня, мінімальних зарплат і пенсій, забезпечення безплатної освіти та медичного обслуговування, збереження соціальних пільг, захист прав і свобод людини.

«Нашоукраїнці» та їх політичні союзники, які прийшли до влади, вже цілком виразно висловлюються за скасування політичної реформи. Справа опозиції, передусім депутатського корпусу всіх рівнів, — наполягти на безумовному проведенні політичної реформи, не допустити перегляду виборчого закону і скасування пропорційної системи виборів до рад. Наш принцип: «влада для народу, а не народ для влади».

Що стосується судів, у яких і за Кучми не було, і за Ющенка нема сенсу пересічному громадянинові шукати правди, то народний контроль над судовою владою абсолютно необхідний. Треба позбавити нову-стару владу можливості неподобств, що чинить вона на всіх рівнях — від районного до загальнодержавного, — прикривати верховенством закону, який по-своєму тлумачать упереджені та продажні судді.

Найзапекліша боротьба, однак, має бути за землю. Земля, кожна її ділянка, є нині епіцентром оголошеної олігархами народу України економічної війни. Ця війна вже ведеться, на ній росте і жиріє «нова» група олігархів.

Міжнародні, насамперед американські, громадські організації, під виглядом надання різноманітної допомоги селянам (оформлення документів тощо), насправді мають на меті формувати бази даних на власників землі. Заодно вони вивчають психологію людей, їхні настрої, «болючі точки», збирають різну конфіденційну інформацію, що стане в нагоді у вирішальний для захоплення землі момент.

Втримати землю в загальнонаціональній власності, не допустити перетворення України на світову резервацію — найважливіше завдання справжньої політичної опозиції. Доки земля в руках народу, право власності олігархів на розташовану на цій землі нерухомість дуже хистке.

Оскільки основні земельні ресурси зосереджені в руках місцевих рад, саме боротьба за них стала пріоритетним напрямом діяльності кланів, що дорвалися до влади на останніх президентських виборах. Як потрібні владі «свої» органи місцевого врядування, свідчить поспішність кадрової політики Ющенка на місцях і проведеної ним адміністративної реформи.

Влада, яка так безкарно другий десяток років маніпулює народом, чує близькість повного виконання свого злочинного плану з пограбування та знищення України, тому діє дедалі наполегливіше, зухваліше, безпардонніше.

Сьогодні вона продає те останнє, що ще залишилося у країни, що навіть Кучма з його бандою не змогли винести — руки були зайняті награбованим. «Нова команда» продає Заходу волю України, попросту «здає», знищує її політичну й економічну самостійність, національні інтереси. Це наочно продемонстровано недавнім візитом Ющенка до своїх заокеанських хазяїв, під час якого він підписав декларацію про зміцнення демократії в Україні і про підтримку просування свободи і демократії у Білорусь та на Кубу, що спричинило різку реакцію в цих країнах.

Треба сказати, що правлячий режим, відчуваючи в Компартії єдину реальну і могутню опозицію, намагається представити її як партію ностальгуючого покоління, робить усе можливе для її дискредитації, для розколу наших лав. У цих злочинно-підлих цілях особлива увага акцентується на трагічних моментах минулого, насамперед на голоді, войовничому атеїзмі, терорі часів тоталітаризму.

Звичайно, ми не ідеалізуємо минуле. На жаль, були в нашій історії і чорні сторінки. Проте над негативом переважає позитив. Народ був повноправним господарем своєї долі і своєї країни. Переміг шалений німецький фашизм. Створив такий могутній виробничо-економічний потенціал, що й тепер ще годує країну, забезпечує її національну безпеку.

У цей період суворих випробувань Компартія України, розуміючи свою історичну роль і високу відповідальність, керуючись вищими інтересами країни і народу, пропонує всім здоровим і конструктивним громадсько-політичним силам суспільства, профспілкам, об'єднанням громадян і окремим громадянам лівої орієнтації об'єднатися в єдиний громадсько-політичний рух «Лівий фронт» на засадах соціальної справедливості та захисту інтересів людей праці.

Ми усвідомлюємо, яка важка і напружена робота чекає коаліцію «Лівий фронт». Для успіху в боротьбі за загальнонаціональні інтереси на внутрішньополітичному і міжнародному рівнях необхідна повна і швидка консолідація трудового народу, всіх прогресивних сил України.

Отже, відлік пішов на дні. Народ України, наші виборці повинні зрозуміти головне: ні прихід до влади кланів, що змінюють по черзі один одного, ні «опозиційні» ігри «опозиціонерів» не вирішують докорінно проблеми поліпшення рівня життя людей.

Істина полягає в тому, що єдина реальна можливість перетворення суспільства в інтересах народу — це зміна політичної системи влади. Справжня революція попереду.

Петро СИМОНЕНКО,
перший секретар ЦК Компартії України.

Піке авіаційної влади

(Початок на 5-й стор.).

рахунок вітчизняних авіакомпаній і не дбати про розширення навчально-методичної бази Державного учбово-сертифікаційного центру цивільної авіації, навіть, навпаки, звужувати його діяльність на користь аналогічних приватних центрів та на шкоду державним інтересам.

Авіаційна влада України за останні роки досить активно сприяла створенню різних «дочірніх» сертифікаційних структур, до яких суб'єкти авіаційної діяльності, на вимогу посадовців авіаційної влади, змушені сплачувати значні кошти під час періодичних сертифікаційних перевірок, отримуючи натомість експертні висновки сумнівного змісту і форми. Мотивацією такої діяльності посадовців авіаційної влади є нібито відсутність або недостатня кількість професійних експертів серед фахівців авіаційної влади (їх загальна кількість — понад 350). Професіоналам важко повірити у здатність експертного закладу, який складається з однієї кімнати, телефону та напівзаспаного експерта, надати кваліфікований висновок про стан авіаційної техніки.

Тобто **одним з основних напрямів діяльності авіаційної влади було та й ще залишається: постійна турбота про підвищення матеріального добробуту фахівців авіаційної влади за рахунок суб'єктів авіаційної діяльності без певних зобов'язань стосовно відповідальності перед суспільством та державою за стан безпеки польотів і за стан безпеки головного суб'єкта авіаційної діяльності — пасажира**.

На погляд фахівців, така бурхлива діяльність авіаційної влади спрямована на відволікання уваги авіаційної громадськості і суспільства загалом від розв'язання найболючішої проблеми вітчизняної цивільної авіації — свідоме знищення державної авіакомпанії «Авіалінії України» державною авіаційною владою України.

Головні дійові особи, замовники та виконавці процесу знищення відомі широкому загалу авіаторів та фігурують у численних публікаціях, зверненнях, прокурорських перевірках, кримінальних справах за «фактом», проте головних фігурантів досі не притягнуто до будь-якої відповідальності. Хронологія подій, дольова участь у подіях та повніший перелік прізвищ так званої «авіаційної еліти» — учасників подій збережені у кадрових та інших документах органів авіаційної влади, власне авіакомпанії та у документах прокуратури і справах слідчих.

Авіаційну громадськість огорнув песимізм щодо спроможності нової влади вникнути в суть проблеми та швидко знайти вихід із ситуації навколо цивільної авіації та авіакомпанії «Авіалінії України» зокрема.

Це спричинено новими призначеннями керівників авіаційної влади. Якби міністр транспорту був новачком у виконавчій владі, то такі рішення можна було списати на недосвідченість, однак міністр з досвідом управління, призначаючи керівних посадовців авіаційної влади, зобов'язаний побіжно ознайомитися з ретроспективою галузі та послужним списком претендентів, а особливо на тлі обставин і подій навколо ДМА «Бориспіль» та зубожіння державної авіакомпанії «Авіалінії України». «Нове» (по суті, колишнє) авіаційне керівництво, мімікруючи, нещодавно поспішно вийшло з владної обойми, швидко перегрупувалося і знову зайняло втрачені владні позиції. А це позиція для уникнення відповідальності за скоєне у недалекому минулому.

Для авіаційної громадськості не є секретом, що перші детонатори під «Авіалінії України» спритні ділки заклали ще за часів першого терміну керівництва цивільною авіацією паном М., особою, наближеною і залежною від однієї з найодіозніших і непатріотичних політичних партій. Шляхом дешевенького перефарбування, панічної перебіжки під штандарти керівних осіб парламенту та керівників виконавчої влади окремі представники цієї партії, підстраховуючись (адже їх діяльність характерна декількома незакритими кримінальними справами у правоохоронних органах з реальною перспективою притягнення до відповідальності), зуміли переконати оточення перших осіб виконавчої влади у незамінності і доцільності саме своїх послушних креатур у керівництві авіаційної влади.

Цілком зрозуміло, що, попри певний фаховий рівень нового (вірніше — колишнього) керівництва авіаційної влади, державний сектор цивільної авіації очікує не тенденція до розвитку, а період подальшої стагнації.

Особливе місце у цивільній авіації держави відведено широко відомим подіям навколо найуспішнішого авіапідприємства України — ДМА «Бориспіль», якому колишньою владою в майбутньому була вготована доля авіакомпанії «Авіалінії України», проте, на щастя, цього не сталося.

Прикро за окремих колег з транспортного Комітету ВР України, котрі, раптово забувши чинну статтю 84 Земельного кодексу України, терміново кинулися до бунтівного колективу ДМА «Бориспіль» рятувати підмочену репутацію авіакомпанії «АероСвіт», яка зайняла державні землі на території аеропорту. Обов'язок і завдання правоохоронців та суду усувати навмисні порушення чинного законодавства, а не народних депутатів України втручатися в очевидну, прозору, протиправну ситуацію, проте, напевно, звичок минулого важко позбутися. Дивувала позиція колишнього керівника аеропорту, котрий мовчав під час «освоєння» аеропортівської території, а частина керівництва своєю бездіяльністю, навіть мовчазною згодою, сприяла такому освоєнню території. Жорсткість боротьби за керівні крісла аеропорту пояснюється просто: аеропорт (поки що) має необмежені можливості для інтенсивного розвитку і залучення значних інвестицій.

Думки фахівців стосовно доцільності і спроможності нової влади реанімувати державну авіакомпанію «Авіалінії України» розділилися. Проте існує доволі прагматична думка про створення державного авіаперевізника на базі реорганізованої авіакомпанії «МАУ», яка свого часу була створена як дочірня авіакомпанія від «Авіалінії України» і в якій державі належить 64 відсотка акцій. Реорганізація можлива лише за умови згоди акціонерів та з урахуванням стабільності фінансового стану авіакомпанії. Для реорганізації необхідно надати державній авіакомпанії гарантії на розширення парку нової авіаційної техніки за фінансовим лізингом та державні гарантії на маршрути європейські, близькосхідні, південно-східні та трансатлантичні з переукладенням міждержавних угод на користь нового державного авіаперевізника. Звичайно, виникнуть різкі заперечення, нібито це новий перерозподіл ринку авіаційних перевезень, проте це буде справедливий і прозорий перерозподіл на користь державної авіакомпанії з бездоганною репутацією, на відміну від попередніх розподілів на користь сумнівних авіаперевізників методами підкупу, шантажу, погроз та адміністративного тиску.

У разі відмови акціонерів авіакомпанії «МАУ» від запропонованої реорганізації, необхідно створити нову державну авіакомпанію — державного авіаперевізника, якому надати державні гарантії на отримання за лізингом нової авіатехніки та перерозподілу переважної більшості маршрутів на його користь з переукладенням міждержавних угод щодо авіаційного сполучення новим державним авіаперевізником.

За всіх реорганізацій виконавчій владі не слід забувати про колектив державної авіакомпанії «Авіалінії України», котрий своєю самовідданою працею заклав фундамент розвитку більшості авіакомпаній України, однак був знехтуваний і покинутий державою напризволяще — на догоду спритникам від авіації, котрі нині нахабно стверджують, що вони створили власні приватні авіакомпанії за рахунок власних коштів та талантів. Держава зобов'язана повною мірою розрахуватися за їх працю і моральні страждання працівників «Авіалиній...», а винні зобов'язані відшкодувати всі збитки, завдані працівникам авіакомпанії та державі.

Порушені проблеми в діяльності авіаційної влади — лише вершина айсберга, оскільки за роки її діяльності (точніше, бездіяльності) накопичено і приховано значно більше проблем, ніж можливо подати в одній публікації.

Викладене не є істиною в останній інстанції, а тільки висвітлює низку проблем і запрошує до відвертої дискусії широке коло авіаційних фахівців і громадськості для напрацювання і прийняття новою владою виважених рішень з метою приборкання кризових явищ та поштовху до розвитку авіабудування і цивільної авіації у державницькому цивілізованому руслі, від чого виграє головна особа авіаційної діяльності — пасажир, а з ним і держава.

Георгій МАНЧУЛЕНКО,
народний депутат України, секретар Комітету Верховної Ради України з питань національної безпеки і оборони, фракція Української народної партії.

Авіаційну громадськість огорнув песимізм щодо спроможності нової влади вникнути в суть проблеми та швидко знайти вихід із ситуації

Діти з ВІЛ: час приймати дорослі рішення

Найціннішим скарбом будь-якої нації є здоров'я дітей. Кожна родина дбає передусім про те, щоб дитина виросла здорова та щаслива. Тому питання, на що насамперед спрямовувати кошти сімейного бюджету, батьки завжди вирішують однозначно — на ліки для хворої дитини, на її відпочинок, створення гарних умов для життя та навчання.

Нині в Україні склалася майже парадоксальна ситуація: за економічними труднощами та політичними пристрастями розумні амбіційні дорослі «забули» про найболючішу проблему нашої української сім'ї — хворих дітей. Ідеться про епідемію ВІЛ/СНІД. Проблему, на яку держава та міжнародна спільнота спрямовує величезні кошти, які, однак, оминають найуразливішу категорію — інфікованих дітей.

За даними Міністерства охорони здоров'я України станом на 1 січня 2005 року офіційно зареєстровано 8478 дітей з ВІЛ-інфекцією. З яких 8325 — народжені ВІЛ-інфікованими матерями, а СНІД діагностовано у 304 дітей. Найбільшу кількість ВІЛ-інфікованих зареєстровано в Донецькій, Дніпропетровській та Одеській областях. Проте офіційна статистика не відбиває реального стану епідемії, і фахівці вважають, що мають справу лише з верхівкою «айсберга». Враховуючи тенденцію збільшення частки жінок репродуктивного віку в загальній популяції ВІЛ-позитивних людей, можна прогнозувати: кількість ВІЛ-інфікованих дітей зростатиме щороку.

ВІЛ/СНІД відноситься до міждисциплінарної патології, за якої уражено різні органи та системи організму. Тому дитину можуть довго, навіть протягом кількох років, лікувати від проявів ВІЛ-інфекції різні спеціалісти — дерматологи, невропатологи, стоматологи, отоларингологи, урологи, — не підозрюючи справжньої причини захворювання.

Дітей, в яких лікарі діагностують ВІЛ, зазвичай скеровують до дитячих відділень при інфекційних лікарнях. **У регіонах як правило немає можливостей для обстеження, діагностики та призначення лікування, а також бракує кваліфікованих спеціалістів.** Наприклад, у Дніпропетровській області, яку віднесено до регіонів з найбільшою кількістю ВІЛ-позитивних дітей (понад 1400), навіть не передбачено ставки педіатра, який займався б цією проблемою.

Батьки ВІЛ-позитивної дитини, знаючи, що адекватне лікування можна отримати лише в Києві, у відчаї їдуть до столиці. Справді, на базі інфекційного відділення Київської міської дитячої клінічної лікарні № 1 нині завдяки зусиллям лікарів та міжнародних організацій працює унікальна програма лікування та догляду за дітьми з ВІЛ. Але місць лікарня не має права брати до себе дітей з-за меж Києва. Завідувачка відділення, кандидат медичних наук Світлана Комар, експерт Українського центру профілактики та боротьби зі СНІДом з питань лікування дітей у рамках проекту Глобального фонду, розуміючи проблему як загальнодержавну і ризикуючи своєю посадою, не може відмовити тяжко хворій чи вмираючій дитині лише тому, що та не має київської прописки.

За останні півроку завдяки коштам гранту Глобального фонду та наполегливій роботі «Міжнародного альянсу з ВІЛ/СНІД», який є реципієнтом гранту, вдалося забезпечити антиретровірусними препаратами 127 дітей. Кількість, на перший погляд, невелика. Однак, ураховуючи складність і специфіку призначення лікування та вироблення схильності до нього (тобто чіткого дотримання правил прийому АРВ-препаратів), а також організаційні труднощі, можна сказати, що це значне досягнення.

ВІЛ-позитивна дитина, якій лікарі підібрали індивідуальну антиретровірусну терапію, — це врятоване життя. Тому суспільство має низько вклонитися тим лікарям, які використовують будь-яку можливість для власної освіти, вдосконалення знань і навичок.

Ситуація ускладнюється тим, що **в Україні немає діагностичних можливостей для вчасного визначення інфекційного статусу новонароджених. Встановити діагноз лікарі можуть лише після досягнення дитиною 18-місячного віку.** Збільшується психологічний пресинг на сім'ю, бо лікарі не можуть вчасно призначити відповідне лікування та провести моніторинг ефективності терапії.

Серед дітей з проблемою ВІЛ/СНІД багато сиріт. Цих дітей не хочуть брати до себе звичайні дитячі будинки. А якщо й погоджуються, то становище ВІЛ-позитивних дітей у цих закладах набагато гірше, ніж дітей без цієї патології. Закінчується тим, що дитина практично живе в інфекційному відділенні, і тоді на медичну установу покладаються ще й функції дитячого будинку. І це за відсутності відповідного персоналу (вихователів, психологів), фінансування, а також за негативного ставлення батьків інших дітей, лікарів-інтернів та адміністрації. Медики мають вирішувати медичні питання, а не думати, у що вдягнути дитину-сироту, де взяти «памперси» або хто з персоналу піде з нею погуляти.

Окрема група ВІЛ-позитивних дітей — підлітки. ВІЛ вони отримали переважно внаслідок вживання ін'єкційних наркотиків або статевим шляхом. Крім медичної допомоги, обумовленої специфікою фізіології підліткового віку, цим дітям украй потрібна спеціальна допомога психологів, психотерапевтів та соціальних працівників. Забувати про цю відносно невелику групу не можна. По-перше, насправді кількість ВІЛ-позитивних підлітків набагато перевищує офіційні дані, оскільки вони належать до неблагополучних родин або безпритульні. По-друге, якщо відвернутися від цих дітей, вони невдовзі поповнять і без того величезну популяцію наркозалежних осіб або кримінальні групи.

Одним із найважливіших аспектів проблеми є також профілактика вертикальної трансмісії вірусу (тобто передачі ВІЛ від матері до дитини під час вагітності, пологів та годування груддю). **Кожна ВІЛ-позитивна жінка має право і, головне, шанс народити здорову дитину. А держава має допомогти їй у цьому.** Створити консультативні поліклініки, де жінка зможе пройти всебічне обстеження і їй буде призначено відповідну АРВ-терапію, а також забезпечити умови для подальшого кесаревого розтину та штучного вигодовування. Профілактика вертикальної трансмісії зможе зупинити поширення інфекції, зменшити кількість новонароджених з ВІЛ.

Отже, можна констатувати: в Україні відсутня інфраструктура надання допомоги хворим на ВІЛ/СНІД дітям. Немає республіканського центру для лікування дітей, істотно обмежено діагностичні можливості, бракує підготовлених фахівців для впровадження антиретровірусної терапії. Але основною проблемою надання допомоги дітям залишається відсутність єдиної державної програми — медичної, соціальної допомоги, психологічного супроводу дітей та їх сімей.

Надання допомоги навіть на тих ділянках, фінансування яких можна вважати забезпеченим, ускладнене відсутністю єдиної державної координації. Враховуючи актуальність проблеми та наявність препаратів для лікування, таке зволікання можна вважати злочином.

Тимчасова спеціальна комісія Верховної Ради України з проблем ВІЛ-інфекції/СНІДу, туберкульозу та наркоманії на своєму засіданні за участю представників Міністерства охорони здоров'я та експертів розглянула стан надання медичної та психосоціальної допомоги дітям з ВІЛ/СНІД. Народні депутати вкрай стурбовані ситуацією, що склалася, й ініціюватимуть проведення засідання урядової комісії з питань боротьби з ВІЛ/СНІДом. А також пропонують терміново розглянути це питання та прийняти відповідні рішення.

Комплексне розв'язання проблем дітей та сімей з ВІЛ/СНІД відіграватиме значущу роль в їх дестигматизації в суспільстві. Це доведе пересічним українським громадянам, що за відповідної медичної допомоги ВІЛ-позитивна особа не є приреченою на самотню смерть і що саме держава гарантує кожному з нас право на життя та гідність.

Раїса БОГАТИРЬОВА,
народний депутат України, голова Тимчасової спеціальної комісії з проблем ВІЛ-інфекції/СНІДу, туберкульозу та наркоманії.

Проскурівське протистояння

У маленькому селі Пасічна, що в Ярмолинецькому районі, в родині Рябих того дня народилася четверта дитина — син Володя. Діти не питають, коли їм приходити на світ, і новонароджений не здогадувався, що йде війна, що лише за кілька десятків кілометрів від їхньої хати проходить один із найзапекліших її боїв. Пізніше у своїх спогадах Георгій Жуков напише: «З 7 березня зав'язалась така запекла битва, якої я не бачив з часів Курської дуги». Вона триватиме до 25 березня, дня, коли Проскурів нарешті буде визволений від багаторічної фашистської окупації. У цьому вирі подій ніхто, крім родини, і не помітить, що на світ з'явилася ще одна душа.

Нічого цього не знають ні Володя, ні його дванадцятирічна сестричка Оля. Вона тільки налякається, коли старший брат скаже, що нападало стільки снігу, що з хати їм не вийти. Невже тепер вони так і сидітимуть усі в оцій єдиній кімнатці? І не побачать, як прийдуть наші, як тікатимуть німці, як настане якесь зовсім нове, невоєнне життя, про яке за ці майже чотири роки вона вже зовсім забула? Ні, брат вибереться через солом'яний дах на вулицю, відгорне від дверей сніг. А вже наступного дня всі вони, почувши стрілянину, побіжать ховатися до сусідського погреба. Здалеку Оля ще встигне побачити, як біжать наші солдати. А потім почує голос із незвичною говіркою: «Кто єсть в подвалє?» Вони всі вийдуть, і дорослі почнуть обніматись. А наступного дня батька, як і решту односельців-чоловіків, що через швидкий наступ німців опинилися в окупації, заберуть на фронт.

Усе було хоч і незвично, але дуже буденно і просто, і Оля ніяк не могла пов'язати ті події, що розгорталися у неї на очах, із тим, що ось тут, зовсім недалеко, у своїй останній битві зійшлися два найталановитіші полководці тієї війни: радянський — маршал Георгій Жуков і німецький — фельдмаршал Еріх фон Манштейн.

Це було давнє протистояння. До цього Манштейн зумів вирвати у Жукова Крим, але пізніше потерпів повну поразку під Курськом. У великій Сталінградській битві тойтаки Манштейн міг якщо не перемогти, то принаймні врятувати значну частину своїх військ. Але цього йому не дозволили зробити ні Гітлер, який наказав не відступати ні на крок, ні Жуков.

А тут, під Проскуровом, операцією з боку радянських військ мав керувати командувач 1-го Українського фронту генерал армії Ватутін. Та перед самим її початком під Славутою він був смертельно поранений. Керівником проскурівсько-чернівецької операції був призначений Жуков. Так доля знову звела двох давніх супротивників.

Фашисти вперто тримали місто з однією метою: дати своїм військам відійти на південь і далі в Румунію. Два тижні вісімсот тисяч червоноармійців, майже дванадцять тисяч гармат і мінометів, близько півтори тисячі танків і півтисячі літаків рвалися вперед, а півмільйона німців, понад п'ять з половиною тисяч гармат, більш як тисяча танків і майже півтисячі літаків зі свастикою стримували цей прорив. Та коли фашисти зуміли відвести свої основні сили далеко на південь, протистояння розв'язалося дуже швидко. Проскурів зустрів червоноармійців майже порожніми вулицями. Практично за день радянські війська встигли подолати відстань майже у сотню кілометрів і дістатись до Кам'янця-Подільського.

Тому і через маленьку Пасічну вони йшли практично не зупиняючись, швидко набираючи поповнення, яке ще так потрібно буде до кінця війни. Все промайнуло так стрімко, що Оля навіть не зрозуміла, що змінилось і що принесла і ще принесе їй, маленькому братику, всій родині і селу це визволення, а потім і перемога. Вона ще не знає, що їм доведеться віддати до колгоспу сірого коня, котрий усю війну був в їхньому дворі. І того, що єдина їхня надія, годувальниця й улюблениця корова Теголя захворіє, а її все одно будуть вести на колгоспне поле, впрягати в плуг і орати. А навесні 47-го уже з маленьким Володею вони шукатимуть перші паростки лободи, з якої на воді мама готуватиме зелене гидке вариво і яке вони їстимуть, бо в домі більше нічого не буде. Як їх рятуватиме гнила картопля, котру німці закопали в кагати ще чотири роки тому. Вона давно згнила, і під тонесенькою крихкою шкірочкою залишалась тільки нестерпно смердюча рідина. Але мама ходитиме за цим скарбом за кілька кілометрів, пробираючись уночі, щоб ніхто не знав, що вона йде до німецьких кагатів, і ці гниляки рятуватимуть життя її дітям.

Оля ще не взула два надзвичайно великі до того ж різні черевики, один з яких, можливо, носив німецький, а другий — радянський солдат, і в яких вона піде до школи. Мама ще не встигла перешити на неї якусь обдерту солдатську шинель і закрутити замість хустки у скатертину, яка невідомо де і як з'явилася в них у хаті. Вони ще не зустрічали, щасливі, батька з фронту, і не проводжали в армію старшого брата Михайла. Разом із багатьма своїми ровесниками він тягнутиме лямку строкової служби удвічі довше, ніж тривала сама війна. А повернеться додому тільки через те, що смертельно захворіє туберкульозом. Батьки продадуть корову, щоб купити кілька дорогоцінних уколів пеніциліну для сина, але вони так і не врятують його...

Це все буде потім. Але й тепер ніхто з цієї родини не знає, що зовсім недалеко від їхньої хати Манштейн востаннє перехитрував Жукова, коли той в районі Дунаєвець оточив 1-шу німецьку танкову армію під командуванням Хубе. Затискаючи ворога з півдня, Жуков гадав, що перемеле німецьку техніку вщент. Але Манштейн несподівано вдарив із заходу, від Збруча, і вивів сотні танків із бою.

За цю операцію Манштейн отримає з рук Гітлера хрест, а Жуков із рук Сталіна — свій перший орден Перемоги. Правда, Гітлер так і не пробачив своєму підлеглому тієї поразки під Проскуровом. Услід за наказом про нагороду він видав другий — про те, щоб зняти Манштейна з усіх постів і не допускати до бойових операцій до кінця війни. Натомість Жуков по достоїнству оцінив свого супротивника. Після Нюрнберзького процесу він серед інших переможців напише прохання, щоб Манштейну як талановитому полководцю зменшили строк ув'язнення. І німецький стратег проживе ще довге життя, і можна не сумніватися, що через усі роки пронесе згадку про бій на проскурівській землі. Останній для нього на війні.

Пізніше історики підрахують, що понад триста тисяч подолян брали участь у війні, кожен другий із них — загинув. Ще близько двохсот двадцяти тисяч були знищені фашистами під час окупації. Хмельниччині знадобилося шістдесят років, щоб відновити довоєнний рівень населення. Одним із перших у тому списку новонароджених стане маленький хлопчик Володя, що народився у день звільнення Проскурова. Кожна із цих подій потягне ланцюжок інших. Протягом березня 44-го Хмельниччина практично буде звільнена від ворога. Бої відступлять далеко на захід. А у визволених містах і селах з'являтимуться все нові і нові малюки. Уже не воєнні. Хоча війна все одно встигне поставити тавро на їхні долі.

Ірина КОЗАК.

Хмельницький.

■ ФОТОФАКТ

У столичному Музеї Великої Вітчизняної війни *(зліва направо)* **Надзвичайний і Повноважний Посол Монголії в Україні Тугалхуугійн Баасансурен і заступник міністра оборони Монголії Ерденебад вручали ветеранам нагороди з нагоди 65-ї річниці боїв на річці Халхін-Гол.**

Фото Юрія ІЛЬЄНКА (Укрінформ).

НОВИНИ

ВІВТОРОК, 19 КВІТНЯ 2005 ■ № 71 (3571)

Австрійські прикордонники затримали 17 нелегальних мігрантів, які намагалися потрапити в країну в причепі мікроавтобуса. Серед них 15 громадян України і двоє — Молдови

«До 1 вересня буде вирішено питання про відкриття української школи при Посольстві України в Лівії», — заявив Державний секретар України Олександр ЗІНЧЕНКО у Тріполі

■ **У НОМЕР**

На «Росії» — завал

П'ятеро гірників опинилися під завалом, який трапився в ніч із суботи на неділю на шахті «Росія» державного підприємства «Селидіввугілля» в Донецькій області. За викликом до шахти прибули відділення гірничорятувальної служби. Близько 4-ї години ранку в неділю виявлено одного з потерпілих. Ще півтори години тривало визволення гірника з-під завалу. Зі струсом мозку та іншими травмами потерпілого доправлено до лікарні.

Ще з одним прохідником вдалося встановити звуковий зв'язок: у сидячому положенні його затисло рамою арочного кріплення і засипало породою. Пошуково-рятувальні роботи ускладнювалися тим, що аварійний горизонт почали підтоплювати грунтові води. Коли рятувальники дісталися до потерпілого, спочатку лікар реанімаційно-протишокової групи надав першу допомогу, а потім почалися роботи із визволення шахтаря, які тривали п'ять годин. Врятованого госпіталізовано із травмами у стані середньої тяжкості.

Двох гірників підняли в неділю на поверхню без ознак життя. Доля останнього із потерпілих на час підготовки інформації до друку була невідома. Завал стався на горизонті 400 метрів в монтажному ходку третьої південної лави. Причину аварії встановить спеціально створена комісія.

Ліна КУЩ.

У Турії знову бомби

Волинська область. У Ковелі, поблизу залізничного мосту через річку Турію на вітці Ковель—Варшава, оператор телецентру «Ковель» Володимир Савосюк під час проведення підводних зйомок на глибині 3-4 метрів побачив сім авіабомб часів Другої світової війни.

Це вже друга така знахідка в місті залізничників. Нагадаємо, у травні минулого року поблизу цього самого мосту теж любителем підводного плавання було виявлено одну 250- і шість 100-кілограмових авіабомб. Тоді завдяки мужності і винахідливості саперів МНС небезпечну знахідку було знешкоджено. Обстежуючи русло річки, водолази не виявили інших боєприпасів. І знову місто залізничників живе тривогою. Цього разу бомби знайшли приблизно за сто метрів від мосту вниз за течією.

Небезпечну територію охороняють, готуються до проведення операції з вилучення авіабомб з дна річки. Розпочати її планують у середу. Частину мешканців прилеглого до мосту району міста буде тимчасово евакуйовано.

Микола ЯКИМЕНКО.

У «справі Александрова» заарештовано високопоставлених чиновників МВС

Генеральна прокуратура висунула трьом високопоставленим співробітникам Міністерства внутрішніх справ обвинувачення в отруєнні Юрія Вередюка, якого раніше було обвинувачено в убивстві журналіста Ігоря Александрова і згодом виправдано. Про це вчора повідомив керівник прес-служби Генпрокуратури В'ячеслав Астапов.

Трьом співробітникам МВС висунено обвинувачення в навмисному убивстві (ст. 115 Кримінального кодексу України). За словами Астапова, всі троє у присутності захисників повністю визнали свою провину. Представник Генпрокуратури також повідомив, що під час отруєння Юрія Вередюка ці люди працювали в управлінні МВС у Донецькій області, але на момент затримки один з них працював уже в Київській області, **повідомляє «Кореспондент. net».**

■ **ФОТОФАКТ**

Перед Київською міськдержадміністрацією майже щодня збираються кияни, протестуючи проти винищення у столиці безпритульних тварин напередодні конкурсу Євробачення-2005.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Високопосадовці і весна працюють у гармонії. Із запізненням

(Початок на 1-й стор.).

Додайте сюди вартість аміачної селітри від 900 до 1100 гривень за тонну замість задекларованих у високих кабінетах 835 гривень. Візьміть у банку кредит. Не під 17 відсотків, як цього «вимагає» уряд, а під 21—24. І під подвійну, а то й потрійну заставу. А що заставляти? Далі візьміть у руки калькулятор і все підрахуйте. Щоб купити 1000 л дизпального — тонни цукру мало. Висновок. За таких цін сьогодні практично невигідно вирощувати високотехнологічні культури. Так само, як займатися тваринництвом... Приїхали.

Кажуть, що високі ціни на пальне — то змова нафтових магнатів. Високі ціни на добрива — результат саботажу рішень уряду вітчизняними хімпідприємствами. Але селянину від розкриття цієї «державної таємниці» не легше. Дорога ложка до обіду. Звичайно, вони вірять, що все стане на свої місця. І змовники, і саботажники відчують, що у країні є влада. Врешті-решт, до села надійде «зафарбоване», порівняно дешеве, пальне і такі потрібні добрива. Але, схоже, що це вже станеться після посівної. Прикро, але уряд, як і цьогорічна весна, запізнюється. Цейтнот...

Депутат Київської обласної ради Л. Новіцький вже 21-й рік очолює сільськогосподарський кооператив «Агрофірма Матюші». Щоправда, назва господарства, як і форма власності, змінювалася з генеральною лінією реформ — колгосп, КСП... Та попри все господарство вистояло. Леонід Антонович, його однодумці і помічники не дали розвалити господарство, яке сьогодні можна оцінити як «міцненьке». Про таких, як Л. Новіцький, кажуть, що у них і долото рибу ловить.

Господарник від дідапрадіда Л. Новіцький частину пального придбав завчасно, бо, навчений роками, звик покладатися лише на себе і свій колектив. Так само, як і добриво. Він знає, що весна приходить, не давши телеграми. Але від цінової політики потерпає добряче. Йому, як і більшості, невигідно вирощувати буряк. Господарство виручає молочна галузь. Дехто із економістів підрахував, що тут рентабельність 50—60 відсотків. Але Леонід Антонович з цим категорично не згоден. А чому не враховують вирощування молодняку корів? Тоді реальна рентабельність 15—20 відсотків.

Леонід БРОВЧЕНКО.

На знімках: ремонт на «посівному марші»; Леонід Новіцький.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

«ГУ» — інформаційний спонсор фестивалю

БАЛТІЙСЬКИЙ ВІТЕР

Дев'ятий Міжнародний форум «Музика молодих» триває

Сьогодні на форумі очікуються дві події (нагадаю, що на всі заходи форуму вхід вільний): перший концерт з серії «Українсько-балтійські лінки» (Будинок вчених, 16.00) і «круглий стіл» у Київській організації Спілки композиторів (12.00). Наріжну тему («Місце академічної музики в урбанізованому суспільстві майбутнього») запропонував київський музичний критик Олександр Москалець.

Встановлювати зв'язки поміж Балтикою та Україною взявся камерний ансамбль сучасної музики «Фрески», яким вже 10 літ керує одеський композитор і віолончеліст Вадим Ларчиков. На міжнародних фестивалях «Фрески» мають добру репутацію. В ці дні вони беруть участь і в форумі «Музика молодих», і в одеських «Двох днях і двох ночах». Ансамбль приїхав до Києва у вигляді нетипового квінтету: фагот (Сергій Худяков), скрипка (Ярослав Ревуцький), дві віолончелі (подружжя Ольги Веселіної і Вадима Ларчикова) і фортепіано (Олена Чумаченко). Але власне квінтетом «Фрески» не гратимуть. Натомість будуть нетипові квартети (прем'єра нової версії твору «Блукання у просторі трикутника» Кармели Цепколенко; «Summa» естонця Арво Пярта просто для чотирьох інструментів та «Інвенції» Олександра Козаренка для мелодійних інструментів), українська прем'єра «Пульсацій світла» шведа Г. Гамсторпа для класичного фортепіанного тріо. Дуети різного складу запропонують естонець Уло Крігул (романтичний «Притулок»), шведи Ян Мортенсон (аскетичний «Унісон»), Єспер Нордін (оксюморонне «Тихий, як бомба», до того ж — з магнітофонною плівкою на додаток до скрипки), Маттіас Свенссон (абсурдне «Родичі та ракети») і литовець Відмантас Бартуліс (поетичне «Від мене йде мій друг, і ми востаннє проводжаємо засніжені лютим дерева...»).

Завтра на єдиному подиху балтійського вітру гратиме знаменитий литовський фаготист Шарунас Касіонас.

Юлія БЕНТЯ.

■ **ЦИФРА**

300 тисяч гривень

коштувала державі «посівна» афера спритників-аграріїв одного із сільгосптовариств Хмельницького району. Отримавши із резервного насіннєвого фонду країни насіння озимої пшениці, гречки та ячменю, шахраї, замість того, щоб кинути в землю, продали його як фуражне зерно. А щоб не повертати гроші державі, швидко ініціювали процедуру банкрутства власного підприємства, **повідомили в обласному управлінні СБУ.**

Безмежна самотність на фоні світу

У Києві в Музеї імені Богдана та Варвари Ханенків у рамках Днів культури Ізраїлю в Україні відкрилася виставка молодих ізраїльських художників та художників-репатріантів. На ній представлено роботи Еріка Бокобза, Тірца Фреунда, Юрія Каца, Андрія Лева, Аліни Спешилової, Надава Вейссмана, Шарона Полякіна, Алекса Крамера та інших. Усі вони представники різних мистецьких течій і приїхали до Ізраїлю з різних країн, однак об'єднує їх одне — молодість. Їхні твори приваблюють енергійністю та психологічністю. Складається враження, що художники особливо гостро сприймають сучасний світ, в якому творча особистість (та й не лише творча, а й будь-яка інша непересічна людина) приречена або на цілковиту самотність, або на поступове ототожнення до середньостатистичних показників.

Попри молодий вік, митці — не новачки, які щойно закінчили навчання. Усі вони вихованці різних художніх шкіл Ізраїлю. Дехто з них нині займається викладацькою діяльністю, інші — продовжують поглиблено вивчати мистецтво.

Маргарита СОКОЛОВСЬКА.

На знімку: відвідувач оглядає роботу Тірца Фреунда «Автопортрет».

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Чорноморський флот у Криму не залишиться

Крим відвідала урядова робоча група з перевірки виконання Росією договору про тимчасове перебування російського Чорноморського флоту в Криму. Її очолював перший заступник міністра закордонних справ України Володимир Огризко, повідомляє «Німецька хвиля».

Значною мірою причиною візиту робочої групи до Севастополя став нещодавній інцидент із несанкціонованим десантуванням російських морських піхотинців на полігоні Опук під Феодосією. Як зазначив Володимир Огризко, сьогодні йдеться про те, щоб провести інвентаризацію всіх підписаних документів та подивитися, як ці угоди виконуються Росією. Україну непокоїть не тільки проведення Чорноморським флотом навчань, передислокація військової техніки і людей чи участь чорноморців у збройних конфліктах на території Росії. За словами посадовця, українську сторону цікавить також здавання в суборенду деяких об'єктів, які використовує Чорноморський флот у Криму, оскільки, на думку Огризка, це є неприйнятним і незаконним. Йдеться також про ведення росіянами незаконного будівництва та цілу низку проблем, що не відповідає чинній угоді.

Водночас Володимир Огризко наголосив, що Україна і надалі неухильно виконуватиме домовленості з Москвою, хоча і дав зрозуміти, що про продовження терміну перебування російських моряків в Севастополі мова не йде. Підсумовуючи, Володимир Огризко заявив: «Ми зможемо зробити так, щоб Чорноморський флот, який базується в Україні до 2017 року, виконував свої функції, а коли закінчиться дія договору, міг спокійно перебазуватися в інше місце, яке визначить керівництво Російської Федерації».

Піднебесна не вибачиться

Вимазані різнобарвною фарбою й обляпані яйцями стіни Посольства Японії в Пекіні та Генконсульства в Шанхаї, розбиті шибки японських ресторанів і магазинів, перевернуті автомобілі японського виробництва... Такий далеко не повний результат антияпонських мітингів протесту, що відбулися минулими вихідними в різних містах Китаю. Вони не припиняються тут уже третій тиждень. Їх причиною стало вільне трактування японськими істориками подій двадцятого століття, зокрема, участі Країни сходу сонця у Другій світовій війні.

Насторожує те, що влада, м'яко кажучи, бездіє. Сотні поліцейських і спецназівців у повній амуніції байдуже спостерігають за відверто хуліганськими витівками окремих людей. Щоправда, до недільного вечора правоохоронці все-таки витиснули демонстрантів із кварталу, де розміщене Генеральне консульство Японії в Шанхаї. Не допустили вони маніфестантів також на головну площу країни Тяньаньмень. Можливо, взявши нарешті ситуацію під контроль, Пекін вирішив, що достатньо продемонстрував Токіо силу народного гніву. Тим паче що в неділю з коротким візитом до Китаю прибув глава японського МЗС Нобутака Матімура.

Дипломат уже не вперше висловив різкий протест своєму китайському колезі Лі Чжаосіну і зажадав припинити неподобства та відшкодувати моральні й матеріальні збитки. Вимога ця, утім, не мала жодної дії. Китайський міністр заявив, що в Китаю немає причин вибачатися перед Японією, яка сама спровокувала гнів народних мас. Він порадив гостеві виробити правильний і самокритичний підхід до своєї агресивної історії.

***Ольга ТАНАСІЙЧУК**, спеціально для ГУ.*
Шанхай.

Фото автора.

У Москву з'їхалися комуністи СНД

У російській столиці пройшов чи то п'ятий, чи то двадцять третій з'їзд Союзу комуністичних партій — КПРС, у якому взяли участь дев'ять СНДівських делегацій, у тому числі й делегація України на чолі з Петром Симоненком.

У невеликому залі в готелі «Ізмайлово» набралося, разом з гостями з'їзду, десь двісті осіб. Не було подарунків з'їзду, як і не було концерту майстрів мистецтв. Адже у всіх країнах СНД, крім Молдови, комуністи перебувають в опозиції. Цікаво, що комуністи Туркменистану були на з'їзд інкогніто, бо діяльність компартії у країні заборонена. Переважно (принаймні, публічно) промови партійних бонз було присвячено ідеологічним питанням. Геннадій Зюганов запам'ятався тим, що багато говорив про Сталіна. Російські комуністи проводять кампанію з реабілітації «вождя всіх народів». Геннадій Зюганов запропонував «переглянути рішення XX з'їзду КПРС про культ особи», «повернути місту на Волзі назву Сталінград». На його думку, «Сталін не потребує реабілітації», бо він «є рятівник людської цивілізації».

Віктор ТИМОШЕНКО.
Москва.

Польські військові покинуть Ірак

Міністр оборони Польщі Єжи Шмайдзінський заявив про те, що стабілізаційна місія польських військ в Іраку завершиться у кінці 2005 року, коли закінчиться термін дії відповідного мандату ООН. Від початку перебування контингенту (серпень 2003 р.) там загинуло 17 миротворців. Нині в Іраку несуть службу 1700 польських військовиків. Незалежні військові експерти вважають, однак, що мандат ООН на перебування іноземних військ в Іраку буде продовжено, а польські миротворці повинні залишатися там до повної відбудови країни.

Іван КОЗЛОВСЬКИЙ.
Варшава.

Конклав почав обирати Папу Римського

115 кардиналів з 52 країн зібралися вчора на конклав, щоб обрати 265-го Папу.

Під час голосування кардиналам заборонено користуватися телефонами, дивитися телебачення і читати газети. Для обрання Папи визначений кандидатур потрібно набрати 2/3 голосів. Якщо жодна з кандидатур не набирає цієї кількості, відбувається повторне голосування. Щодня кардинали можуть голосувати не більш як двічі. А сама процедура може продовжуватися від одного дня до місяця. У разі необрання в цей термін Папу обирають простою більшістю голосів. Після кожного голосування людям сповіщатимуть про результати спалюванням карток для голосування. Якщо з труби йде чорний дим — Папу ще не обрали, білий — у католиків з'явився новий глава Церкви.

День... образи?

■ ТЕМА

З усіх мистецтв для нас найважливіше кіно — так, здається, «на зорі радянської влади» сказав її натхненник. Щось у цьому є, особливо нині, коли кіно можна дивитися вдома. Що я й робила минулих вихідних. Вибірково: дискусійні передачі про Велику Вітчизняну війну, кадри старої хроніки, фільми. Адже саме про це сьогодні багато говорять.

Поділюся суто суб'єктивними враженнями людини повоєнного народження. Маю й інші спостереження: впродовж кількох років переглядала такі передачі в самому «лігві», звідки війна до нас прийшла.

Мабуть, не треба казати, як ятрять спогади старі рани тим, кого Гітлер кинув у м'ясорубку Другої світової війни. А ще більше тим з них, котрі вірили в місію «надлюдей», і саме такими бачили себе стосовно населення окупованих територій. Але: суспільство ФРН, переживши наслідки розгрому та приниження, все-таки знайшло сили, щоб визнати власну вину і засудити нацизм. Тому на телебаченні — не до свят чи дат — постійно демонструються документальні стрічки про Другу світову війну, до того ж не компліментарні: солдати вермахту спалюють наші села, розстрілюють партизанів чи вантажать українське зерно, худобу і навіть чорнозем у вагони з написами: «Nach Deutschland!». Німецьке суспільство подолало страх визнати себе винним...

Що маємо ми? Принаймні те, що спостерігала на українському телеекрані. Приміром, журналісти запросили істориків, щоб з'ясувати роль вояків УПА в розгромі німецьких окупантів — людей далеко не молодого віку, щоб у них не було твердої думки на цю тему. Вона є. Але в кожного власна: залежно від нинішніх... політичних уподобань.

Про осмислення подій воєнних років годі й говорити. Йдеться навіть не про те, що журналісти намагаються скоригувати часом недолугі дії генералісимуса та полководців. І ловко виходить. А от молодь — романтична й вихована комуністами, боролася з ворогом. Саме в час, коли керівники не продумали, куди спрямувати армії, як організувати підпілля чи партизанський рух...

Колеги-журналісти, а що, коли б найкращі представники нашого народу, йдучи на герць з ворогом, прораховували, що там недодумали товариші Сталін і Жуков, то чи говорили б ми з вами про нашу Перемогу? Розумію, ми нині довикувалися до того, що, перш ніж ступити крок, юні патріоти запитують: «А скільки мені за це заплатять?» Тільки я про інше — безкорисливу любов до рідної землі, на якій окупантам місця немає...

Упродовж перегляду телепередач не могла позбутися відчуття: автори начебто ображені, що ми все-таки вистояли в тій війні. Бо чомусь намагалися «розкопати» не чинники, які об'єднали нас на шляху до Перемоги, а те, всупереч чому її здобули. Суспільство досі не визначилося з власним ставленням до цієї події? Що ми відзначатимемо 9 Травня: День Перемоги чи День... образи?

І насамкінець. Не пам'ятаю назви кінофільму, що транслювався цими днями, але в ньому, після розповідей про полководців, котрі буквально собою закривали нас від фашистів, рефреном звучало: «Навіки залишиться в пам'яті нащадків». Маємо коротку пам'ять?

Валентина ПИСАНСЬКА.

■ СВІТ КОРОТКО

ІРАК

Проти страти Хусейна

Новий президент Іраку, курд за походженням, Джалаль Талабані в інтерв'ю Бі-бі-сі заявив, що не підпише смертний вирок колишньому лідерові країни Саддаму Хусейну. Щоправда, за словами Талабані, він, імовірно, буде в меншості — його заступники, суніт і шиїт, швидше всього, — за смертний вирок.

РОСІЯ

Початок укрупнення

У Красноярському краї, Евенкії і на Таймирі відбувся референдум з питання об'єднання в єдиний суб'єкт РФ. Виборці висловилися за об'єднання регіонів. На Таймирі за об'єднання проголосували 70 відсотків виборців, у Евенкії — майже 80 відсотків. У Красноярському краї за об'єднання висловилося 92 відсотки виборців. Новий суб'єкт з'явиться на карті 1 січня 2007 року.

ІНДІЯ

Економічне співробітництво

Індія і Пакистан оприлюднили заяву, що характеризує мирний процес між двома сторонами як «незворотний». Спільний документ був зачитаний прем'єр-міністром Індії Манмоханом Сінгхом у присутності президента Пакистану Первеза Мушаррафа, що перебував в Делі з візитом. Сторони також домовилися зміцнювати економічне співробітництво.

США

До «великої вісімки» Росію не беруть

Главі російського мінфіну Олексію Кудріну в переговорах зі своїми колегами зі США і Німеччини і на сесії МВФ і Світового банку не вдалося домовитися про повноправну участь РФ у «великій вісімці». Для цього Москва готова була навіть пробачити борги своїм найбіднішим боржникам, втративши на цьому близько 95 млрд. дол. Однак процес проведення засідань «великої сімки» залишиться таким, як і раніше — Росія братиме участь лише в деяких сесіях.

АНГОЛА

Досі бушує лихоманка

Кількість жертв смертельно небезпечної лихоманки «марбург» у цій країні збільшилася до 235 осіб. Найбільшу кількість смертельних випадків захворювання зареєстровано на півночі країни. Лихоманка «марбург» — дуже небезпечне захворювання, проти якого немає ні вакцин, ні ліків. Смерть настає через 3—7 днів після появи перших клінічних симптомів.

ЕКОНОМІКА
ВІВТОРОК, 19 КВІТНЯ 2005 ■ № 71 (3571)

Нафтопродукти подешевшали лише на підконтрольних державі АЗС

Олександр ОМЕЛЬЧЕНКО: «Час, коли десятки тисяч кіосків і яток займали цілі площі, вулиці та підземні переходи, минає»

■ БАЛАНС ТИЖНЯ

Труба кличе

(Початок на 1-й стор.).

Серед головних чинників зростання цін міністр назвав рясні опади пенсійних виплат та заробітних плат, велику грошову масу, яка буцімто гальмує темпи економічного зростання. Важко погодитися, бо монетарна гілка не розкачувала ціни. Грошей в обігу справді було більше (11,4 відсотка), ніж у першому кварталі торік, але треба було компенсувати їх недодачу в останньому кварталі минулого року. На думку глави радників Нацбанку Валерія Литвицького, навпаки, монетарна гілка сприяла подоланню кредитної анемії в економіці і зростанню депозитів населення (за три місяці приріст становить 16 відсотків), що дуже важливо для антиінфляційного зачищення. Бо що треба? Щоб гроші менше гуляли на споживчому ринку і давили на ціни, а більше — сприяли економічному зростанню. Попит на них може зростати, проте швидкість їх обертання скорочуватися, але уповільнення грошообігу не зменшує динаміки економічного зростання. І Нацбанк підтвердив це, заявивши, що підстав для перегляду річних прогнозів інфляції та ВВП не бачить. Якою мірою це стосується нас усіх? Бо загальнодержавні сукупні доходи, які спираються на «неправдиві» гроші, загрожують зірвати виконання соціальних зобов'язань уряду перед громадянами. На цьому наполягає Президент країни.

Минулий весняний тиждень раптом навіяв спогади про методи боротьби із секторальними ціновими шоками восени минулого року, хоча йшлося цього разу про посівну, а не жнива, про відкладені, а не ритуальні візити до Російської Федерації (там, до слова, також стоять перед дилемою — обстоювати зростання ВВП чи приглічування інфляції?).

Бо, мабуть, волів почути від керівників птахофабрик про заморожених курей, а не про заморожені на них ціни, від акціонерів НПЗ — про виготовлені з вітчизняної сировини нафтопродукти, а не підфарбовані у помаранчевий колір (дивись, ще комусь спаде перевіряти його на вміст цукру!). Можна вітати відмову від продажу нафти на аукціонах вже тому, що за нагнітання російських цін аукціонна торгівля може виявитися звичайною пасткою. Фіксація роздрібних цін на нафтопродукти — крок вимушений і логічний, проте вона навряд чи унеможливить ризик появи істотного дефіциту нафтопродуктів за умов зростання сезонного попиту на російську нафту і браку потужностей для її переробки (з огляду на планові ремонти Лисичанського та Херсонського НПЗ). Теоретично держава може докупити акції приватних нафтопереробних заводів для посилення свого впливу на цих підприємствах, практично — їх навряд чи продадуть.

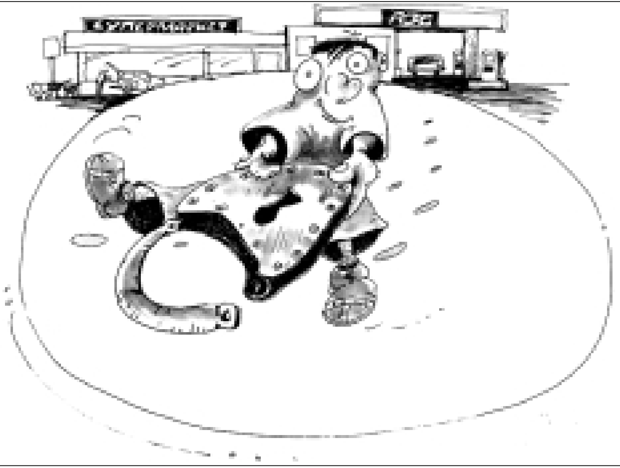

Очевидно, що для нашої економіки підвищення цін нині більш небезпечне за скорочення ВВП. По-перше, гальмування промислового виробництва у березні майже згасло — індустріальний випуск скоротився вже на ніготь статистичної похибки. По-друге, зниження ділової активності, схоже, не дало адекватного послаблення інфляції, на що, зокрема, вказує її немонетарний характер. По-третє, уряд ще не порозумівся з представниками великого бізнесу — серед тижня у Кривому Розі відбулася дуже важка дискусія членів Комітету ВР з питань промислової політики та підприємництва з представниками підприємств «Укррудпрому», невдоволеними ходом реприватизації та тарифним форматом на вантажні перевезення. Поза сумнівом, болісні переміни в економічній політиці вимагають більш конструктивного діалогу між владою і бізнесом. Адже у вугільній, нафтопереробній, коксохімічній, низці інших підгалузей динаміка виробництва, через січневе падіння, ще залишається від'ємною. Вимогу Віктора Ющенка прислухатися до бізнесу можна вважати директивою тижня. Глава Державної податкової адміністрації Олександр Киреєв, коментуючи становище з відшкодуванням експортерам ПДВ, причини нинішніх непорозумінь пояснює фігурально: раніше, коли прорвало трубу, ми ремонтували крани, а тепер на час ремонту — відключили воду. Для того, щоб усе стало до ладу, слід трішки зачекати...

Урядовцям, а тим паче чиновникам, мабуть, найбільше бракує часу і знань. Наприклад, мені знадобилося близько години телефонних розмов з апаратом Держмитслужби, щоб одержати відповідь на запитання: чи зросли акцизні збори з імпортних нафтопродуктів після переміни порядку їх справляння? Відповідь нагадала Олександра Киреєва: «Ми ще не можемо сказати напевне. Але, мабуть, зросли»...

Труба кличе.

Сергій ВЛАД.
Мал. Михайла САЧКА.

Півроку — гарна погода

Нове керівництво «Укртатнафти» стабілізувало роботу підприємства і просить нинішній уряд провести експеримент

Наприкінці березня виповнилося півроку, як керівництво найбільшого вітчизняного нафтопереробного заводу очолив Сергій Глушко. Починали працювати в дуже складних умовах: поряд з об'єктивними проблемами підприємства нафтопереробникам довелося вирішувати і численні «головоломки», залишені попереднім менеджментом, до того ж усе це було помножено на непросту політичну ситуацію в країні.

За словами голови правління ЗАТ «Укртатнафта», коли 28 вересня 2004 року нова команда прийшла на завод, у скарбниці підприємства не було нічого, крім 123 мільйонів гривень простроченого кредиту і сировини на три дні роботи, та й то лише в режимі гарячої циркуляції. Тобто по 7 тисяч тонн замість 19,5 за нормальної переробки.

Відповідно оборотних коштів на купівлю нафти також не було, а оскільки всі розрахункові рахунки заводу попередній менеджмент завбачливо перевів у близький йому «Укрсиббанк», то банкіри, замість проведення поточних платежів, забирали гроші на погашення кредиту.

— Найважчий був жовтень, — згадує керівник «Укртатнафти» Сергій Глушко, — завод лихоманило. Ми не знали, одержимо нафту чи ні. Крім усього іншого, нам влаштували бойкот. Хоча засоби було знайдено і нафту купили, та російська «Транснафта» не качала її впродовж 10 днів. Усе робилося для того, щоб зупинити завод.

Водночас уряд поставив завдання з постачання села дизельним пальним за пільговими цінами. А за умовами підписаного меморандуму нафтовики не могли піднімати ціни на основні нафтопродукти. Це призвело до того, що підприємство в четвертому кварталі зазнало збитків. Але все-таки в жовтні «Укртатнафта» стабілізувала переробку, а в листопаді-грудні повернулася на колишні обсяги.

Було куплено необхідну кількість нафти на так званий мертвий сезон (січень-лютий), що дало змогу Кременчуцькому НПЗ працювати стабільно, вчасно поставляючи покупцям нафтопродукти в необхідному обсязі.

Однак сьогодні можна констатувати: проблеми, залишені попереднім менеджментом, уже позаду. А досягнення заводу найліпше ілюструє суха статистика: якщо порівнювати зведені дані за IV квартал 2004-го і I квартал 2005 року з аналогічним періодом (IV квартал 2003-го і I квартал 2004 року), коли на заводі господарював попередній менеджмент, то виходить, що, незважаючи на певне зниження обсягів постачань і переробки нафтової сировини (з 3 814,6 до 3 522,5 тисячі тонн і з 3693,5 до 3 359,2 тисячі тонн відповідно), доходи підприємства зросли з 4,5 до 6,5 мільярда гривень, і замість 18 мільйонів збитків «Укртатнафта» мала прибуток 107 мільйонів гривень. Питання, куди подівся цей прибуток, отриманий попереднім менеджментом, суто риторичне!

І що особливо цікаво: цих показників досягли попри те, що Кременчуцький НПЗ є основним виконавцем програми уряду з постачання пільгового дизпального сільгоспвиробникам.

Утім, досягши певної стабільності і передумов до зростання виробництва, новий менеджмент заводу з усією очевидністю зрозумів, що підприємство потребує реконструкції. З одного боку, для того, щоб збільшити обсяг продукції, котру випускає, зокрема й на експорт, а з другого — щоб український бензин і дизпальне досягли європейської якості. З огляду на те, що завод має досить високий технологічний рівень потужностей, нові часи висувають нові вимоги — в Європейському союзі запроваджують дедалі жорсткіші паливні стандарти. Так, ще 1996 року в ЄС було введено обмеження на вміст сірки в дизпальних не більш як 0,05 відсотка. А нашим виробникам про це можна було тільки мріяти. Однак з 2006 року перехід на європейський стандарт — необхідна умова для всіх виробників нафтопродуктів.

Тому на цьому етапі «Укртатнафті» просто вкрай важливо здійснити технологічний прорив, модернізувавши наявні технологічні потужності й побудувавши нові установки.

Однією з перших на ідею взяти участь у модернізації Кременчуцького НПЗ відгукнулася компанія LG, котра підготувала техніко-економічне обгрунтування розвитку підприємства, запропонувавши варіанти оптимізації виробництва: на першому етапі модернізації передбачається поліпшити якість нафтопродуктів, а далі — збільшити глибину переробки і вихід світлих нафтопродуктів.

Переговори і підписання протоколу про наміри з LG змусили й інших бажаючих взяти участь у реконструкції НПЗ, згадати, що для досягнення результату будь-яка мета гарна. У пресі пройшла інформація, що завод віддадуть корейцям, посипалися депутатські запити, звернення до Конституційного Суду з вимогами повернути підприємство державі (ніби Кабмін не виконавча влада).

Сергій Глушко категорично відкидає такі вигадки, підкреслюючи, що проект перебуває лише в початковій стадії опрацювання. До того ж пропозиції провести модернізацію лунали і з боку одного з великих акціонерів підприємства — компанії «Татнафта». Та й багато фінансових структур пропонують досить вигідні кредити для розширення можливостей Кременчуцького НПЗ.

Однак у будь-якому разі остаточне рішення за акціонерами, найбільший з яких — держава в особі уряду України і НАК «Нафтогаз України». Другий великий акціонер — Республіка Татарстан. Ці голоси — основні, а тому вирішувати будуть вони: хто, коли і як здійснюватиме модернізацію Кременчуцького НПЗ. А завдання менеджменту підприємства — стояти на сторожі інтересів держави й компанії.

Головне, щоб держава так само відповідально ставилася до своїх активів. Безумовно, прийняті урядом Юлії Тимошенко заходи з наведення порядку в економіці, і нафтовій галузі зокрема, схвально сприймають українські нафтопереробники. І скасування реекспорту, і ліквідація тіньових схем сприяють впровадженню в галузі прозорих і рівних для всіх правил гри. А отже — вигідні серйозним учасникам нафторинку. Особливо керівництво «Укртатнафти» сподівається на реалізацію ініційованої урядом нової програми оподаткування, котру на заводі вже впроваджують. Податок на реалізацію продукції Кременчуцького НПЗ може становити 7 відсотків, а на доходи фізичних осіб — 13 відсотків. У результаті цей обсяг грошових надходжень тільки від компанії збільшився б на 1,1 мільярда гривень. І це за всієї простоти й прозорості стосунків з податковою! А кожну цю програму впровадити як експеримент у нафтовій галузі?

Ольга КРАВЧЕНКО.

Отакі справи

За півтора року заробив аж... 5 доларів. Та не менше приниження відчув і вдома, працюючи підсобником у турків

2003 року вирішив Михайло податися до Німеччини на заробітки. За півтора року поклав майже 40 тисяч квадратних метрів плитки. А заплатили йому за це аж... 5 доларів. Точніше, не заплатили, а кинули під ноги, вигнавши вночі на вулицю.

Чому ж так трапилося? Господар з тижня на тиждень, з місяця в місяць запевняв, що ось-ось звідкілясь йому надійдуть гроші й він розрахується із зарубіжними робітниками. Вірили й працювали. З'ясувалося, марно.

Куди звертатися нелегалу по захист, підтримку? Кілька місяців з напарником-поляком добиралися до польського кордону. В дорозі підробляли трохи, ледь вистачало на їжу. А вже в Польщі звернувся до українського консульства і там допомогли дістатися додому.

Отакі в нього зарубіжні заробітки. У Трускавці зрадів, коли дізнався, що на будівництві санаторію «Прикарпаття» потрібні робітники. Взяли на роботу... турки. Там всі їхні фахівці, а наших беруть підсобниками.

— Смішно й сумно, — каже Михайло. — Отим «турецьким майстрам», які, мабуть, у себе вдома працювали підсобниками, бо бачимо їхнє «вміння», платять по 800 доларів на місяць, а нам — по 600 гривень. Соромно за себе, за державу. Нас удома зробили підсобниками. Оце йду найматися до одного приватника, обіцяє платити ті само гроші за тиждень. Спробую щось заробити...

Я пригадав розповідь директора міжнародної клініки відновного лікування, що розташована тут, у Трускавці, Володимира Козявкіна. Його чудову приватну клініку, до якої привозять тепер на лікування хворих з усього світу, з тієї ж Німеччини, США, будували лише українські майстри. Якість — відмінна, це відзначають усі зарубіжні гості.

— Я працював у нього, — запалюється Михайло. — Ми там справді вкладали всю душу в роботу, а Володимир Ілліч справно й непогано платив нам.

Чи поталанить Михайлові у нового власника? Хтозна. І хто скаже: коли ми врешті-решт належно цінуватимемо своє й своїх, не змушуватимемо співвітчизників розповзатися по світах у принизливих пошуках часом таких гірких заробітків?

Яків ГАЛЬЧЕНКО.
Київ—Трускавець—Київ.

SELMI у перекладі на національне — збережена перлина

А «комунгоспіталізація» у перекладі з регіонального — місцевий «дерибан»

■ ВІТЧИЗНЯНИЙ СТИЛЬ

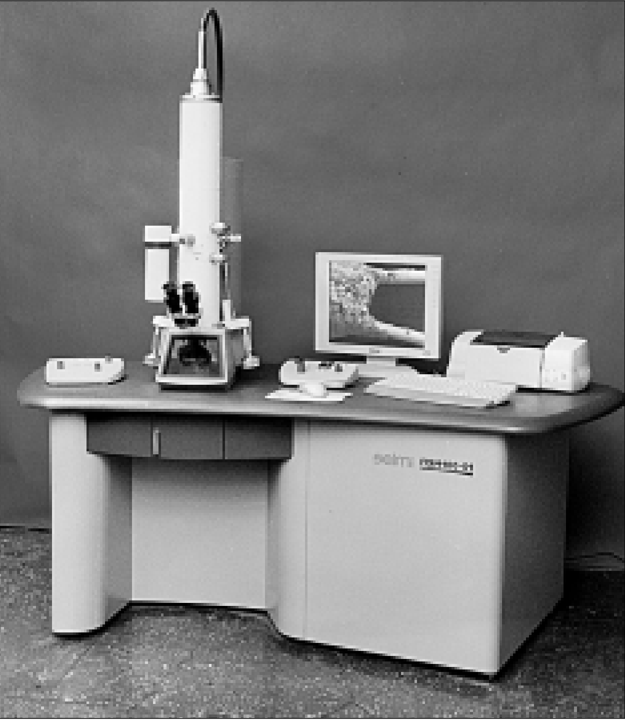

Прагматична фантастика молекулярного рівня

Вчені встановили цікаву закономірність — корисні копалини (алмази, золото, залізна руда, нафта тощо) утворилися у певні геологічні періоди. До того ж кожна з них має свій конкретний геологічний час «народження». Так, розсипи золота утворилися за два геологічні періоди: 40—60 мільйонів років тому і 450—500 мільйонів. А родовища алмазів — так звані кімберлітові трубки — мають геологічний вік близько 2 мільярдів років.

«Прощупуючи» в лабораторних умовах земні породи з того чи іншого регіону, можна за їх віком визначити наявність там конкретних корисних копалин. Свого часу, знаючи про вік алмазів з родовищ Південної Африки, радянські вчені спрогнозували їх наявність в Якутії. Далі за справу взялися геологи. Результати відомі. Геологи не розпочнуть роботи в тому чи іншому регіоні, доки не знатимуть геологічного віку тамтешніх порід.

Запам'ятайте. Інструмент для визначення геохронологічного часу «народження» регіону називається мас-спектрометром. Такі прилади виготовляють тільки в кількох високотехнологічних країнах, таких як США, Франція, Японія, Німеччина. І це — увесь перелік. Хоча ні. Його гідно доповнює і Україна.

А чи знаєте ви, що на молекулярному рівні можна продіагностувати і виявити ранні зміни в організмі людини, спричинені поки що лише натяками на онкологічне захворювання, СНІД тощо? А отож це дає змогу локалізувати хворобу ще у зародковому стані.

Просвічувальні та растрові електронні мікроскопи, які широко в світовій практиці застосовуються в медицині та біології, незамінні також для дослідження на атомному рівні структури, елементного складу руд, корисних копалин. Їм немає альтернативи і в металургії. Уявіть: за кілька хвилин можна дізнатися не тільки про елементний склад речовини, а й дослідити її будову, прогнозувати міцність, довговічність, з'ясувати походження дефектів у процесі природних чи штучних впливів.

Запам'ятайте. Такі електронні мікроскопи виготовляють поряд з провідними високотехнологічними компаніями США, Японії, ФРН, Великої Британії і в Україні. Сучасні високотехнологічні галузі індустрії, такі як авіа-, судно-, турбо- та ракетобудування неможливі без електронно-променевих зварювальних комплексів.

Атомно-абсорбційні спектрофотометри та газові хроматографи — прилади для реалізації найсучасніших методів аналізу елементного складу речовини, незамінні для моніторингу стану навколишнього середовища, контролю дотримання технології нафтохімічного виробництва, сертифікації продуктів харчування.

Такі прилади виготовляють в Україні. Втім, запам'ятайте: **жодна фірма у світі не випускає у сукупності таку широку номенклатурну гаму наукового, аналітичного та технологічного обладнання. Жодна, крім унікального українського підприємства ВАТ «SELMI» (до 1993 року — Сумське виробниче об'єднання «Електрон»).** А завдяки тому, що до ВАТ на правах структурного підрозділу входить науково-дослідний інститут електронної мікроскопії (у минулому — Всесоюзний), в Сумах маємо замкнутий наукоємний, високотехнологічний цикл — від розробки унікальних приладів до їх серійного виробництва.

Здавалося б, ми повинні пишатися тим, що маємо на своїх теренах таку перлину. А чи це так?

Для чого Сумам пальмова екзотика?..

Підприємство розпочало свою роботу 1959 року як завод електронних мікроскопів та електроавтоматики, який серійно випускав ізотопні мас-спектрометри та електронні мікроскопи. Ці прилади контролювали процес промислового збагачення урану, технологію виробництва ядерної зброї та ядерного палива АЕС, створення нових речовин та матеріалів, оскільки майже до кінця 80-х існувало «ембарго» на постачання таких приладів до СРСР. Можна лише уявити, за активної участі якого мозкового потенціалу тодішньої наддержави ставав на ноги і набирав свою міць «Електрон».

А нині, в незалежній Україні, потенціал «SELMI» затребуваний аж ніяк не повністю. Більше того, у новітній історії сумських приладобудівників був період, коли батьки краю хотіли забрати підприємство у ... комунальну власність. Як лазню, тепломережу або щось таке. Мовляв, кому ті мікроскопи чи мас-спектрометри потрібні. Виготовляйте те, що купує обиватель. Із високих столичних кабінетів у Суми полетіли відповідні циркуляри. **Така «турботу» тодішніх можновладців можна пояснити, приміром, й так. Чому б не використати чудові теплі виробничі приміщення, скажімо, під оптові склади, оптові ринки, а то взагалі для базування великогабаритних автомобілів тощо. І провести це під гаслом збільшення робочих місць, ліквідації безробіття. Такі приклади по Україні непоодинокі.**

Але хіба не злочинно унікальну технологію сучасного приладобудування, де фахівців готують рока-

ми, розміняти на базарну технологію «купи-продай», а вчорашнього налагоджувальника апаратури з вищою освітою перепеціалізувати у торгівця шматтям чи біляшами?..

Утім, колектив вистояв. Мало хто, правда, знає, яких нервів і здоров'я коштувало це голові правління — генеральному директору ВАТ «SELMI» Івану Ляльку **(на фото)** та його команді-однодумців.

Традиційно основними споживачами продукції сумчан були і залишаються російські підприємства високих технологій, бо саме там знаходилися збагачувальні комбінати ядерної індустрії СРСР, нині — Федерального агентства з атомної енергії РФ. Слобожанські приладобудівники задовольняють потребу російських замовників у приладах лише на 50 відсотків. Тож північні сусіди конче зацікавлені у партнерстві. І два роки тому Красноярський електрохімічний завод придбав 52 відсотки акцій ВАТ «SELMI» і забезпечив сумчан стабільними замовленнями. Одразу ж у 2003 році обсяги товарної продукції зросли на 157,6 відсотка, реалізація збільшилася на 150,6 відсотка, а у 2004 році порівняно вже з 2003-м — ще на 138,5 відсотка. Цього року колектив ВАТ планує завершити впровадження комп'ютерної системи керування виробничим процесом — від проектування нової техніки до відвантаження продукції споживачам. Система якості розробок і виробництва сумчан була підтверджена авторитетною англійською фірмою «Бюро Верітас», яка була уповноважена сертифікувати підприємство на відповідність вимогам міжнародної системи менеджменту якості ISO-2001. Як бачимо, підтримка російського акціонера істотно вплинула на соціально-економічний стан українського ВАТ.

Ринки збуту... Вони залишаються традиційними. 80 відсотків припадає на Росію, 10 відсотків — на Україну, решта — інші країни світу. Серед замовників продукції — фірми Республіки Корея, Англії, Китаю, Франції, Німеччини, Ізраїлю.

Когось, насамперед ядерні держави, цікавлять ізотопні мас-спектрометри, інших — просвічувальні та растрові електронні мікроскопи. А останнім часом збільшується попит на електронно-променеві зварювальні комплекси. Це устаткування може зварювати у вакуумі за один прохід метали з різними фізико-хімічними властивостями товщиною до 400 мм. Вакуумно-щільне з'єднання не потребує наступної традиційної термообробки для зняття внутрішніх напружень...

Схвальні відгуки на цю апаратуру надходять із Росії, Китаю, Японії, Єгипту, а в Україні за останні п'ять років не продано жодної такої установки! І це непоодинокий приклад.

Хоча, як подейкують, західні аналоги купували. Чому не надали перевагу вітчизняному, яке має попит за кордоном, сказати важко. Чи не тому, що поїздка в Суми набагато буденніша, аніж до якої-небудь далекої екзотичної країни. Звичайно, такої екзотики для високопоставленого чиновника у Сумах, як там, не організуєш. Тут пальми, під якими можна добряче спітніти у відрядженні, не ростуть.

Металургійні підприємства нашої країни нехтують можливостями впровадження в технологію конверторного виробництва сталі, її вакуумного переплаву мас-спектральних комплексів. Ці комплекси добре зарекомендували себе на металургійних комбінатах колишнього СРСР (а їх було впроваджено в технологічний процес майже на 30 підприємствах) — вони дають можливість прогнозувати якість сталі, заощаджувати енергетичні ресурси, кисень, інші витратні матеріали.

Аналогічна ситуація і з приладами для контролю вмісту розчинених газів у металах і сплавах, які застосовуються у літакобудуванні, виробництві ядерних реакторів. Протягом п'яти років триває діалог з Мінпаливенерго України про відновлення виробництва таких приладів, але бажаних результатів так і немає. А це ж якість продукції, відповідність її вимогам світового ринку!

Селмівський «дракон» готовий стрибнути

Нова влада в Україні задекларувала свою підтримку вітчизняній науці, підготовці науково-технічних кадрів, розвитку медицини. Жоден із цих напрямів, якщо це не залишиться лише добрими намірами нових керманичів держави, не обійдеться без продукції ВАТ «SELMI».

Взяти, приміром, медицину. Діагностика захворювань на клітинному рівні — це зовсім інший щабель медичного обслуговування обл- та райлікарнями. Тут без електронної мікроскопії не обійтися.

Цікава деталь. Нещодавно одна з провідних в галузі мікроелектроніки країн Південно-Східної Азії — Республіка Корея(!) — придбала у сумчан 15 растрових електронних мікроскопів. Для чого? Для оснащення коледжів відповідного профілю. Де-де, а у Кореї професійній підготовці кадрів надають винятового значення. Це ж багато в чому завдячуючи їм «стрибнув азіатський дракон».

У нас же, за даними Міносвіти і науки, термін експлуатації лише 5,8 відсотка приладів і устаткування не перевищує п'яти років. А більше 80 відсотків усіх наукових організацій оснащені застарілим та зношеним обладнанням. Частка щорічних витрат НАН України на придбання унікального наукового обладнання скоротилася порівняно з 80-ми роками в 20 разів.

Торік Верховна Рада України ухвалила закон, згідно з яким у Сумах за ініціативи Міносвіти і науки, НАН України та за підтримки Мінпромполітики і Сумської облдержадміністрації має бути створено технопарк «Наукові і навчальні прилади». Головна мета технопарку — реалізація інноваційних проектів, спрямованих на забезпечення модернізації та оновлення матеріально-технічної бази наукових установ і навчальних закладів держави.

Це, звичайно, не «комунгоспіталізація» по-регіональному, коли «SELMI» намагалися «роздерибанити» як комунальну власність. Але це поки що лише добрі наміри, які треба підкріпити жорсткою державною політикою і фінансовим забезпеченням.

Леонід БРОВЧЕНКО, Владислав ЖМУРКОВ.
Суми.

Лінгвістика влади, або «все це варто шити?»

«Санта-Україна» — успішне швейне підприємство. 700 працюючих випускають півтора мільйона виробів на рік. Спідниці-блузи з якісних імпортних шовків-кашемірів мають попит у модниць у Німеччині, Франції, Америці й іншому зарубіжжі. Товар добре скроєний і пошитий на сучасному устаткуванні. Золоті руки українських швачок коштують дешево, тому конкуренцію на зовнішніх ринках за всіма параметрами їхній товар витримує. Зарплата в 600—700 гривень для дівчини в Первомайську сприймається як щастя. От тільки чи буде воно тривалим — питання до законодавця і до Кабміну.

Ситуацію коментує директор підприємства ***Євген ДИРДІН:***

— Час вимагає вносити поправки до багатьох наших законів, щоб справді захистити вітчизняного виробника. А механізм авалювання векселів на імпортну сировину, введений в оновленому бюджеті на 2005 рік, може зруйнувати галузь.

Колись ми оплачували ввізне мито, податки і збори простим векселем. Тепер є норма оплати «... шляхом видачі простого векселя, авальованого банком». Банки беруть за авалювання 4—6 відсотків, без покриття —8—12 відсотків. Крім того, потрібно забезпечити заставу або депонувати кошти на рахунок у банку в розмірі 20 відсотків заставної вартості сировини.

З імпортної давальницької сировини ми виготовляємо від 60 до 90 відсотків виробів. За оцінками фахівців, плата за аваль загалом по галузі становитиме 60 мільйонів гривень, а по кожному підприємству —приблизно 300 тисяч. Фактично ми працюватимемо на збільшення доходів комерційних банків.

Якщо не врегулювати проблему, то вже найближчим часом виробництво зупиниться і втратить ринки збуту.

У швейному виробництві в Україні зайнято близько 100 тисяч працюючих. Постраждати вони можуть від звичайного дієприкметника пасивного стану в дієприкметниковому звороті «авальований банком». От така повна залежність кожної конкретної швачки від лінгвістики влади.

Олена ІВАШКО.

Миколаїв.

«Прем'єрний» дефолт,

або Кому потрібні такі банки?

«Ми, пенсіонери—вкладники «Прем'єрбанку», звертаємося до Вас як гаранта Конституції і професіонала банківської системи з проханням припинити свавілля із знищення пенсіонерів. Ми відмовляли собі в усьому, щоб вижити в останні десять років в умовах повної невизначеності. Збирали по копійках на старість, щоб мати хоч якусь підтримку від щомісячних нарахованих виплат із встановлених відсотків для придбання ліків і найнеобхіднішого для існування... Просимо у вас захисту». Такий відкритий лист Президенту України Вікторові Ющенку підписали 284 дніпропетровські пенсіонери. Це сталося після того, як, відповідно до постанови правління НБУ № 71 від 10 березня нинішнього року, почалася процедура ліквідації АКБ «Прем'єрбанк».

Історія нагадує, що проблемним цей банк став не вчора. І навіть не рік тому, коли його почало тріпати і розгойдувати з усіх боків. У 1992 році російський «Токобанк» відкрив в Україні одну із своїх філій. А 22 червня 1994 року він уже був зареєстрований НБУ як самостійний комерційний банк «Південтокобанк» з головним офісом у Дніпропетровську. Економічний крах, дефолт російського батька, змусив збори акціонерів 1999 року не лише змінити вивіску, а й запропонувати власну концепцію розвитку тепер уже «Прем'єрбанку». Про те, що відновлення пішло йому на користь, свідчить і те, що банк 2003 року перебрався до власного сучасного будинку в самому центрі Дніпропетровська.

Ставку його тодішнє керівництво зробило на кредитування малого і середнього бізнесу, підприємств вітчизняного ГМК, авіапромисловості, транспорту, будиндустрії. Процес ішов успішно. «Прем'єрбанк» вийшов на 36 місце в рейтинговому списку вітчизняних банків.

Хто тоді, та й пізніше, аж до початку минулого року, дивлячись на благополучні дані на сайті банку, порівнюючи реальні результати з «громаддям» наміченого, міг засумніватися в тому, що перспективи в «Прем'єрбанку» більш ніж багатообіцяючі?

І раптом у лютому 2004 року зненацька для більшості банківський механізм, котрий досі успішно набирав оберти, став давати серйозні збої. Зупиняються активні операції, порушуються фінансові зобов'язання перед клієнтами. Відчувши, що справа йде до дефолту, Дніпропетровська компанія «Енерго-Міг» відкликає свій гарантійний внесок у сумі 128 мільйонів гривень. Дійшло до реальної загрози банкрутства. Почався активний пошук нових інвесторів. Тодішнє керівництво НБУ зайняло вичікувальну позицію. А його глава, нині вже екс-голова, Сергій Тігіпко всіляко заспокоював громадськість, переконував клієнтів і вкладників «ПБ» у тому, що ситуація під жорстким контролем центру, що вводити тимчасову адміністрацію з боку Нацбанку поки що недоцільно.

Нарешті, в середині минулого року «Прем'єрбанк» дочекався фінансової підтримки. Але не допомогли ні 28-мільйонний кредит НБУ, виділений до серпня 2006 року на фінансове оздоровлення «Прем'єрбанку», ні збільшення статутного фонду, емісія власних боргових паперів і навіть прийнята на початку лютого нинішнього року програма оздоровлення банку на період 2005—2007 років кардинально не змінили ситуацію.

А потім настало 10 березня (до речі, день, на який було призначено збори акціонерів), коли замість обіцяних «пряників» з'явилася постанова НБУ про початок процедури ліквідації прогорілого за всіма статтями АКБ.

Як таке могло статися за відсутності всіляких зовнішніх економічних чинників? За повідомленням прокуратури Дніпропетровської області, «дослідчою перевіркою встановлено численні порушення з боку посадових осіб АКБ «Прем'єрбанк» вимог законодавства України, внаслідок чого втрачено ліквідність активів, поставлено під загрозу існування банку. Водночас керівництво банку підписувало договори переуступки права вимоги з використанням схем із заміни ліквідних активів на безнадійну дебіторську заборгованість. З вини банку не здійснено клієнтських платежів на загальну суму 63,7 мільйона гривень і завдано збитків вкладникам». У зв'язку з цим за фактом зловживання службовим становищем прокуратура Дніпропетровська проти посадових осіб банку порушила кримінальну справу.

А що криється за скупими рядками офіційного повідомлення прокуратури? На думку учасників зустрічі з працівниками ЗМІ, нещодавно проведеною ініціативною групою вкладників, працівників теруправління НБУ і ліквідатором, — штучне банкрутство і дивне нехтування інтересами вкладників, вимогами закону.

— У період з початку минулого року до цього моменту керівниками банку, — заявив представник ініціативної групи вкладників «Прем'єрбанку» Олександр Ткаченко, — було допущено порушення півтора десятка статей законів та інструкцій Нацбанку. Про це ми повідомили в листі Президенту, Генеральному прокурору і в Раду національної безпеки України.

Одночасно в керівництві «Прем'єрбанку» здійснювалася кадрова карусель, коли заступники керуючого ставали виконуючими обов'язків керуючого і через лічені місяці звільняли місце новому керівникові. Про мотиви і причини такої кадрової політики здогадатися нескладно. Адже відповідальність за наслідки — тягар дуже важкий.

— Нам зрозуміло, що відбувається аж ніяк не прозоре поховання чергового банку, — повідомив ще один представник ініціативної групи Валерій Тютюнник. — За чутками, гроші пішли чи то на виборчу кампанію провладного кандидата, чи то на купівлю компанії «Павлоградвугілля». Кредити видавали під «порожні» векселі. Сьогодні з'ясовується, що деяких кредитних документів зовсім немає.

Навряд чи про це не знали в Нацбанку, тим паче що, за словами Максима Яіцького, заступника керуючого Дніпропетровським теруправлінням НБУ (керував у той період, коли звучали оптимістичні запевняння Сергія Тігіпка), з лютого 2004 року, весь час кризи ліквідності, «Прем'єрбанк» перебував під контролем, проходили перевірки і застосовувалися обмежувальні заходи.

Наскільки вони були ефективні, бачимо з результату. А він, до речі, на думку фінансових аналітиків, комусь усе-таки потрібний. Можливо, тим, хто брав кредити під «цінні» папери, що не мають цінності, — «порожні» векселі, і не планував повертати кредити. Що вже є кримінально карним діянням.

Можливо, у якнайшвидшому похованні банку не зацікавлені лише ті, хто поставив на потік свою продуману схему повернення вкладів з дисконтом у 30—40 і більше відсотків. У такий спосіб вимивавчи з банку фінансову допомогу, можливо, того-таки НБУ, і заводячи до банку інвестиції (з тих-таки «відмитих» 40 відсотків дисконту), але вже під заставу ліквідного майна банку. А вимогами клієнтів, що виграли суди і мають рішення з переконливим початком «Ім'ям України...», безсоромно нехтували.

Про це свідчить і той факт, що з ініціативи «Прем'єрбанку» в Печерському суді Києва розглядається позов про скасування рішення НБУ про ліквідацію проблемного банку.

Дивні метаморфози сталися і з «найсмачнішим» (читай цінним і ліквідним) об'єктом банку — його офісним будинком. Незважаючи на вісім накладених арештів і внесення до «Єдиного реєстру заборони відчуження об'єктів нерухомого майна», було зареєстровано два договори іпотеки застави на згаданий будинок. Що, на погляд, юристів не обійшлося без службової підробки або інших порушень. Адже перший арешт був накладений 11.03.04, а договори зареєстровано 16.04.04. Ото вже справді, що не зробиш заради власності. Нехай навіть і чужої.

Ось і виходить, що високий ліміт довіри і «жорсткий» моніторинг Нацбанку продовжили агонію «Прем'єрбанку» і дали змогу різко погіршити становище кредиторів. Адже весь цей час на вклади нараховувалися відсотки, а кошти клієнтів «танули» завдяки витонченій опіці, зменшуючи шанси кредиторів одержати відшкодування. І не випадково на зустрічі із журналістами трагічно, але, по суті, справедливо, звучало: «Нас просто знищують, ліквідують». Фізичні особи не користувалися своїми кровними грошима, а юридичні особи не могли платити податки, зарплату...

Більшість із тих, хто колись повірив у цей банк, а потім, також з усіх сил, намагався почути тих, хто обіцяв швидке світло в кінці тунелю, неминучий вихід з «тимчасових невдач», стверджували вчора і стверджують сьогодні: краще було ті інвестиції, що пішли за потурання НБУ тепер уже у зрозумілому напрямі, пустити на розрахунки із вкладниками банку. Очевидно, так. Але чий тоді інтерес превалював би?

І все ж рішення НБУ про ліквідацію банку — фактичного банкрута, який протягом року не повернув борги кредиторам або принаймні їх не реструктуризував, свідчить про рішучість нового керівництва Нацбанку ввести ситуацію у правове поле, зупинити розпилення ресурсів, що залишилися, у повній відповідності із законом реалізувати наявні активи, щоб максимально задовольнити вимоги кредиторів. А для цього потрібно, як і передбачено інструкціями, реалізувати майно на аукціонах. І краще в роздріб. Адже є такий життєвий жарт. У бізнесмена запитують: скільки буде двічі по два? «Оптом три, а в роздріб — п'ять». А така математика — лише на користь кредиторів банку.

На цьому можна було б поставити крапку. Ні — три крапки.

Очевидно, приклад «Прем'єрбанку» має слугувати наочним уроком для інших банків, для НБУ. Адже прикрий досвід — теж досвід. І ще було б правильно опублікувати прізвища банкірів, що допустили банкрутство своїх установ. Щоб їм більше не хотілося плодити згубні схеми. І ніхто більше не намагався «заробляти» за рахунок прогорілих клієнтів. І щоб нарешті очистити банківську систему країни від нечесних керівників і відновити до неї довіру...

Навряд чи ті, хто береться за банківську, визнаємо, непросту справу, не розуміють аксіоми: гроші і банки — основа життєзабезпечення держави, кровоносна система його економіки.

Але розуміти й усвідомлювати, як свідчить життя, — речі різні.

Сергій КРАВЧЕНКО.

■ ОГОЛОШЕННЯ

Господарський суд Автономної Республіки Крим порушив справу № 2-20/5411-2005 від 14.03.2005 р. про визнання банкрутом Сільськогосподарський виробничий кооператив «Зарічний». Юридична адреса: АР Крим, Джанкойський район, с. Заречне, вул. Олега Кошевого, 10. Код ЄДРПОУ 05528510, п/р 26009327103001 КРУ «Приватбанк» м. Сімферополь, МФО 384436.

Розпорядником майна призначено Кухту Василя Михайловича (ліцензія арбітражного керуючого № 719845 серії АА від 25.02.2004 р.), адреса: м. Сімферополь, провул. Руський, буд. 94.

Письмові заяви кредиторів і можливих санаторів направляються в місячний термін із дня публікації в господарський суд АР Крим.

ВАТ «Дубровицьке АТП-15642»

повідомляє своїх акціонерів про проведення чергових загальних зборів акціонерів, які відбудуться 25 травня 2005 року о 10.00 за адресою: Рівненська обл., м. Дубровиця, вул. Залізнична, 6.

Порядок денний:

1. Звіт Правління про результати фінансово-господарської діяльності за 2004 рік та основні напрямки діяльності Товариства в 2005 році;
2. Звіт та висновки Ревізійної комісії, затвердження річного балансу за 2004 рік;
3. Звіт Наглядової ради Товариства за 2004 рік;
4. Розподіл чистого прибутку за 2004 рік;
5. Про виконання фінансового плану за 2004 рік та затвердження фінансового плану на 2005 рік;
6. Переобрання 2-х членів Правління;
7. Затвердження заходів, щодо погашення заборгованості по заробітній платі, до бюджету, до Пенсійного фонду;
8. Про призначення аудитора для перевірки і підтвердження правильності річної фінансової звітності.

Реєстрація акціонерів з 9-ої години. При собі мати сертифікат акцій, документ, який засвідчує особу, для представників акціонерів додатково доручення на право участі у зборах.

Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області та ліквідатор ВАТ "Донбаскоксохімремонт", повідомляють про проведення конкурсу з продажу активів. На конкурс виставляються активи ВАТ "Донбаскоксохімремонт": 1. Цілосний майновий комплекс "будівельного управління № 1", який розташован за адресою: м. Алчевськ, вул. Тевасяна,2, початкова ціна продажу - 249186,08грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 12459,30 грн. 2. Побутове обладнання (43 один.), яке розташоване за адресою: м. Алчевськ, вул. Тевасяна, 2, початкова ціна продажу - 2424,00 грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 121,20 грн. На конкурс виставляються активи ВАТ "Донбаскоксохімремонт", які знаходяться за адресою: м. Макіївка, вул. Советська: 3. ЗИГ машина І 2716, початкова ціна продажу - 1146,00 грн., без ПДВ, гарантійний внесок - 57,30 грн. 4. Прес винтовий Ф 1726 А, початкова ціна продажу - 16520,00 грн., без ПДВ, гарантійний внесок - 826,00 грн. 5. Віброплощадка СМЖ, початкова ціна продажу - 3874,00 грн., без ПДВ, гарантійний внесок - 193,70 грн. 6. Прес для запресовки підшипників, початкова ціна продажу - 1581,00 грн., без ПДВ, гарантійний внесок - 79,05 грн. 7. Генератор ЕС 594С, початкова ціна продажу - 945,00 грн., без ПДВ, гарантійний внесок - 47,25 грн. На повторний конкурс зі зниженням початкової ціни продажу на 30%: 8. Верстат токарний SNB 400, початкова ціна продажу - 492,80грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 24,64грн. 9. Верстат токарний SNB 400, початкова ціна продажу - 492,80грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 24,64грн. 10. Автомобіль ТАТРА 815, 1990р., № 61-34, який знаходиться за адресою: м. Алчевськ, вул. Декабристів, 2"б"початкова ціна продажу - 23121,70грн., гарантійний внесок - 1156,09грн. 11. Мотоцикл "Днепр 11", який знаходиться за адресою: м. Донецьк, вул. Октября, 83, початкова продажу - 940,80грн., гарантійний внесок - 47,04грн. З фіксованими умовами конкурсу та технічною характеристикою об'єктів можна ознайомитись у організатора конкурсу. Гарантійний внесок у розмірі 5% від початкової ціни реалізуємого майна та реєстраційний збір для реєстрації учасників конкурсу-17,00грн. перераховуються на р/р. 260077397 в ДОД АППБ „Аваль", м. Донецька, МФО 335076, ОКПО 26252727, Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області. Для участі в конкурсі необхідно надати письмову заяву та конкурсну пропозицію організатору конкурсу Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області, за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Строк надання заяв 10 календарних днів з дати публікації в газеті 28 квітня 2005р. включно. Конкурс відбудуться після 10 календарних днів з дати публікації інформації 29 квітня 2005р., о 0930 год. за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8 в Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області. Переможець конкурсу на підставі протоколу конкурсу укладає договір купівлі - продажу з ліквідатором ВАТ "Добаскоксохімремонт". Довідки за телефонами 304- 77-83, 304-37-21 та на сайті.bankruptcy.internet.dn.ua.

Постановою Господарського суду Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4) від 23.02.2005 р. по справі № 19/178(04) ВАТ «Мокрянський кам'яний кар'єр» (69013, м. Запоріжжя, селище Будівельників, ЗКПО 05486680, р/р № 26008301310165 в Комунарському АК ПІБ м. Запоріжжя, МФО 313344), визнано банкрутом і відкрита ліквідаційна процедура. Ліквідатором призначений арбітражний керуючий Житник Володимир Петрович (Ліцензія № 779177, 69001, м. Запоріжжя, б-р Гвардійський, 30, кв. 85. Тел. 8 (0612) 125813).

Філія ДГУ Агентства з питань банкрутства в Одеській області та ліквідатор оголошує торги по продажу майна підприємства-банкрута ВАТ «Старокозацький», що знаходиться в с. Старокозацьке Б-Дністровського району Одеської області.

Аукціон по продажу майна відбудеться 20 травня 2005 р. о 10 годині за адресою: м. Одеса, вул. В. Арнаутська, 60.

Майно банкрута складається із зруйнованих споруд та будівель, які продаються під розбирання. Оціночна вартість майнового комплексу - 22751,00 грн., оціночна вартість розташованого окремо зруйнованого комплексу споруд для обслуговування автомобілів -8010,00 грн. Умови розрахунку - грошові кошти. Прийом заяв на участь в аукціоні до 07.05.2005 р. Довідки за тел. 8-050-316-82-18. Плата за реєстрацію заяв — 17 грн., гарантійний внесок — 10% від оціночної вартості.

До заяви на участь в аукціоні додається:

ксерокопія паспорту (для фізичних осіб);

нотаріально завірені копії установчих документів (для юридичних осіб);

документи про оплату реєстраційного збору та гарантійного внеску.

Оформлення договорів купли-продажу та реєстрація права власності здійснюється за рахунок нового власника.

Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області та ліквідатор ТОВ "Веселе", повідомляють про проведення конкурсу з продажу активів.

На конкурс виставляються активи ТОВ "Веселе", які знаходяться за адресою: м. Краматорськ, вул. Ілліча, 153: 1. Автотранспортні засоби (ГАЗ 52, ГАЗ САЗ 53, ГАЗ 52 фургон, ГАЗ 53 цистерна молоковіз, ГАЗ 53 бортовий, автобус АС4-03), (10 один.), початкова ціна продажу - 11925,90 грн., у т.р. ПДВ, гарантійний внесок - 596,30 грн. 2. Кухарське обладнання (15 один.), початкова ціна продажу - 3707,76 грн., без ПДВ, гарантійний внесок - 185,39 грн. 3. Будівля вагової з навісом та асфальтовим замощенням, 1969р., розташовані за адресою: м. Краматорськ, вул. Ілліча, 98, початкова ціна продажу - 15720,00 грн., без ПДВ, гарантійний внесок - 786,00 грн. 4. Будівля молокопунку з навісом і тамбуром, сараєм, асфальтовим замощенням, розташовані за адресою: м. Краматорськ, вул. Прогресивна, 1б, початкова ціна продажу - 22121,00 грн., без ПДВ, гарантійний внесок - 1106,05 грн. 5. Будівля бійні з огорожею, розташована за адресою: м. Краматорськ, вул. Ілліча, 153, початкова ціна продажу - 14514,00 грн., без ПДВ, гарантійний внесок - 725,70 грн. 6. Будівлі матеріально-технічного складу, розташовані за адресою: м. Краматорськ, вул. Ілліча, 153, початкова ціна продажу - 33459,93 грн., без ПДВ, гарантійний внесок - 1673,00 грн. 7. Будівля пилорами, розташована за адресою: м. Краматорськ, вул. Ілліча, 153, площа 147,60 м^2, початкова ціна продажу - 14419,00 грн., без ПДВ, гарантійний внесок - 720,95 грн. 8. Будівлі корівнику з прибудовами та зерноскладу, розташовані за адресою: м. Краматорськ, с. Семенівка, початкова ціна продажу - 38242,00 грн., без ПДВ, гарантійний внесок - 1912,10 грн. З фіксованими умовами конкурсу та технічною характеристикою майна можна ознайомитись у організатора конкурсу. Гарантійний внесок у розмірі 5% від початкової ціни реалізуємого майна та реєстраційний збір для реєстрації учасників конкурсу - 17,00 грн. перераховуються на р/р. 260077397 в ДОД АППБ "Аваль" м. Донецька, МФО 335076, ОКПО 26252727, Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області. Для участі у конкурсі необхідно надати письмову заяву та конкурсну пропозицію організатору конкурсу Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області, розташованому за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Строк надання заяв 25 календарних днів із дня публікації у газеті по 13 травня 2005р. включно. Конкурс відбудеться після 30 календарних днів із дня публікації інформації 19 травня 2005р., у Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області о 14.00 год. за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Переможець конкурсу на підставі протоколу конкурсу укладає договір купівлі - продажу з ліквідатором ТОВ "Веселе". **Довідки за телефонами: 304-37-21, 304-77-83 та на сайті: bankruptcy.internet.dn.ua**

Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області та ліквідатор ТОВ "Будівельне управління 1",

повідомляють про проведення аукціону з продажу активів. На аукціон виставляється нежитлове приміщення другого поверху будівлі контори, площа - 272,5 м^2 ТОВ "Будівельне управління 1", яка знаходиться за адресою: м. Макіївка, вул. Успенского, 1, початкова ціна продажу - 58800,00 грн., у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 2940,00 грн. З фіксованими умовами та технічною характеристикою майна можна ознайомитись у організатора аукціону. Гарантійний внесок у розмірі 5% від початкової ціни реалізуємого майна, реєстраційний збір для реєстрації учасників аукціону-17,00 грн., перераховуються на р/р 2600539199 в КООБ №8143, м. Донецька, МФО 394028, ОКПО 31501033, ДТБ "Південий-Схід". Для участі в аукціонах необхідно надати письмову заяву організатору торгів - Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Строк надання заяв 15 календарних днів із дня публікації в газеті по 03 травня 2005р. включно. Аукціон відбудеться після 15 календарних днів із дня публікації інформації 04 травня 2005р. об 11.00 відповідно, на ДТБ "Південий-Схід", розташованій за адресою: м. Донецьк, вул. Артема, 131а. Переможець аукціону на підставі протоколу аукціону укладає договір купівлі - продажу з ліквідатором ТОВ "Будівельне управління 1". **Довідки за телефонами: 304-37-21, 304-77-86 та на сайті: bankruptcy.internet.dn.ua**

КВАРТАЛЬНА ФІНАНСОВА ЗВІТНІСТЬ ЗАТ "УКРАЇНСЬКИЙ БАНК РЕКОНСТРУКЦІЇ ТА РОЗВИТКУ" (Ліцензія НБУ № 216 від 14.10.2004 р.)

Баланс за I квартал 2005 року

(тис. грн.)

Рядок	Найменування статті	01.04.05	01.01.05
	АКТИВИ		
1	Грошові кошти та залишки в Національному банку України	76	6
2	Кошти в інших банках за вирахуванням резервів	30 063	30 396
2.1.	Кошти в інших банках	30 063	30 396
2.2.	Резерви під заборгованість інших банків	0	0
3	Основні засоби та нематеріальні активи	1 010	1 034
4	Інші активи за вирахуванням резервів	13	11
4.1.	Інші активи	13	11
4.2.	Резерви під дебіторську заборгованість	0	0
5	**Усього активів**	**31 162**	**31 447**
	ЗОБОВ'ЯЗАННЯ		
6	Нараховані витрати до сплати	30	0
7	Інші зобов'язання	16	7
8	**Усього зобов`язань**	**46**	**7**
	ВЛАСНИЙ КАПІТАЛ		
9	Статутний капітал	32 000	32 000
9.1.	Зареєстровані прості акції	32 000	32 000
9.2.	Зареєстровані привілейовані акції	0	0
9.3.	Несплачений зареєстрований статутний капітал	0	0
10	Прибуток / Збиток звітного року, що очікує затвердження	(560)	(560)
11	Результат поточного року	(324)	0
12	**Усього власного капіталу**	**31 116**	**31 440**
13	**Усього пасивів**	**31 162**	**31 447**

Звіт про фінансові результати ЗАТ "Український банк реконструкції та розвитку" за I квартал 2005 року

Рядок	Найменування статті	01.04.05	01.04.04
1	**Чистий процентний дохід, у тому числі:**	**89**	**0**
1.1.	Процентний дохід	89	0
1.2.	Процентні витрати	0	0
2	**Чистий комісійний дохід, у тому числі:**	**(1)**	**0**
2.1.	Комісійний дохід	0	0
2.2.	Комісійні витрати	(1)	0
3	**Операційний дохід**	**88**	**0**
4	Загальні адміністративні витрати	(105)	0
5	Витрати на персонал	(147)	0
6	Інші витрати	(160)	0
7	**Прибуток від операцій**	**(324)**	**0**
8	Чисті витрати на формування резервів	0	0
9	**Прибуток до оподаткування**	**(324)**	**0**
10	Витрати на податок на прибуток	0	0
11	**Прибуток після оподаткування**	**(324)**	**0**
12	Непередбачені доходи/витрати	0	0
13	**Чистий прибуток/збиток банку**	**(324)**	**0**

ЗАТ " Український банк реконструкції та розвитку" не має зобов'язань, які обліковуються на позабалансових рахунках та рахунків у довірчому управлінні.

В. о. Голови Правління — **Третьяков В. В.**
Головний бухгалтер — **Чернявська А. М.**

Господарським судом м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) Постановою по справі № 23/694-б від 08.11.2004 р. визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю "Віп" (01023, м. Київ, вул. Мечникова, 8, кв. 22, код ЄДРПОУ 30782305) та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Фоменка А. В. (адреса для кореспонденції: 03150, м. Київ, а/с 481).

Заяви кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування оголошення.

ТОВ "Ліга-Юг" (м. Херсон, вул. Кірова, 24, тел. 8 (0552) 24-31-90) повідомляє про те, що підприємство подало заяву в Національну комісію регулювання енергетики щодо подовження дії ліцензії на постачання електроенергії за нерегульованим тарифом.

Відкрите акціонерне товариство "Запорізький завод "Перетворювач"

повідомляє, що **ПОРЯДОК ДЕННИЙ** загальних зборів акціонерів (термін проведення 29/04/2005) доповнено наступним питанням:

4. Вибори членів наглядової ради ВАТ.

УВАГА! Незалежний реєстратор власників іменних цінних паперів ВАТ "Завод "Перетворювач" знаходиться за адресою:

м. Запоріжжя, м-н Інженерний, 1, к. 205.

Довідки за телефоном: 59-82-47 (після 18-00).

Правління ВАТ "Завод "Перетворювач"

Оголошення опубліковане в "Голосі України" № 63 за 07 квітня 2005 року по справі № 19/50 (05) слід читати: порушено справу про банкрутство. Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Рабушка В. С. Та доповнити рядком: претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування попереднього оголошення.

ПП "Ей Бі груп", код 30551561, зареєстроване Подільською районною у м. Києві державною адміністрацією 30 серпня 1999 року, за адресою: м. Київ, вул. Ярославська, 55, сповіщає, що Ухвалою Господарського суду м. Києва № 43/251 від 30 березня 2005 р. порушено справу про банкрутство.

Розпорядником майна призначено Тищенко Н. П. (ліцензія № 419210 серія АА видана Міністерством економіки з питань європейської інтеграції України 07.10.2002 р.). Претензії кредиторів приймаються протягом 1-го місяця.

Закрите акціонерне товариство "Бориспільський автозавод"

повідомляє про проведення чергових Загальних зборів акціонерів. Дата проведення — 06 червня 2005 року. Збори будуть проводитись за адресою: Київська обл., Бориспільський район, с. Пролиски, вул. Бровarська, 4. Початок зборів о 10.00 год.

Реєстрація учасників з 9.00 до 10.00 год.

Порядок денний:

1. Обрання Голови та секретаря Загальних зборів ЗАТ "Бориспільський автозавод".
2. Затвердження Звіту Голови Правління ЗАТ "Бориспільський автозавод " про результати фінансово-господарської діяльності за 2004 рік.
3. Затвердження Звіту та висновків Ревізійної комісії ЗАТ "Бориспільський автозавод " за 2004 рік.
4. Затвердження Звіту Наглядової ради ЗАТ "Бориспільський автозавод" за 2004 рік.
5. Затвердження рішень Наглядової ради ЗАТ "Бориспільський автозавод" за 2004 рік.
6. Затвердження порядку розподілу прибутків (покриття збитків) ЗАТ "Бориспільський автозавод" за результатами фінансово-господарської діяльності Товариства за 2004 рік.
7. Визначення основних напрямків діяльності ЗАТ "Бориспільський автозавод" на 2005 рік.
8. Затвердження нової редакції Статуту ЗАТ "Бориспільський автозавод ".
9. Відкликання та обрання членів Наглядової ради ЗАТ ''Бориспільський автозавод" . 10. Надання повноважень на підписання нової редакції Статуту ЗАТ "Бориспільський автозавод".

Баланс ЗАТ "Комерційний банк НРБ - Україна" за I квартал 2005 року

(тис. грн.)

Рядок	Найменування статті	Звітна дата 01.04.2005	На кінець попереднього року 01.01.2005
	АКТИВИ		
1	Грошові кошти та залишки в Національному банку України	23 749	30 636
2	Казначейські та інші цінні папери, що рефінансуються Національним банком України, і цінні папери, емітовані Національним банком України, за вирахуванням резервів	0	0
2.1	Казначейські та інші цінні папери, що рефінансуються Національним банком України, і цінні папери, емітовані Національним банком України	0	0
2.2	Резерви під знецінення боргових цінних паперів, що рефінансуються Національним банком України	0	0
3	Кошти в інших банках за вирахуванням резервів	100 870	87 037
3.1	Кошти в інших банках	112 218	100 071
3.2	Резерви під заборгованість інших банків	(11 348)	(13 034)
4	Цінні папери в торговому портфелі банку	0	0
5	Цінні папери в портфелі банку на продаж за вирахуванням резервів	84 204	40 109
5.1	Цінні папери в портфелі банку на продаж	84 204	40 109
5.2	Резерви під знецінення цінних паперів у портфелі банку на продаж	0	0
6	Чисті кредити та заборгованість клієнтів	406 079	394 127
6.1	Кредити та заборгованість клієнтів	439 927	422 138
6.2	Резерви під заборгованість за кредитами	(33 848)	(28 011)
7	Цінні папери в портфелі банку до погашення за вирахуванням резервів	0	0
7.1	Цінні папери в портфелі банку до погашення	0	0
7.2	Резерви під знецінення цінних паперів у портфелі банку до погашення	0	0
8	Інвестиції в асоційовані й дочірні компанії	2 898	2 898
9	Основні засоби та нематеріальні активи асоційованих компаній і дочірніх установ	1 926	1 823
10	Чисті нараховані доходи до отримання	10 764	9 917
10.1	Нараховані доходи до отримання	11 088	9 947
10.2	Резерви під заборгованість за нарахованими доходами	(324)	(30)
11	Інші активи за вирахуванням резервів	9 505	15 883
11.1	Інші активи	9 557	15 885
11.2	Резерви під дебіторську заборгованість	(52)	(2)
12	**Усього активів**	**639 995**	**582 430**
	ЗОБОВ'ЯЗАННЯ		
13	Кошти банків:	165 219	188 561
13.1	У тому числі кредити, які отримані від Національного банку України	0	0
14	Кошти клієнтів	368 307	291 897
15	Ощадні (депозитні) сертифікати, емітовані банком	0	0
16	Боргові цінні папери, емітовані банком	0	0
17	Нараховані витрати до сплати	5 094	4 230
18	Інші зобов'язання	4 733	4 293
19	**Усього зобов'язань**	**543 353**	**488 981**
	ВЛАСНИЙ КАПІТАЛ		
20	Статутний капітал	75 573	75 573
20.1	Зареєстровані прості акції	75 573	75 573
20.2	Зареєстровані привілейовані акції	0	0
20.3	Несплачений зареєстрований статутний капітал банку	0	0
21	Капіталізовані дивіденди	0	0
22	Власні акції (частки, паї), що викуплені в акціонерів (учасників)	0	0
23	Емісійні різниці	0	0
24	Резерви та інші фонди банку	421	421
25	Результати переоцінки, у тому числі:	0	0
25.1	Резерви переоцінки необоротних активів	0	0
25.2	Резерви переоцінки цінних паперів у портфелі банку на продаж	0	0
25.3	Резерви переоцінки інвестицій в асоційовані й дочірні компанії	0	0
25.4	Резерви переоцінки за операціями хеджування	0	0
26	Нерозподілений прибуток (непокритий збиток) минулих років, у тому числі:	8 007	8 007
26.1	Сума переоцінки в разі вибуття необоротних активів	0	0
26.2	Сума переоцінки вартості інвестицій в асоційовані й дочірні компанії	0	0
27	Прибуток/Збиток звітного року, що очікує затвердження	9 448	9 448
28	Результат поточного року	3 193	0
29	**Усього власного капіталу**	**96 642**	**93 449**
30	**Усього пасивів**	**639 995**	**582 430**

Голова Правління — **Кравець В. І.**
В. О. Головного бухгалтера — **Андросова Н. А.**

Фінансовий звіт ЗАТ "Комерційний банк НРБ - Україна" за I квартал 2005 року

Звіт про фінансові результати ЗАТ "Комерційний банк НРБ - Україна" за I квартал 2005 року

(тис. грн.)

Рядок	Найменування статті	На звітну дату кварталу	
		Поточного року 01.04.2005	попереднього фінансового року 01.04.2004
1	*Чистий процентний дохід*	*10 944*	*8 805*
1.1	Процентний дохід	19 528	14 625
1.2	Процентні витрати	(8 584)	(5 820)
2	*Чистий комісійний дохід*	*1 439*	*1 421*
2.1	Комісійний дохід	1 563	1 549
2.2	Комісійні витрати	(124)	(128)
3	Торговельний дохід	548	343
4	Дохід у вигляді дивідендів	0	0
5	Прибуток / Збиток від інвестиційних цінних паперів	0	0
6	Прибуток від участі в капіталі	0	0
7	Інший дохід	599	102
8	**Операційний дохід**	**13 530**	**10 672**
9	Загальні адміністративні витрати	(924)	(705)
10	Витрати на персонал	(1 489)	(1 271)
11	Втрати від участі в капіталі	0	0
12	Інші витрати	(2 832)	(2 054)
13	**Прибуток від операцій**	**8 285**	**6 642**
14	Чисті витрати на формування резервів	(3 991)	(5 492)
15	**Прибуток до оподаткування**	**4 294**	**1 150**
16	Витрати на податок на прибуток	(1 101)	(220)
17	**Прибуток після оподаткування**	**3 193**	**930**
18	Непередбачені доходи / витрати	0	0
19	**Чистий прибуток / збиток банку**	**3 193**	**930**
20	Чистий прибуток на одну просту акцію (грн.)	0	0
21	Скоригований чистий прибуток на одну просту акцію (грн.)	0	0

Голова Правління — **Кравець В. І.**
В. О. Головного бухгалтера — **Андросова Н. А.**

Примітка "Зобов'язання банку, які обліковуються на позабалансових рахунках" за I квартал 2005 року ЗАТ "Комерційний банк НРБ - Україна"

(тис. грн.)

Рядок	Найменування статті	На звітну дату поточного кварталу 01.04.2005	На кінець попереднього фінансового року 01.01.2005	Зміни після дати останньої річної звітності (+;-)
1	Гарантії, що надані	2 265	2 615	- 350
2	Сумнівні гарантії та поручительства	0	0	0
3	Зобов'язання з кредитування, які надані банкам	0	0	0
4	Зобов'язання з кредитування, які надані клієнтам	57 515	10 582	+46 933
5	Надана застава	55 524	86 728	-31 204
6	Усього	115 304	99 925	-15 379

Голова Правління — **Кравець В. І.**
В. О. Головного бухгалтера — **Андросова Н. А.**

ПП "Візард", код 31002914, зареєстроване Подільською районною у м. Києві Державною адміністрацією 12 червня 2000 року, за адресою: м. Київ, пр-т Правди, 17, кв. 128, сповіщає що Ухвалою Господарського суду м. Києва № 43/252 від 30 березня 2005 р. порушено справу про банкрутство.

Розпорядником майна призначено Тищенко Н. П. (ліцензія № 419210 серія АА видана Міністерством економіки з питань європейської інтеграції України 07.10.2002 р.). Претензії кредиторів приймаються протягом 1-го місяця.

Філія Державної госпрозрахункової установи Агентство з питань банкрутства у Запорізькій області та керуючий санацією ВАТ "Шляхмаш" повідомляють про проведення публічних торгів (аукціону) з реалізації майна підприємства, що знаходиться в процедурі санації.

На публічні торги виставляється наступне майно:

Лот№ 1: Нежитлова будівля (будівля транспортного цеху), розташована за адресою: 71111, Запорізька область, м. Бердянськ, вул. Руднєвої, 3-б. Початкова ціна продажу 68400,00 грн., з ПДВ.

Гарантійні внески у розмірі 5% від початкової ціни продажу майна, що реалізується, перераховується філії Державної госпрозрахункової установи Агентство з питань банкрутства у Запорізькій області на р/р 2600827020 в ЗОД АППБ "Аваль" м. Запоріжжя, МФО 313827, код ОКПО 26252756.

Реєстраційний збір 17 грн. за комплект документів для реєстрації публічних торгів (аукціону) перераховується філії Державної госпрозрахункової установи Агентство з питань банкрутства у Запорізькій області на р/р 260082431 в ЗОД АППБ "Аваль" м. Запоріжжя, МФО 313827, код ОКПО 26252756.

Заявки на участь у публічних торгах (аукціоні) приймаються не пізніше, ніж за три дні до дати проведення аукціону за адресою: 69002, м. Запоріжжя, пр. Леніна, 77, оф. 95 з 9.00 до 17.00 (крім вихідних).

Для ознайомлення з майном та оформлення участі у публічних торгах (аукціоні) звертатися за телефонами: (0612) 64-39-01, (061) 220-42-07.

Публічні торги (аукціон) відбудуться 19 травня 2005 р. о 12.00 за адресою: 69002, м. Запоріжжя, пр. Леніна, 77, оф. 95

Річний фінансовий звіт ВАТ «Агрокомбанк»

Річний баланс станом на кінець дня 31 грудня 2004 року

(тис. грн)

Ря-док	Найменування статті	2004	2003
Активи			
1	Грошові кошти та залишки в НБУ	8826	7483
2	Казначейські та інші цінні папери, що рефінансуються Національним банком України, та цінні папери, емітовані Національним банком України	2001	2390
3	Кошти в інших банках	21568	6620
4	Цінні папери в торговому портфелі банку	0	0
5	Цінні папери на продаж	30425	18021
6	Кредити та заборгованість клієнтів	75360	37912
7	Інвестиційні цінні папери	0	1096
8	Інвестиції в асоційовані і дочірні компанії	0	0
9	Основні засоби та нематеріальні активи	4943	5271
10	Нараховані доходи до отримання	1414	1082
11	Інші активи	498	3389
12	Усього активів	145035	83264
Зобов'язання			
13	Кошти банків	39875	5188
13.1	У тому числі кредити, які отримані від національного банку України	920	1989
14	Кошти клієнтів	66540	46478
15	Ощадні (депозитні) сертифікати, емітовані банком	0	0
16	Боргові цінні папери, емітовані банком	0	0
17	Нараховані витрати до сплати	764	479
18	Інші зобов'язання	2108	1914
19	Усього зобов'язань	109287	54060
Власний капітал			
20	Статутний капітал	26000	20551
21	Капіталізовані дивіденди	0	0
22	Акції, викуплені в акціонерів	0	0
23	Емісійні різниці	0	0
24	Резерви та інші фонди банку	302	288
25	Резерви переоцінки, у тому числі:	2766	2766
25.1	Резерви переоцінки необоротних активів	2766	2766
25.2	Резерви переоцінки інвестицій в асоційовані і дочірні компанії	0	0
26	Нерозподілений прибуток (непокритий збиток) минулих років	5585	5313
27	Прибуток/збиток за звітний рік	1095	287
28	Усього власного капіталу	35748	29204
29	Усього пасивів	145035	83264

Голова Правління **Новіков О.М.**
Головний бухгалтер **Маліновська В.В.**

Звіт про фінансові результати станом на кінець дня 31 грудня 2004 року

(тис. грн)

Ря-док	Найменування статті	2004	2003
1	Чистий процентний дохід	3227	2618
1.1	Процентний дохід	13729	8430
1.2	Процентні витрати	(10502)	(5812)
2	Чистий комісійний дохід	2016	575
2.1	Комісійний дохід	3017	1142
2.2	Комісійні витрати	(1001)	(567)
3	Торгівельний дохід	1313	1107
4	Дохід у вигляді дивідендів	0	0
5	Прибуток/збиток від інвестиційних цінних паперів	0	71
6	Дохід від участі в капіталі	0	0
7	Інший дохід	(397)	29
8	Операційний дохід	6159	4400
9	Загальні адміністративні витрати	(2090)	(1787)
10	Витрати на персонал	(884)	(581)
11	Витрати від участі в капіталі	0	0
12	Інші витрати	(669)	(538)
13	Прибуток від операцій	2516	1494
14	Чисті витрати на формування резервів	(989)	(1135)
15	Прибуток до оподаткування	1527	359
16	Витрати на податок на прибуток	(440)	(74)
17	Прибуток після оподаткування	1087	285
18	Непередбачені доходи/витрати	8	2
19	Чистий прибуток/ збиток банку	1095	287
20	Чистий прибуток на одну просту акцію	0.04	0.01
21	Скоригований чистий прибуток на одну просту акцію	0.04	0.01

Голова Правління **Новіков О.М.**
Головний бухгалтер **Маліновська В.В.**

Звіт про рух грошових коштів станом на кінець дня 31 грудня 2004 року

(тис. грн)

Ря-док	Найменування статті	2004	2003
1	2	3	4
	І. ОПЕРАЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ		
1	Чистий прибуток (збиток) поточного періоду	1095	287
	Поправки чистого прибутку		
2	Нараховані витрати	284	314
3	Нараховані доходи	(513)	(485)
4	Амортизація необоротних активів	665	819
5	Резерви під сумнівні борги, знецінення активів	989	1135
6	Торговельний результат	-	(11)
7	Нарахований та відстрочений податок	38	(85)
8	Прибуток (збиток) від продажу інвестицій	29	(38)
9	Прибуток від інвестицій в асоційовані компанії	-	-
10	Амортизація дисконту і премії цінних паперів	(724)	(2068)
11	Інший рух коштів, які не є грошовими	831	248
12	Чистий грошовий прибуток від поточних операцій банку	2694	116
13	Зменшення (збільшення) коштів, які розміщені в інших банках, кредитів та передоплат іншим банкам	(14948)	(3842)
14	Зменшення (збільшення) кредитів, які надані клієнтам	(37448)	(6314)
15	Зменшення (збільшення) інших активів	2928	145
16	Збільшення (зменшення) коштів, які отримані від Національного банку України	(1069)	1989
17	Збільшення (зменшення) коштів інших банків	35756	(2560)
18	Збільшення (зменшення) коштів на поточних та депозитних рахунках	21117	22080
19	Збільшення (зменшення) коштів, залучених під ощадні (депозитні) сертифікати	-	-
20	Збільшення (зменшення) інших зобов'язань	1395	2486
21	Реалізація (придбання) цінних паперів у торговому портфелі, у портфелі банку на продаж	(11308)	(13271)
22	Чисте збільшення (зменшення) активів та зобов'язань від операційної діяльності	(3577)	713
23	Чистий приплив (відплив) грошових коштів від операційної діяльності	(883)	829
	ІІ. ІНВЕСТИЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ		
24	Погашення (придбання) цінних паперів у портфелі банку до погашення	-	7874
25	Зменшення (збільшення) інвестицій в асоційовані компанії		
26	Зменшення (збільшення) інвестицій у дочірні компанії		
27	Зменшення (збільшення) основних засобів та нематеріальних активів	286	(3729)
28	Чистий відплив грошових коштів від інвестиційної діяльності	286	4145
	ІІІ. ФІНАНСОВА ДІЯЛЬНІСТЬ		
29	Збільшення (зменшення) цінних паперів власного боргу		
30	Збільшення (зменшення) субординованих зобов'язань		
31	Збільшення (зменшення) сплаченого акціонерного капіталу	5448	
32	Дивіденди, що сплачені протягом звітного періоду		
33	Чистий приплив грошових коштів від фінансової діяльності	5448	
34	Чисте збільшення (зменшення) грошових коштів та їх еквівалентів	4851	4974
35	Грошові кошти та їх еквіваленти на початок року	10843	5869
36	Грошові кошти та їх еквіваленти на кінець року	15694	10843

Голова Правління **Новіков О.М.**
Головний бухгалтер **Маліновська В.В.**

Звіт про власний капітал станом на кінець дня 31 грудня 2004 року

(тис. грн.)

Ря-док	Найменування статті	Примітки	Статутний капітал зареєстрований, сплачений	Капіталізовані дивіденди	Викуплені власні акції	Емісійні різниці	Резерви та інші фонди банку	Резерви переоцінки	Нерозподілений прибуток	Капітал, резервні та інші фонди, усього
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1	Залишок на 1 січня звітного року		20551				288	2766	5599	29204
2	Скоригований залишок на початок року		20551				288	2766	5599	29204
2.1	Коригування: Зміна облікової політики	1.2								
2.2	Виправлення помилок	1.2								
3	Переоцінка необоротних активів									
4	Сума результатів переоцінки необоротних активів у разі їх вибуття									
5	Відстрочені податки за результатами переоцінки основних засобів									
6	Переоцінка інвестицій в асоційовані та дочірні компанії									
7	Сума результатів переоцінки інвестицій в асоційовані і дочірні компанії в разі їх реалізації									
8	Чистий прибуток звітного року								1095	1095
9	Розподіл прибутку до загальних резервів банку									
10	Розподіл прибутку до резервних фондів						14		(14)	
11	Розподіл прибутку до інших фондів банку									
12	Дивіденди, що сплачені у звітному році									
13	Дивіденди, що капіталізовані у звітному році									
14	Сплата до раніше зареєстрованого статутного капіталу		5449							5449
15	Внески за акціями нового випуску									
16	Викуплені власні акції				475					475
17	Продаж раніше викуплених власних акцій				(475)					(475)
18	Анульовані раніше викуплені акції									
19	Залишок за станом на кінець дня 31 грудня звітного року		26000				302	2766	6680	35748

Голова Правління **Новіков О.М.**
Головний бухгалтер **Маліновська В.В.**

Аудиторський висновок незалежного аудитора аудиторської фірми "Аналітик" за наслідками аудиту річної фінансової звітності за 2004 рік ВАТ "Агрокомбанк"

Спостережній Раді
Правлінню

Аудиторська фірма "Аналітик" на підставі договору від 21.10.2004 р. № 72 з ВАТ "Агрокомбанк" провела аудит річного фінансового звіту, що додається, у вигляді балансу, звіту про прибутки та збитки, звіту про власний капітал, звіту про рух грошових коштів та приміток ВАТ "Агрокомбанк" за період з 1 січня 2004 року по 31 грудня 2004 року.

Відповідальність стосовно зазначеної фінансової звітності несе керівництво Банку.

Нашим обов'язком є висловлення висновку щодо засвідчення цієї фінансової звітності на підставі проведеного аудиту.

Ми провели нашу перевірку у відповідності з вимогами Закону України "Про аудиторську діяльність", Закону України "Про банки і банківську діяльність", нормативних актів Національного банку України та Міжнародних стандартів аудиту, прийнятих в якості національних стандартів аудиту в Україні. Ці нормативи вимагають, щоб планування та проведення аудиту було спрямоване на одержання розумних підтверджень щодо відсутності у фінансовій звітності суттєвих помилок.

Під час аудиту зроблені дослідження шляхом тестування доказів на обґрунтування сум та інформації, розкритих у фінансовій звітності, а також оцінка відповідності застосованих принципів обліку нормативним вимогам щодо організації бухгалтерського обліку та звітності в Україні, чинних протягом перевіряємого періоду.

На думку аудитора, проведена аудиторська перевірка забезпечує розумну основу для аудиторського висновку.

Фінансова звітність підготовлена на основі дійсних даних бухгалтерського обліку і повно та достовірно подає фінансову інформацію про Банк станом на кінець дня 31.12.2004 р. згідно з нормативними вимогами щодо бухгалтерського обліку та звітності в Україні.

В результаті проведення аудиту встановлено, що надана інформація в усіх суттєвих аспектах дає дійсне і повне уявлення про реальний стан активів та пасивів Банку, результати його операцій і рух коштів за 2004 рік. Система бухгалтерського обліку, що використовується Банком, відповідає законодавчим та нормативним вимогам.

28 березня 2005 року
місто Київ
Голова правління АФ "Аналітик" І.О. Каштанова.
Сертифікат аудитора: серія АБ № 000052

Фінансовий звіт АБ «Таврика»

(консолідований) за 1 квартал 2005 року ,
МФО 300788, код ЄДРПОУ 19454139, 01054, м.Київ, вул. Тургенєвська, 26

Баланс

(тис. грн)

Рядок	Найменування статті	На звітну дату поточного кварталу	На кінець попереднього фінансового року
	АКТИВИ		
1	Грошові кошти та залишки в Національному банку України	92409	108934
3	Кошти в інших банках за вирахуванням резервів	74343	79609
3.1	Кошти в інших банках	76260	81123
3.2	Резерви під заборгованість інших банків	(1917)	(1514)
5	Цінні папери в портфелі банку на продаж за вирахуванням резервів	23775	23277
5.1	Цінні папери в портфелі банку на продаж	24126	23798
5.2	Резерви під знецінення цінних паперів у портфелі банку на продаж	(351)	(521)
6	Чисті кредити та заборгованість клієнтів	451415	400734
6.1	Кредити та заборгованість клієнтів	506207	451582
6.2	Резерви під заборгованість за кредитами	54792	(50848)
9	Основні засоби та нематеріальні активи	4397	4422
10	Чисті нараховані доходи до отримання	7825	6210
10.1	Нараховані доходи до отримання	8123	6621
10.2	Резерви під заборгованість за нарахованими доходами	(298)	(411)
11	Інші активи за вирахуванням резервів	514	465
11.1	Інші активи	518	466
11.2	Резерви під дебіторську заборгованість	(4)	(1)
12	**Усього активів**	**654678**	**623651**
	ЗОБОВ'ЯЗАННЯ		
13	Кошти банків:	58615	77909
14	Кошти клієнтів	481850	463580
16	Боргові цінні папери, емітовані банком	30000	0
17	Нараховані витрати до сплати	7666	6732
18	Інші зобов'язання	1142	1027
19	**Усього зобов'язань**	**579273**	**549248**
	ВЛАСНИЙ КАПІТАЛ		
20	Статутний капітал	51352	51352
20.1	Зареєстровані прості акції	51352	51352
24	Резерви та інші фонди банку	18004	18004
26	Нерозподілений прибуток (непокритий збиток) минулих років, у тому числі:	258	258
27	Прибуток/Збиток звітного року, що очікує затвердження	4789	4789
28	Результат поточного року	1002	0
29	**Усього власного капіталу**	**75405**	**74403**
30	**Усього пасивів**	**654678**	**623651**

Звіт про фінансові результати

(тис. грн)

Рядок	Найменування статті	На звітну дату кварталу: поточного року	На звітну дату кварталу: попереднього фінансового року
1	2	3	4
1	Чистий процентний дохід, у тому числі:	9942	7703
1.1	Процентний дохід	26429	18354
1.2	Процентні витрати	(16487)	(10651)
2	Чистий комісійний дохід, у тому числі:	1147	945
2.1	Комісійний дохід	1225	1028
2.2	Комісійні витрати	(78)	(83)
3	Торговельний дохід	338	10042
7	Інший дохід	390	16
8	Операційний дохід	11817	18706
9	Загальні адміністративні витрати	(2057)	(1447)
10	Витрати на персонал	(2439)	(1387)
12	Інші витрати	(936)	(1234)
13	Прибуток від операцій	6385	14638
14	Чисті витрати на формування резервів	(4667)	(13501)
15	Прибуток до оподаткування	1718	1137
16	Витрати на податок на прибуток	(716)	276
17	Прибуток після оподаткування	1002	1413
19	Чистий прибуток/збиток банку	1002	1413
20	Чистий прибуток на одну просту акцію (грн.)	0,0002	0,0003
21	Скоригований чистий прибуток на одну просту акцію (грн.)	0,0002	0,0003

Примітка "Зобов'язання банку, які обліковуються на позабалансових рахунках"

(тис. грн.)

Ря-док	Найменування статті	На звітну дату поточного кварталу	На кінець попереднього фінансового року	Зміни після дати останньої річної звітності (+;-)
1	2	3	4	5
1	Гарантії, що надані	162	659	-497
4	Зобов'язання з кредитування, які надані клієнтам	119810	91125	+26685
6	Усього	119972	91784	+28188

Примітка "Рахунки довірчого управління"

(тис. грн.)

Ря-док	Найменування статті	На звітну дату поточного кварталу	На кінець попереднього фінансового року	Зміни після дати останньої річної звітності (+;-)
1	2	3	4	5
1	АКТИВНІ РАХУНКИ ДОВІРЧОГО УПРАВЛІННЯ	19930	16752	+3178
3	Поточні рахунки банку - управителя з довірчого управління	13405	15727	-2322
4	Дебіторська заборгованість за операціями довірчого управління	6525	1025	+5500
10	ПАСИВНІ РАХУНКИ ДОВІРЧОГО УПРАВЛІННЯ	19930	16752	+3178
11	Фонди банківського управління			
12	Рахунки установників	19930	16752	+3178

Голова правління **С.А. Богатирьов**
Головний бухгалтер **Т.О. Король**

Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області та ліквідатор ВАТ «Макіївський труболиварний завод», повідомляють про проведення конкурсу з продажу активів.

На конкурс виставляються: будівлі (цеху ЦРК, побутових приміщень, естакада складу готової продукції, холодний склад арочного типу), споруди, основні засоби ЦРК та побутових приміщень, МШП ЦРК та побутових приміщень ВАТ «Макіївський труболиварний завод», які розташовані за адресою: м. Макіївка, вул. Свердлова, 25, початкова ціна продажу - 940 009,18грн., без ПДВ, гарантійний внесок - 47000,46грн. З фіксованими умовами конкурсу та технічною характеристикою об'єкту можна ознайомитись у організатора конкурсу. Гарантійний внесок у розмірі 5% від початкової ціни реалізуємого майна та реєстраційний збір для реєстрації учасників конкурсу - 17,00 грн. перераховуються на р/р. 260077397 в ДОД АППБ «Аваль» м. Донецька, МФО 335076, ОКПО 26252727, Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області. Для участі у конкурсі необхідно надати письмову заяву та конкурсну пропозицію організатору конкурсів Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області, розташованому за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Строк надання заяв 10 календарних днів із дня публікації у газеті по 28 квітня 2005р. включно. Конкурс відбудуться після 10 календарних днів з дати публікації інформації 29 квітня 2005р., у Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області о 1400 год. за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Переможець конкурсу на підставі затвердженного протоколу конкурсу укладає договір купівлі - продажу з ліквідатором ВАТ «Макіївський труболиварний завод». Довідки за телефонами: 304-37-21, 304-77-83 та на сайті ФДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області: bankruptcy. internet. dn. ua

Приватне підприємство «Ріволі»

(Київська обл., м. Біла Церква, вул. Сквирське шосе, 37, код за ЄДРПОУ 31464014)

повідомляє про свою ліквідацію.

Претензії кредиторів приймаються протягом двох місяців з дня публікації цього оголошення.

ТОВ «Я ДИЗАЙН»

(ідентифікаційний код 32047296) повідомляє про зміну місцезнаходження юридичної особи, попереднє місцезнаходження: м. Київ, вул. Почайнинська, 57/59А, нове місцезнаходження: м. Київ, вул. Волоська, 50/38, оф. 130, держ. реєстрація змін до установчих документів проведена в ПДА в м. Києві 17.03.2005 р.

ProCredit Bank

Річна фінансова звітність ЗАТ "ПроКредит Банк"

за 2004 р. (за станом на 31.12.2004 р.)
Ліцензія НБУ № 195 від 13.10.2003 р.

(тис. грн.)

БАЛАНС

Рядок	Найменування статті	Примітки	2004 рік	2003 рік
1	2	3	4	5
	АКТИВИ			
1	Грошові кошти та залишки в Національному банку України		49,594	13,330
2	Казначейські та інші цінні папери, що рефінансуються Національним банком України, і цінні папери, емітовані Національним банком України	2	-	-
3	Кошти в інших банках	3	88,234	42,524
4	Цінні папери в торговому портфелі банку	4	-	-
5	Цінні папери в портфелі банку на продаж	5	-	-
6	Кредити та заборгованість клієнтів	6	520,625	300,203
7	Цінні папери в портфелі банку до погашення	7	-	-
8	Інвестиції в асоційовані й дочірні компанії	8	-	-
9	Основні засоби та нематеріальні активи	9	43,917	17,326
10	Нараховані доходи до отримання	10	5,390	2,680
11	Інші активи	11	5,260	5,039
12	**Усього активів**		**713,020**	**381,102**
	ЗОБОВ'ЯЗАННЯ			
13	Кошти банків:		71,250	59,251
13.1	У тому числі кредити, які отримані від Національного банку України		-	-
14	Кошти клієнтів	12	493,865	229,135
15	Ощадні (депозитні) сертифікати, емітовані банком		-	-
16	Боргові цінні папери, емітовані банком	13	46,462	12,017
17	Нараховані витрати до сплати	14	8,259	2,916
18	Інші зобов'язання	15	1,087	27,980
19	**Усього зобов'язань**		**620,923**	**331,299**
	ВЛАСНИЙ КАПІТАЛ			
20	Статутний капітал	16	75,000	47,679
21	Капіталізовані дивіденди		-	-
22	Власні акції (частки, паї), що викуплені в акціонерів (учасників)		-	-
23	Емісійні різниці		778	778
24	Резерви та інші фонди банку		1,346	7
25	Резерви переоцінки, у тому числі:		-	-
25.1	Резерви переоцінки необоротних активів		-	-
25.2	Резерви переоцінки інвестицій в асоційовані й дочірні компанії		-	-
26	Нерозподілений прибуток (непокритий збиток) минулих років		-	-
27	Прибуток/Збиток звітного року, що очікує затвердження		14,973	1,339
28	**Усього власного капіталу**		**92,097**	**49,803**
29	**Усього пасивів**		**713,020**	**381,102**

Звіт про фінансові результати

Рядок	Найменування статті	Примітки	2004 рік	2003 рік
1	2	3	4	5
1	**Чистий процентний дохід**		**55,142**	**26,465**
1.1	Процентний дохід	18	83,748	38,600
1.2	Процентні витрати	19	(28,606)	(12,135)
2	**Чистий комісійний дохід**		**20,285**	**11,273**
2.1	Комісійний дохід		22,360	12,658
2.2	Комісійні витрати		(2,075)	(1,385)
3	**Торговельний дохід**	**20**	**2,998**	**1,083**
4	Дохід у вигляді дивідендів	21	-	-
5	Прибуток/Збиток від інвестиційних цінних паперів		-	-
6	Дохід від участі в капіталі		-	-
7	Інший дохід		910	453
8	**Операційний дохід**		**79,335**	**39,274**
9	Загальні адміністративні витрати	22	(24,491)	(12,355)
10	Витрати на персонал	23	(21,821)	(13,278)
11	Втрати від участі в капіталі		-	-
12	Інші витрати *		(9,557)	(2,490)
13	**Прибуток від операцій**		**23,466**	**11,151**
14	Чисті витрати на формування резервів	24	(4,522)	(8,851)
15	**Прибуток до оподаткування**		**18,944**	**2,300**
16	Витрати на податок на прибуток	25	(3,971)	(961)
17	**Прибуток після оподаткування**		**14,973**	**1,339**
18	Непередбачені доходи/витрати	26	-	-
19	**Чистий прибуток/збиток банку**		**14,973**	**1,339**
20	Чистий прибуток на одну просту акцію (грн.)	27	-	-
21	Скоригований чистий прибуток на одну просту акцію (грн.)	27	-	-

Звіт про рух грошових коштів (непрямий метод)

Рядок	Найменування статті	2004 рік	2003 рік
1	2	3	4
	I. ОПЕРАЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ		
1	Чистий прибуток (збиток) поточного періоду	14,973	1,339
	Поправки чистого прибутку		
2	Нараховані витрати	5,343	2,030
3	Нараховані доходи	(2,899)	(1,430)
4	Амортизація необоротних активів	7,279	3,841
5	Резерви під сумнівні борги, знецінення активів	4,522	8,851
6	Торговельний результат	-	-
7	Нарахований та відстрочений податок	2,284	(340)
8	Прибуток (збиток) від продажу інвестицій	202	-
9	Прибуток від інвестицій в асоційовані компанії	-	-
10	Амортизація дисконту і премії цінних паперів	(172)	(108)
11	Інший рух коштів, які не є грошовими	-	-
12	**Чистий грошовий прибуток від поточних операцій банку**	**31,532**	**14,183**
13	Зменшення (збільшення) коштів, які розміщені в інших банках, кредитів та передплат іншим банкам	11,600	(29,595)
14	Зменшення (збільшення) кредитів, які надані клієнтам	(225,609)	(178,271)
15	Зменшення (збільшення) інших активів	(1,923)	(3,961)
16	Збільшення (зменшення) коштів, які отримані від Національного банку України	-	-
17	Збільшення (зменшення) коштів інших банків	11,999	48,980
18	Збільшення (зменшення) коштів на поточних та депозитних рахунках	263,630	124,919
19	Збільшення (зменшення) коштів, залучених під ощадні (депозитні) сертифікати	-	-
20	Збільшення (зменшення) інших зобов'язань	(26,124)	27,428
21	Реалізація (придбання) цінних паперів у торговому портфелі, у портфелі банку на продаж	-	-
22	**Чисте збільшення (зменшення) активів та зобов'язань від операційної діяльності**	**33,573**	**(10,500)**
23	**Чистий приплив (відплив) грошових коштів від операційної діяльності**	**65,105**	**3,683**
	II. ІНВЕСТИЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ		
24	Погашення (придбання) цінних паперів у портфелі банку до погашення	-	-
25	Зменшення (збільшення) інвестицій в асоційовані компанії	-	-
26	Зменшення (збільшення) інвестицій у дочірні компанії	-	-
27	Зменшення (збільшення) основних засобів та нематеріальних активів	(33,467)	(7,576)
28	Чистий відплив грошових коштів від інвестиційної діяльності	**(33,467)**	**(7,576)**
	III. ФІНАНСОВА ДІЯЛЬНІСТЬ		
29	Збільшення (зменшення) цінних паперів власного боргу	34,616	12,125
30	Збільшення (зменшення) субординованих зобов'язань	-	-
31	Збільшення (зменшення) сплаченого акціонерного капіталу	27,321	-
32	Дивіденди, що сплачені протягом звітного періоду	-	-
33	**Чистий приплив грошових коштів від фінансової діяльності**	**61,937**	**12,125**
34	**Чисте збільшення (зменшення) грошових коштів та їх еквівалентів**	**93,575**	**8,232**
35	**Грошові кошти та їх еквіваленти на початок року**	**19,119**	**10,887**
36	**Грошові кошти та їх еквіваленти на кінець року**	**112,694**	**19,119**

Голова Правління **Дірк Хабьок**
Головний бухгалтер **Смолінський В.**

Звіт про власний капітал

Рядок	Найменування статті	Статутний капітал зареєстрований, сплачений	Капіталізовані дивіденди	Викуплені власні акції	Емісійні різниці	Резерви та інші фонди банку	Резерви переоцінки	Нерозподілений прибуток (непокритий збиток)	Капітал, резервні та інші фонди, усього	2003 рік
1	2	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1	**Залишок на 1 січня звітного року**	**47,679**	**-**	**-**	**778**	**7**	**-**	**1,339**	**49,803**	**48,464**
2	**Скоригований залишок на початок року Коригування**	**47,679**	**-**	**-**	**778**	**7**	**-**	**1,339**	**49,803**	**48,464**
2.1	Зміна облікової політики	-	-	-	-	-	-	-	-	-
2.2	Виправлення помилок	-	-	-	-	-	-	-	-	-
3	Переоцінка необоротних активів	-	-	-	-	-	-	-	-	-
4	Сума результатів переоцінки необоротних активів у разі їх реалізації	-	-	-	-	-	-	-	-	-
5	Відстрочені податки за результатами переоцінки основних засобів	-	-	-	-	-	-	-	-	-
6	Переоцінка інвестицій в асоційовані й дочірні компанії	-	-	-	-	-	-	-	-	-
7	Сума результатів переоцінки інвестицій в асоційовані й дочірні компанії в разі їх реалізації	-	-	-	-	-	-	-	-	-
8	Чистий прибуток звітного року	-	-	-	-	-	-	14,973	**14,973**	**1,339**
9	Розподіл прибутку до загальних резервів банку	-	-	-	-	-	-	-	-	-
10	Розподіл прибутку до резервних фондів	-	-	-	-	1,339	-	(1,339)	-	-
11	Розподіл прибутку до інших фондів банку	-	-	-	-	-	-	-	-	-
12	Дивіденди, що сплачені у звітному році	-	-	-	-	-	-	-	-	-
13	Дивіденди, що капіталізовані у звітному році	-	-	-	-	-	-	-	-	-
14	Сплата до раніше зареєстрованого статутного капіталу	-	-	-	-	-	-	-	-	-
15	Внески за акціями нового випуску	27,321	-	-	-	-	-	-	27,321	-
16	Викуплені власні акції	-	-	-	-	-	-	-	-	-
17	Продаж раніше викуплених власних акцій	-	-	-	-	-	-	-	-	-
18	Анульовані раніше викуплені акції	-	-	-	-	-	-	-	-	-
19	**Залишок за станом на кінець дня 31 грудня звітного року**	**75,000**	**-**	**-**	**778**	**1,346**	**-**	**14,973**	**92,097**	**49,803**

ВИСНОВОК НЕЗАЛЕЖНИХ АУДИТОРІВ

Акціонерам Закритого акціонерного товариства "ПроКредит Банк":

Згідно з Угодою № 8973/А-04 від 27 жовтня 2004 року, аудиторська фірма ЗАТ "Делойт енд Туш Юкрейніан Сервісез Компані" провела аудиторську перевірку наведених далі балансу Закритого акціонерного товариства "ПроКредит Банк" (надалі - "Банк") станом на кінець дня 31 грудня 2004 року, звіту про фінансові результати, звіту про власний капітал та звіту про рух грошових коштів за рік, що закінчився цією датою. Відповідальність за фінансову звітність несе керівництво Банку. Нашим обов'язком є надання висновку щодо цієї фінансової звітності за результатами аудиторської перевірки.

Ми провели нашу перевірку відповідно до вимог Закону України "Про аудиторську діяльність" та Міжнародних стандартів аудиту, з урахуванням положень Національного банку України (далі - "НБУ") щодо проведення зовнішнього аудиту комерційних банків. Ці стандарти вимагають планування та проведеня аудиту так, щоб отримати достатню впевненість щодо відсутності істотних помилок у фінансовій звітності. Аудит полягає у перевірці, на основі вибіркового аналізу, доказів, які підтверджують обсяги операцій та їх відображення у фінансовій звітності. Також в ході аудиту проводиться оцінка застосованих принципів бухгалтерського обліку, істотних припущень, здійснених керівництвом та оцінка звітності в цілому. Ми вважаємо, що проведена нами аудиторська перевірка дає достатню підставу для надання висновку.

На наш погляд, наведена далі фінансова звітність Банку достовірно, в усіх суттєвих аспектах, відображає фінансовий стан Банку на кінець дня 31 грудня 2004 року та фінансові результати Банку і рух грошових коштів за рік, що закінчився цією датою, відповідно до Положень (стандартів) бухгалтерського обліку України та положень Національного банку України.

11 лютого 2005 року

Генеральний директор
ЗАТ "Делойт енд Туш Юкрейніан Сервісез Компані" **Євген ЗАНОЗА**
Україна, Київ, вул. Пушкінська, 42/4, Бізнес-центр "Київ-Донбас"

Сертифікат аудитора Серія АБ №000067 Аудиторської палати України, виданий 24 березня 1994 року, термін чинності якого продовжено відповідно до рішення НБУ від 22 грудня 2004 року №85.

ProCredit Bank

Квартальна фінансова звітність ЗАТ "ПроКредит Банк"

за I квартал 2005 р.
Ліцензія НБУ № 195 від 13.10.2003 р.

(тис. грн.)

БАЛАНС

Рядок	Найменування статті	На звітну дату поточного кварталу	На кінець попереднього фінансового року
1	2	3	4
	АКТИВИ		
1	Грошові кошти та залишки в Національному банку України	83,658	49,594
2	Казначейські та інші цінні папери, що рефінансуються Національним банком України, і цінні папери, емітовані Національним банком України, за вирахуванням резервів	-	-
2.1	Казначейські та інші цінні папери, що рефінансуються Національним банком України, і цінні папери, емітовані Національним банком України	-	-
2.2	Резерви під знецінення боргових цінних паперів, що рефінансуються Національним банком України	-	-
3	Кошти в інших банках за вирахуванням резервів	60,743	88,234
3.1	Кошти в інших банках	61,126	88,498
3.2	Резерви під заборгованість інших банків	(383)	(264)
4	Цінні папери в торговому портфелі банку	-	-
5	Цінні папери в портфелі банку на продаж за вирахуванням резервів	-	-
5.1	Цінні папери в портфелі банку на продаж	-	-
5.2	Резерви під знецінення цінних паперів у портфелі банку на продаж	-	-
6	Чисті кредити та заборгованість клієнтів	571,513	520,625
6.1	Кредити та заборгованість клієнтів	590,123	538,056
6.2	Резерви під заборгованість за кредитами	(18,610)	(17,431)
7	Цінні папери в портфелі банку до погашення за вирахуванням резервів	-	-
7.1	Цінні папери в портфелі банку до погашення	-	-
7.2	Резерви під знецінення цінних паперів у портфелі банку до погашення	-	-
8	Інвестиції в асоційовані й дочірні компанії	-	-
9	Основні засоби та нематеріальні активи	44,051	43,917
10	Чисті нараховані доходи до отримання	5,506	5,390
10.1	Нараховані доходи до отримання	5,916	5,599
10.2	Резерви під заборгованість за нарахованими доходами	(410)	(209)
11	Інші активи за вирахуванням резервів	7,650	5,260
11.1	Інші активи	7,828	5,420
11.2	Резерви під дебіторську заборгованість	(178)	(160)
12	**Усього активів**	**773,121**	**713,020**
	ЗОБОВ'ЯЗАННЯ		
13	Кошти банків:	48,108	71,250
13.1	У тому числі кредити, які отримані від Національного банку України	-	-
14	Кошти клієнтів	571,030	493,865
15	Ощадні (депозитні) сертифікати, емітовані банком	-	-
16	Боргові цінні папери, емітовані банком	46,433	46,462
17	Нараховані витрати до сплати	8,938	8,259
18	Інші зобов'язання	2,712	1,087
19	**Усього зобов'язань**	**677,221**	**620,923**
	ВЛАСНИЙ КАПІТАЛ		
20	Статутний капітал	75,000	75,000
20.1	Зареєстровані прості акції	75,000	75,000
20.2	Зареєстровані привілейовані акції	-	-
20.3	Несплачений зареєстрований статутний капітал банку	-	-
21	Капіталізовані дивіденди	-	-
22	Власні акції (частки, паї), що викуплені в акціонерів (учасників)	-	-
23	Емісійні різниці	778	778
24	Резерви та інші фонди банку	1,346	1,346
25	Резерви переоцінки, у тому числі:	-	-
25.1	Резерви переоцінки необоротних активів	-	-
25.2	Резерви переоцінки цінних паперів у портфелі банку на продаж	-	-
25.3	Резерви переоцінки інвестицій в асоційовані й дочірні компанії	-	-
25.4	Резерви переоцінки за операціями хеджування	-	-
26	Нерозподілений прибуток (непокритий збиток) минулих років, у тому числі:	-	-
26.1	Сума переоцінки в разі вибуття необоротних активів	-	-
26.2	Сума зменшення вартості інвестицій в асоційовані й дочірні компанії	-	-
27	Прибуток/Збиток звітного року, що очікує затвердження	14,973	14,973
28	Результат поточного року	3,803	0
29	**Усього власного капіталу**	**95,900**	**92,097**
30	**Усього пасивів**	**773,121**	**713,020**

Звіт про фінансові результати

Рядок	Найменування статті	На звітну дату кварталу: поточного року	попереднього фінансового року
1	2	3	4
1	**Чистий процентний дохід, у тому числі:**	**16,020**	**10,497**
1.1	Процентний дохід	26,989	15,144
1.2	Процентні витрати	(10,969)	(4,647)
2	**Чистий комісійний дохід, у тому числі:**	**6,407**	**4,318**
2.1	Комісійний дохід	6,901	4,494
2.2	Комісійні витрати	(494)	(176)
3	Торговельний дохід	**860**	**237**
4	Дохід у вигляді дивідендів	-	-
5	Прибуток/Збиток від інвестиційних цінних паперів	-	-
6	Прибуток від участі в капіталі	-	-
7	Інший дохід	337	128
8	**Операційний дохід**	**23,624**	**15,180**
9	Загальні адміністративні витрати	(6,543)	(4,016)
10	Витрати на персонал	(7,307)	(4,037)
11	Втрати від участі в капіталі	-	-
12	Інші витрати	(3,152)	(1,173)
13	**Прибуток від операцій**	**6,622**	**5,954**
14	Чисті витрати на формування резервів	(1,497)	(2,578)
15	**Прибуток до оподаткування**	**5,125**	**3,376**
16	Витрати на податок на прибуток	(1,322)	(601)
17	**Прибуток після оподаткування**	**3,803**	**2,775**
18	Непередбачені доходи/витрати	-	-
19	**Чистий прибуток/збиток банку**	**3,803**	**2,775**
20	Чистий прибуток на одну просту акцію (грн.)	-	-
21	Скоригований чистий прибуток на одну просту акцію (грн.)	-	-

Примітка "Зобов'язання банку, які обліковуються на позабалансових рахунках"

Рядок	Найменування статті	На звітну дату поточного кварталу	На кінець попереднього фінансового року	Зміни після дати останньої річної звітності (+; -)
1	2	3	4	5
1	Гарантії, що надані	4,136	4,188	- 52
2	Сумнівні гарантії та поручительства	-	-	-
3	Зобов'язання з кредитування, які надані банкам	-	-	-
4	Зобов'язання з кредитування, які надані клієнтам	4,978	4,613	+ 365
5	Надана застава	34,003	21,292	+ 12,711
6	**Усього**	**43,117**	**30,093**	**+ 13,024**

Голова Правління **Дірк Хабьок**
Головний бухгалтер **Смолінський В.**

Житомирська філія Агентства з питань банкрутства виступає організатором аукціону з продажу майна ВАТ «Андрушівський «Райагрохім»

Характеристика та вартість об'єктів: Лот № 1. Комплекс № 1: склад міндобрив на 5,5 тис. тн., побутовий корпус, аміачна база, залізнична колія, протипожежний резервуар. Початкова ціна 828987,00 грн. Лот № 2. Комплекс № 2: ПТО на 30 тракторів, склад ПММ, склад запчастин. Початкова ціна 43030,00 грн. Лот № 3. Комплекс № 3: ПТО на 30 тракторів, автогараж. Початкова ціна 6440,00 грн.

Місцезнаходження об'єктів: Лоти № 1-2 смт. Андрушівка, вул. Лисенка, 3. Лот № 3 Андрушівський р-н, с. Івниця.

Ціни зазначені без урахування ПДВ.

Ознайомитись з об'єктами можливо щодня за місцем розташування з 9-00 до 12-00.

Порядок подальшого використання об'єктів визначає покупець.

Гарантійний внесок для участі в аукціоні - 5% від початкової ціни, реєстраційний збір - 17,00 грн.

Останній день сплати внесків та прийняття заяв на участь в аукціоні - 23 травня 2005 року.

Аукціон відбудеться 24 травня 2005 року за адресою: м. Житомир, майдан Путятинський, 2, кімната 311 об 11-00.

З умовами участі в аукціоні, порядком розрахунків та оформленням результатів, а також за додатковою інформацією звертатись до організатора проведення аукціону за адресою: м. Житомир, майдан Путятинський, 2, кім. 311. Тел. (0412) 34-05-22, 34-04-30.

Фонд гарантування вкладів фізичних осіб

повідомляє, що відповідно до рішення виконавчої дирекції Фонду від 11 квітня 2005 р. Фонд здійснює виплати гарантованої суми відшкодування вкладникам **АБ „Аллонж"** (м. Київ) через установи банку — агента Фонду **ТОВ „Укрпромбанк"** з 14 квітня 2005 р.

Довідки за телефоном: (044) 495-24-12; 495-24-16.
Адреса Фонду: 01034 м. Київ,
вул. Ярославів Вал 32-А.

20 квітня в Україні місцями пройдуть невеликі короткочасні дощі, подекуди — грози. Температура вночі — 5—11 тепла, вдень — 13—19. На високогір'ї Карпат — вночі 4—9, вдень — 8—13. Вітер — південно-західний, 7—12 м/с, у західних, південних областях та в Криму подекуди пориви 15—18 м/с.

Костянтин Затулін: «Коли прокидаюся вранці...»

Теніс. Добре відомий у себе вдома і в Україні депутат Держдуми Російської Федерації Костянтин Затулін написав фломастером на величезному плакаті фразу: «Щоранку, коли прокидаюся, думаю: а що я зробив для України?». Подібне колись уже казав перший президент Росії Борис Єльцин. Однак тепер ідеться не про політику, а про події на корті столичного комплексу «Акваріум», де минулих вихідних змагалися народні депутати (нинішнього і попередніх скликань) українського та російського парламентів.

Ініціатором такої зустрічі був видатний український тенісист, президент ФТУ Андрій Медведєв. Одразу зазначимо, що переможцями матчевого поєдинку стали росіяни — 5:4. І це не дивно, бо Росія тепер диктує моду у світовому тенісі. Але й серед наших було чимало знаних майстрів ракетки, які святкували успіх. Анатолій Матвієнко переміг Сергія Нєвєрова, Сергій Кіроянц — Євгена Заяшникова, Сергій Кривошея — Олега Ковальова. А наша пара у складі Ігоря Осташа та Сергія Соболева легко обіграла дует гостей — Костянтина Затуліна та Георгія Голикова.

Російські парламентарії мали велику культурну програму. Вони щиро дякували за теплий прийом. А голова регламентного комітету Держдуми РФ Олег Ковальов (до речі, має українське коріння) висловив надію, що такі зустрічі відтепер стануть традиційними в обох столицях.

На знімку: повболівати за тата — Ігоря Осташа — прийшов його син Данилко.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

«Золоті» наші дівчата

Боротьба. Варна (Болгарія). Чемпіонат Європи. Олімпійська чемпіонка Ірина Мерлені (Україна) виборола золоту медаль варненського карбу у ваговій категорії до 51 кг. У фіналі українка з рахунком 5:0 перемогла росіянку Наталію Смирнову.

Ще одне «золото» (вага до 67 кг) виборола наша Катерина Бурмістрова. У головному поєдинку наша спортовка з рахунком 4:0 здолала росіянку Олену Перепьолкіну.

Значно скромніше виступили представники греко-римської боротьби. Вони здобули лише одну бронзову медаль — Дмитро Тимченко (до 96 кг).

Лише результати

Футбол. Чемпіонат країни. Вища ліга. 22-й тур. 16 квітня.

«Чорноморець» — «Металург» Д. 1:0. 15 000 глядачів. Гол: Кирлик, 80.

«Іллічівець» — «Борисфен». 1:0. 6 000. Мальцев, 13.

«Волинь» — «Металург» Зп. 2:2. 8 970. Тришович, 8 (п), Гащин, 45 — Акопян, 57 (п), Силюк, 85. Вилучено Вишняка («Металург») — два попередження (89).

«Закарпаття» — «Арсенал». 2:0. 3 000. Жолт, 5, Шевцов, 24.

«Таврія» — «Дніпро». 1:1. 13 500. Гігіадзе, 12 —Балабанов, 82. Нереалізований пенальті (14) — Корниленко («Дніпро»).

«Динамо» — «Ворскла-Нафтогаз». 1:0. 3 000. Рінкон, 39.

«Шахтар» — «Оболонь». 5:2. 25 000. Гюбшман, 47, Бєлік, 55, Елано, 60, 69, Воробей, 61 — Гололобов, 57, Конюшенко, 79.

«Кривбас» — «Металіст». 3:1. 5 500. Кабанов, 26, Крашевський, 55, Попович, 89 — Кузнецов, 5.

	В	Н	П	М	О
«Шахтар»	**19**	**0**	**2**	**46—13**	**57**
«Динамо»	**16**	**4**	**2**	**42—10**	**52**
«Металург» Д	**12**	**4**	**6**	**29—23**	**40**
«Волинь»	11	5	6	31—25	38
«Чорноморець»	11	4	7	22—15	37
«Дніпро»	9	7	5	29—24	34
«Іллічівець»	8	8	6	30—25	32
«Таврія»	7	6	9	20—20	27
«Металіст»	7	4	11	21—30	25
«Кривбас»	6	7	9	19—27	25
«Арсенал»	5	7	10	19—28	22
«Металург» Зп	4	9	8	16—25	21
«Ворскла»	5	5	12	10—26	20
«Закарпаття»	3	8	10	13—22	17
«Борисфен»	**2**	**9**	**11**	**12—23**	**15**
«Оболонь»	**2**	**7**	**13**	**13—36**	**13**

Дні дитячої вольниці

Спортивна гімнастика. Четвертий міжнародний турнір «Кубок Стелли Захарової». Київ. Палац спорту. 16—17 квітня. Участь брали гімнасти 15 країн. Результати змагань. **Чоловіки. Команди.** 1. Україна (Вадим Кувакін, Микола Куксенков, Максим Буряк, Артем Любоневич). 2. США. 3. Угорщина. **Особисті змагання.** 1. Кувакін. 2. Санді Кейсі (Канада). 3. Куксенков. **Змагання на снарядах. Вільні вправи.** 1. Томислав Марковіц (Хорватія). 2. Кейсі. 3. Кувакін. **Кінь.** 1. Філіп Уде (Хорватія). 2. Куксенков. 3. Віталій Наконечний (Україна). **Кільця.** 1. Олександр Воробйов (Україна). 2. Кувакін. 3. Лі Сонг Тай (США). **Опорний стрибок.** 1. Кувакін. 2. Євген Богоносюк (Україна). 3. Уде. **Бруси.** 1. Кейсі. 2. Марсель Хітрович (Канада). 3. Максим Котенко (Україна). **Поперечина.** 1. Кусенков. 2. Кейсі. 3. Євген Зорін (Латвія). **Жінки. Команди.** 1. Україна (Ольга Щербатих, Дарина Згоба, Тетяна Валова, Олеся Іщенко). 2. Канада. 3. Угорщина. **Особистий турнір.** 1. Щербатих. 2. Валерія Максюта. 3. Згоба (всі — Україна). **Змагання на снарядах. Опорний стрибок.** 1. Максюта. 2. Агнеш Сімон (Угорщина). 3. Анастасія Марчковська (Білорусь). **Бруси.** 1. Згоба. 2. Щербатих. 3. Ненсі Дамінова (Канада). **Колода.** 1. Іщенко. 2. Мес Галелл (Бельгія). 3. Максюта. **Вільні вправи.** 1. Брітні Хаббіб (Канада). 2. Келсі Хоуп (Канада). 3. Щербатих.

Відкриваючи турнір, віце-прем'єр України Микола Томенко зазначив, що останнім часом у нашій столиці відбувається дедалі більше міжнародних спортивних подій. Це дуже добрий симптом. А суперечки за «Кубок Стелли Захарової» мають особливе яскраве забарвлення і авторитет.

До речі, нинішній уряд переймається дуже важливою проблемою: залученням молоді до занять спортом, до здорового способу життя. А два дні в Палаці спорту перетворилися на справжню дитячу вольницю. Для малечі та підлітків було справжнє свято. Вони вільно мігрували залом (ніхто нікого не стримував, не зупиняв), збирали автографи і сувеніри, які тут щедро роздавали. І, переконані, багато з тих хлопчиків і дівчаток минулих вихідних полюбили спортивну гімнастику. А це найголовніше.

Про це казала нам також президент Федерації гімнастики України **Стелла Захарова**. Ми, зокрема, запитали її:

— А що найбільше вас порадувало цього разу?

— Я звикла більше казати про те, що не вдалося. Хоча не приховую, мене тішить, що наша робота матиме певний розголос. Зокрема, відзначу, що цього разу відмінно попрацювала преса. Я вдячна «Голосу України» — нашому інформаційному партнерові — за традиційну підтримку. Але не тільки українські прихильники спорту зможуть дізнатися про те, що відбувалося в Києві 16—17 квітня. Телекомпанія «Поверхность» зняла про наші змагання багато матеріалу. Спеціальну передачу побачать у Росії, Білорусі та інших країнах. Можливо, транслюватиме її і авторитетний телеканал «Євроспорт». А це вже значно інший рівень.

— Що засмутило?

— Особливих причин для смутку не було. Ви бачити, як радісно навкруги! Хоча скажу, що не так багато, як хотілося, зібралося глядачів під час відкриття турніру. Лише близько трьох тисяч. Торік було більше. Та на це були об'єктивні причини. У цей час у столиці відбувалося чимало заходів. Зокрема, футбольний матч динамівців, концерти (в палаці «Україна» святкувала одна з газет). Однак до нас прийшли найщиріші друзі. І завдання наших турнірів, щоб їх побільшало.

— Проясніть ситуацію з росіянами. Адже на київський поміст виходили тільки дві гімнастки з цієї країни...

— Сталося швидше непорозуміння. Кілька разів через конкурс «Євробачення» переносили терміни турніру. Щоразу ми повідомляли запрошених, зокрема, і росіян. Але раптом вони повідомили нам, що прибувають до Києва ...7 квітня (один із попередніх варіантів початку). Зрештою, збірна Росії відмінила приїзд. Прикро. Хоча решта команд прибула без проблем.

— На що сподіваєтесь?

— Знайти все-таки кошти (50 тисяч швейцарських франків) для того, щоб наш турнір отримав статус «Гран-прі». Сподіваюся на підтримку держави...

P. S. А завершимо нашу розповідь словами подруги пані Захарової, видатної російської гімнастки, абсолютної чемпіонки московської Олімпіади (1980 рік), а нині тренера збірної Канади **Олени Давидової**:

— Київський турнір на справжньому помості з кожним роком набирає ваги, світового авторитету. Сюди прагнуть приїхати найкращі гімнасти багатьох країн. Цей захід дуже престижний, працює на імідж України у світі. Щиро вітаю Стеллу з великим успіхом!

Такої самої думки представники США, Канади, Чехії, Словаччини, Греції, Хорватії...

Сторінку підготував Віктор БРАНИЦЬКИЙ.
Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

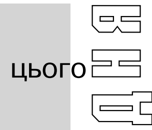

19 КВІТНЯ

■ *1563 р. У Москві І. Федоров та П. Мстиславець почали друкувати «Апостол», першу друковану книгу в Росії. 1574-го І. Федоров видав «Апостол» у Львові.* ■ *1885 р. Помер Микола Костомаров, історик та письменник. Один із засновників Кирило-Мефодіївського товариства.* ■ *1900 р. У Луганську народився Олександр Птушко, кінорежисер. Відомий екранізаціями казок, а також як один із зачинателів вітчизняного об'ємного мультфільму.* ■ *1930 р. У Харкові закінчився судовий процес у справі вигаданої Спілки визволення України.*

Редактор номера Леонід БРОВЧЕНКО.

Редколегія:
Леонід **БРОВЧЕНКО,**
Анатолій **ГОРЛОВ,**
Сергій **ДЕМСЬКИЙ**,
Віталій **ЖЕЖЕРА,**
Іван **ІЛЛЯШ,**
Світлана **ПИСАРЕНКО,**
Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(р) Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання— КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка)

українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775. для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна: для фізичних осіб — 3,30 грн. та 2,00 грн.

для підприємств і організацій — 6,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 159037.

СПДФО Гайденко В. І. (Друкарня «Нормальные цены») 61068, м. Харків, вул. Тарасівська, 2а.

Зам. 119

ВАТ «Видавництво «Вільна Україна» 79026, м. Львів, вул. В. Великого, 2.

Зам. 210

ВАТ «Видавництво «Київська правда» 04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13.

Зам. 1469

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 454-84-92;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 454-81-34, 454-81-44;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

Internet: http://uamedia.visti.net/golos